

MAGYAR TUDOMÁNYOS
AKADÉMIA KÖNYVTÁRA
BIBLIOTHECA ACADEMIAE
SCIENTIARUM HUNGARICAE
BUDAPEST KELETI KÖNYVTÁR
BIBLIOTHECA ORIENTALIS
COLL. KAUFMANN, B 243-

257.

WEISZ Miksa

Néhai dr. Kaufmann Dávid tanár könyvtárának héber
kéziratai és könyvei. Összeáll. és ismerteti --.

Budapest, 1906. Alkalmi ny. Pozsony, 199,80 p. 23 cm.

243-

257

מחנה 1748
מחנה 1777

מחנה 1776

מחנה 1776

מחנה 1776

מחנה 1776

מחנה 1776

מחנה 1776

מחנה 1776

מחנה 1776

מחנה 1776

מחנה 1776

מחנה 1776

בית אבות

15

840

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21

183 FOGY. ÁR. 3.50 Ft.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 243-57

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 243-57

ביאורים על רבינו בחיי
ל' נפתלי ה"ד ס"ד ו"פ

אגדת קבלה

נבואת אלדים נפתלתי

ונתהברתי:

נס יבולתי להתאפק לכל הנזבים בפירושי התורה ולשמוע להסכי
 אזנים כרה לי צורי שרי שני אזנים ופה אחד להקרי שמייע
 וקבלה מפייה ימפי כתבם טרם אדבר אני עם לבי במקו גדולי לעמוד
 אסלרה כחילה והם אמרו הריבנר בסלע והסתיקה בשתיים אם כן יפה
 יפה מתוקן ומקובל מפי האכסם אשר קדמוני בזמן וכמעלה לשמוע
 ולא לדבר יחל מקום אני אמרתי אמרו ראי חזוק הסכחה ילדי הזמן
 הרפה כקם חשבונות רבי מטרדיי הסכל בסכוח מעיקרא אבא במגלת
 סתרים את אשר הכנתי בין הספרים יורוני ויתמכו ידי על הפסד רבי
 בחיי בן אשר להעמידני בפירושי המעט מזהיר שם ועיר שם חלקטת
 בא באומרים ומאמריו כף נחה אשר יטיב לנבי אשר יזכני הא יבואו
 וירחיבו ויגדילו פיהם עלי בהשגתם להוסיף תבואתם קודם לזו יסמח
 לבי גם אני כי ינוכבו שפתי בעת איסן ואעירה השחר יעירני בעוד
 אלהים עמדי הרועה אותי מעודי יברך הנערים ויקרא בהם שמי לעולם
 בהם יעבדו רן אנכי בלבי אשר חייב כל אדם מה שיסמע מפי אחרים
 ומה אשר יפול עליו רוח הקודש לשיעמו כדבריו תורה להעלות על ספר
 דברים סבכתב למען יעמדו ימים רבים ועמדו עליו ויזכרו ושם סכל
 טוב לעושיהם : ואלו לי אם אמרו אזו לי אם לא אמרו אזו לי אם אמרו
 פן אורם וכחשתי חם ושלוס מן המכונן וישתו התלמידים מים הרעים :

אני ליאם לא אמרו פן יסעו אחור לאמר אל ידב
 חלקים עמנו פן נמות ויאמרו העם נושא
 דבר זו זו אהום וחנן הוסיעני
 והורני וישמחוני חכריי נאני
 בהם : ואל יאמר פי דבר
 סלא כרונק
 אמן :

הספר

מתחיל בכבוד חכמים כוונתו לב' כתיבות החכמה בומטרה
 כבוד ומסיים בסוף כוונתו ל' כתיבות חכמה
 לב' כתיבות : זה קדים ראשונה למור ובבריאת החומר הראשון מאין הנמית
 חדשה : בא לגמר מאין כע נקראת איך וחומר הראשון הוא בראשית
 בחכמה ועל זה נאמר והחכמה מאין ולא בשאלה : ב' וכמסלה למי
 סכל הארץ כבודו מלא : עיין דף כסיומן : ג' ועלבת המלך הנצבת
 עמוסם תירוצה לגארעל הנשמ : ד' וריח שלמותך כריח לבנון היא
 בחכמה לב' כתיבות החכמה וכן שערי כינה : ה' וכבר ידעת כי ריח
 היא זכרון פירוש ריח לשלמותך הוא כמו זכרון שלמותך והיינו ציבית
 לב' חוטיין רוחו ללבנון לב' כתיבות היא הכלה כלולה מלב' פלי אות החכמה
 עיין לקמן פס' וראיתם אותי : ו' סני שדים האדירים הנודעים
 בשמותם הם מוכאל ונברואל : ז' וידבר שלשת אלפים משל פירוש
 משלי סיר השירים קהלת וכוננתו כי יסוד סיר השירים מחובר על יסוד הא'
 אחרונה ששם והיינו פירוש חמשה : ח' ועד עלזה הטעם המלה פו
 הטבחא בבראשית : ט' ועל דרך הקבלה השם הזה סעי מילית הם
 אל הם : וההקבלה פ' היור כלומר בראשית ברא אל הם ופי הם פירוש
 היור פירוש נראיתו וזכור בראשית כיוור מלא כלומר תזכור לעד לבוראך
 היספרות : עיין לקמן בקבלה אלתי העברים תוספת יור כסדר שזנת :
 י' ויבא הקשור בשני הכתובים כתיבילת ברא וס מאין אלדים בעל הכוונת
 כלם את השמים חומר השמים ואת הארץ חומר הארץ והארץ אחר הבריאה
 היתה תיח' כלומר חומר וכו' : יא' כי מצות הביכורים רחוק לאחרות
 וכן המעשר הם שני ספירות כתר עליון והעשרת כי א' היא אחת במספר
 ראשון וכן העשרה אחר בעשירות יב' וצריך אתה לדעת מניין
 בגלגלים תתקבה כמניין השמים : המ' סתומה תר' כפי הקבלה
 אבגד הוזח טו' כלמ נס עשצק רשת כמנפצת ד' מאות ד' המאו'
 ס' ו מאות : יג' וכל רקיע שמו וכינויו דל התעלה והעשרת :
 יד' והתעולה נקראת כינה כתיבה בין ה' הראשונות פ' שמים לפניה
 כע החכמה כינה גסתים לאחריו חסר נגדה : טז' ועוד יש בכתב הזה
 רמז כשה ימי העולם שיתא אלפי הויעלמ דל' אלפין תמוז בפסוק ראשו'
 והארץ היתה תיח' הא' השביעי אמרם זל נחד חרוב : יז' כתיבה ראשונה
 של סס מלכ אלגיתן במטרוי כששה יתצן : יח' ויש לדעת כי וס'
 בדינקבלה בפסוק זה של בראשית שמונו יוצא סס בן מב המיוחס למידת
 הרין ער ב' של כוהנ' : אך עלידי צירופים רבים : מן הכל כירי
 משפרים אכתוב לך כני מחמד עיני :

הענין פירוש אל הם
 ג' סהם כלומר
 בעל הכוונת :

בראשית ברא אלרו
 אתהשמי ואת הארץ
 עיין ברף קז

בראשית

כ' נהפכת כאב א' זוהי אות ראשונה של
 אבב ריש מתחלפת ט' כאלבס תחת הט'
 כ' באחס בטע זוהי אות שנייה של אבב א' תחת ז' באיק ותחת ז' באחס
 זוהי אות שלישית ס' תחת ז' מאלבס זוהי אות רביעי : ז' מן באיק הוא א'
 תחת א' מאת בטת זוהי אות חמשיית ת' כאלבס כ' וכ' באחס ז' זוהי אות ששית
 הרי ז' אותיות מן השם סהז עינה אחת וכוזרמן באות בראשית :
ברא כ' באטבח ז' מאלבס ק' זוהי אות ז' ר' באתבס ז' ונ' כאלבס כ'
 ונ' באתבס וט' תמידת ר' כאלבס הרי אות ח' א' כאלבס ל' ונ'
 באטבח ע' וז' אות ט' : ק' עשטן :

אלהים א' באתבס ת' ות באבגד ס' זוהי אות י' ל' באטבח ע' ע' באחס
 ט' זו היא אות יא' ה באטבח כ' זוהי אות יב' י באבגד ט' וס'
 באתבס כ' זוהי אות יג' מ' באלבס כ' ב' באבגד ג' זוהי אות יד'
את א' באתבס ת' ות באטבח ק' וק באתבס ד' זוהי אות טו'
 ת' באתבס א' וא באיק ז' זוהי אות יז' :

רשמים ה' באחס ל' באתבס כ' זוהי אות יח' ס' באבגד ר' ור'
 באבגד ס' זוהי אות יח' : מ' כאלבס ב' זהו אות
 יט' י' באבגד ט' זוהי אות יך' מ' באחס ר' זוהי אות כא' :

ואת י' כאלבס פ' ופ באבגד ז' זהו אות כב' א' באתבס ת' זוהי
 אות כג' ת' באטבח ק' וק באבגד ר' ור' באתבס ג' זוהי אות כד'
הארץ ה' כאלבס ע' וע' באחס ט' וט באבגד ח' זוהי אות כה'
 באתבס ת' ות באטבח ק' זוהי אות כו' ר' באתבס ג' ונ'
 באבגד ד' זוהי אות כז' ז' באטבח י' וי באבגד ט' זוהי אות כח'
וראין י' באטבח ד' וד באבגד ג' וג' כאלבס כ' זוהי אות כט'
 ה' כאלבס ע' זוהי אות ל' א' באיק י' זוהי אות לא' ר'
 באתבס ג' זוהי אות לב' ז' באחס כ' וכ' באתבס ל' זוהי
 אות לב' :

הצורה ה' באתבס ז' ונ' באבגד פ' זוהי אות לד' י' באתבס מ'
 ומ באיק ד' ר' באחס ז' ז' כאלבס ז' זוהי אות לה' ת'
 באטבח ק' זוהי אות לו' ה' באחס ל' ול' כאלבס א' וא באתבס ת' ות'
 באבגד ס' זוהי אות לו' :

רדיו ת' באטבח ק' זוהי אות לח' ה' באבגד י' זוהי אות לט' ו'
 באבגד ה' ויה באתבס ז' זוהי אות מ' וכ' י' באיק מ' ומ'
 באתבס י' זוהי אות מא' כ' באטבח ח' ח' באחס א' וא באתבס ת' זוהי אות עכ'

בראשית

המקובל מן התיבות והנקודות ק"ת

אבניתן קרע שטן יגלפזק שקוצית בטר

יוד שבתיבה ראשונה אין לה נקדה והיא אות ד' כאלו תיבה אחת אבניתן לכן תיבה שלישית יוד שבה והיא אות ד' נקודתה מובלעת כד שלפניו נקרא גריכש וכו' תיבה אחרונה שבה יוד אינה נקדחת סקיה מובלעת כד שלפניה נקרא שקוצית וכל אותיות אחרות נקוד אחת להן והודענוך זה למען תדע כל שם אותיות תיבה אחת נמצא כל השם ו תיבות ע"כ מצאתי וכן משמע לקמן בסדר אחר כי הוא תיבות בפסוק לפניו תטהרו ולמען תרעבלבו האלפא ביתא אכתוב

Table with 6 columns: אבג, הוזח, טיכל, מנסע, פנקר, סת. Rows contain various letters and symbols.

והמקובל כאן שם של כנף בסוף ה פסוקים ראשונים בימטריא דן ברחמי וראש פסוקים ב אחר וויין דהיינו כ"ו שלמה בר יוח בפרד זכור כפרסה בשל בראשית ע"ה של ובהו מב' אותיות ומ"ה של בהו ע"ה של ויאמר מב' אותיות משם והלאה ע"ה של ויברל מ ב' אותיות היינו בהדר יט מבלת אורה של מעלה פי' לשון בעלה יכול מהאורה של מעלה וכל בעשה ממנה גלגל חמה : ד' ולמשול ביום ובלילה על דרך הקבלה ירמזו לפני מנהיגי פי' הם תתארת ועטרת על ידי מנהיגים מיכאל וגבריאל

בחסד ונבחרה פנאמר להוד כנוקד חסדך ומפחד בלילות : כא ויש לך לדעת כי מה שנכראו המאורות וכדמפני פיוס ד' הוא אמצעי לו ימי בראשית ששם ח נכל עיין בלך לך פסוק והכנעני אז . וכסדר שמות פסוק ראיין שמעון ל : כב ועוף יעופף על הארץ על המקום שהוא היום דלנפירוש הוא עטרת : כג ד' מחכה סכינה זהו סמבוא רשבי ועוף זה מיכאל וכו' כד וסוד רבגן אוריאל רפאל גבריאל מיכאל נוריאל : כה ועשף ארס שפע

השופע מאת יי הוא שופע תמולה עיין פרשת יתר ולא פירש כן וכן על שכלספר נקרא גלגל השכל ו אחד נוכח כמרכב ד' מחנות רפאל ואחריו גלגל המקיף ואחריו שמכה גלגלים סה' גלגלים

דנה ואל הא את הא אלף הא אלה

ויהי אורה עיין כדף ט

כו א עי

בראשית

כאלמו פרק א במורה הכנכזי אומר רבו הכינוכימילת כלס טועות בספרי עד נטו להאמו בשמות כת' אף ויש לגרום אך ויזלס והתואר סני ענינים עד ומה תארו כתאר בני המלה ו והלמים לא נקראו כן כו פירוש העובר עובר ומכוין לצורה עליונית שהוא חיונה שעניה נקראו פסילים : כו מסל מהאדרביאל וספיר תמצא בפסוק ויתעצב אל לבו . כז ועתה אסדר י ספירות מלמעלה למטה ביצירת האדם ראש הוא כתר עליון מוחו ונכו כנגד חכמה לשינו כנגד בינה טענות כבירשא בפפרים ונריך להוות כן הזרועות הם חסד ונבירה נקראו זרועות עלש וחושאמר בספר יצירה וברית הלסין מכריע דהיינו בינה משוכה ארס ת נכח הוד שוק הימין והשמאל ומילה הוא יסוד והו מילת המעור מ מכריע והלב הוא מלכות אחריו עיין פסוק ויתעצב אל לבו :

כח והנה טוב מאד והוסיף לך ביאור כי הגלגלים ט כדבריו חכמו המחקר והנה חשבונו גלגל גומטריא פי' זהו ס' אומר טוב ט הוא גלגל תשיעי מניע וכהו ח נכמלת תארי השכונות פ' פעמים מה יעלה תה : כט ויט השיש הוא הא ראשונה שבשם והיא מרת בינה אשר אליו מתפלגו בראש השנה המלך . ל' והיו חותם השים' מששה חותמות שבשם טבהס נחתם העולם לשש קצוות פי' יהו' ג' אותיות של השם יתהפך לששה ואז' שאמר בספר יצירה ג' בתים בינות ששה . לא ועל דרך הקבלה יוס השניעי הוא הספירה הז' פירש יסוד מלכו כשתתחיל מבינה יסוד פניעי נמלכו היא הלילה יש אושרים מלמט למעל' ותספור מייסוד עד הבינה יוס ז' פכת הגדול עולם הנשמות ואמר על הבינה כי היא מוציא לאור הנשמות וכן יסוד מלכות מוציא השמה לעולם השפל וסניהס נקראות מעיין הברכות

לכ רמז לסרבה המסרה גמטריא חת' מ סתומה עולה תר בקבלת כמנפץ פירשתילעיל בסיומן יב : לב תמצא בחשבון מלת באדוני אלף דלתו נון יוד והסר מן הראשונים השש יעלנו לך שאר האותיות בחשבון עם תוספת הכ' אלף ג' מאת לה פי' אלף הסר הא וחסנו למד פא דלת הסר הר' נאשכ לזר תיוני הסר הו וחשוב יוד ויו נון הסר הנחשוב ויו נון יוד הסר היוד נחשוב ויו דלת תהיה תתעא הוסיף עליו אדוני אשר הסרת ולא חסבת במילאו וכ תמצא אלף ג' מאות וזה : לד תול דוח השמים ועל דרך השכל יש במלת תולדות מלא בתוין מכוונים זה כנגד זה תושל מעלה רוס השמים רמז הל' אחריו ותו שלמטה עומק הארץ רמז הל'

רוקח בגלמוזה לסונוהולך דרך אחוריו למפתח הכית ומסכב בפעמים בתוך הכית הכתף שמאל ויצא דרך אחוריו ויעמוד על המפתח ויחזור ויראה כהס מי סכראה בלא ראש ימות :

עד כי עקר הזכוקם מעובד : פירוש העובר עובר ומכוין לצורה עליונית שהוא חיונה שעניה נקראו פסילים : כו מסל מהאדרביאל וספיר תמצא בפסוק ויתעצב אל לבו . כז ועתה אסדר י ספירות מלמעלה למטה ביצירת האדם ראש הוא כתר עליון מוחו ונכו כנגד חכמה לשינו כנגד בינה טענות כבירשא בפפרים ונריך להוות כן הזרועות הם חסד ונבירה נקראו זרועות עלש וחושאמר בספר יצירה וברית הלסין מכריע דהיינו בינה משוכה ארס ת נכח הוד שוק הימין והשמאל ומילה הוא יסוד והו מילת המעור מ מכריע והלב הוא מלכות אחריו עיין פסוק ויתעצב אל לבו :

כח והנה טוב מאד והוסיף לך ביאור כי הגלגלים ט כדבריו חכמו המחקר והנה חשבונו גלגל גומטריא פי' זהו ס' אומר טוב ט הוא גלגל תשיעי מניע וכהו ח נכמלת תארי השכונות פ' פעמים מה יעלה תה : כט ויט השיש הוא הא ראשונה שבשם והיא מרת בינה אשר אליו מתפלגו בראש השנה המלך . ל' והיו חותם השים' מששה חותמות שבשם טבהס נחתם העולם לשש קצוות פי' יהו' ג' אותיות של השם יתהפך לששה ואז' שאמר בספר יצירה ג' בתים בינות ששה . לא ועל דרך הקבלה יוס השניעי הוא הספירה הז' פירש יסוד מלכו כשתתחיל מבינה יסוד פניעי נמלכו היא הלילה יש אושרים מלמט למעל' ותספור מייסוד עד הבינה יוס ז' פכת הגדול עולם הנשמות ואמר על הבינה כי היא מוציא לאור הנשמות וכן יסוד מלכות מוציא השמה לעולם השפל וסניהס נקראות מעיין הברכות

תן עלינו כבוד ותן אחרונה מהופכת היינו ותן לה הסם המורה
על החירוף והוא הכניו אל חלקים וכן כתוב בספר גינת אגוז חלקים הוא
כיניו הטבעי וזל סם ד הוא סם של הויה חלקים כיניו כו נתחדש הטבע
אדני היכל לקראתו יארוק על הטבע סדי מעיד כי ים לו דיי יי זכאו
קיום כל הנבואות עכ"ל : לו חלקי המציאות כו ואילו הן מעלות השכלי
עשרים הם י ספירות והגבלים י והיסודות ד ונפשות כ הריכוז :

לו כולם נכללים בד לחלקי המציאות הנזכרים נכללים בד והם שכלים
גבלים יסודות נפשות ד בד"ל הרביעי והם הנפשות תלויה בג' וכן הסי'
היה עיקר ג אותיות נכו' . וכן בספר גינת אגוז פירש עולם שנה נפש
השכלים מנהיגים העולם הם הגבלים והגבלים מנהיגים השנה המורכב
מנהיגים הנפשות וכולם תלוים ביי נבואות עכ"ל : לח ועל דרך הקבל'
תלה הפעולה בשם המיוחד ולכן כתיב ביום עשות יי חלקים האומן והטועל
לט רמז לארץ המזכרת בפסוק ראשון בכל מקום שתמצא כן הוא אומר
על העשרת ורמז התבכורת ענני כבוד לקבל ספע משם הויה :

ט ועל דרך הקבלה ויזר ויטע על דרך המה היוצאים יושבי נפעים עומר
פסוק הוא ברנני הימים וכלי עד נגלה ונפתר מאחד בתחתונים ורמז
בעליונים ועד שמים וארץ נקשרים כמו שביארתי למעלה בפסוק וכל זבאם
נגלה הוא קארם לטפה ונסתר הוא האדם למעלה כבוד נכרא וכל השכלים
היפודים וכן כתוב בספר קבלה אשר ולרעתי הרוקח חיברו זה לטובו כתוב
אחד אומר סוד יי ליראו וכתוב אחד אומר ואל יסרים סודו וכתוב כי אם
גלה סודו אל עבדיו הנבואים הא כיצד לומר לך כשם שאין יוסר בלא
יראה כך אין נביא בלא שניהם וכשם שאין אחד בלא חבירו כך אין שלשתן
עד סידעו אילג שלשה וחלוקיהן : עשר ספירות כרוב ושר הפנים
והקדוש ברוך הוא נקד אעילת העילות עליו אין לומר יש ולא אין לא שיעור
זקומה לא אורך זרנח לא קצה ולא גבול לא שיאה ולא נסיעה ולא חנייה
כי אין מחוץ לו ולא חוצץ בינו וממנו האציל כח אילג שלשתן ושלשתן מחוברים
כו ונפשעין ואופעין ממנו עשר ספירות מועצמו שהן מעילת העילות והכרוב
מעשה ספירות ושר הפנים מהכרוב וקדוש ברוך הוא על כולם ולפי שהאציל
הספירות מועצמו ולא מאליהם יש להתפלל ולחבר כולם יחד בתפלתו ולחם
הקבה שהוא עלית העילות הוא מחברם ברזח פיוואי אפשר זה הספיר' וכל
המנאים בלא הוא ולא יחשוב זה בלא זה כן יקצץ נסיעות וכזה הוא אומר
ברוך אתה יי אלהי יחשוב על הכל שהם אחד ואז הוא באמונה שלימה עכ"ל :
והנה כוונת הספר מן הנגלה יתברר הנסתר שאם יתקן האדם את עצמו
מלמטה כמוהו כמה מעלות ונחת רוח מלמעלה ואם חם ושלום להפך
יזבח ברע ויגרם את האדם עז להט הרב כוקר וערב מא ופח באפיו

דע כי החושם בלי הנשמה וכו' סין רשומה על סם סדי סין בחוטם וד כגוף
והזרוע ויזר כמילת מכ חכמי המחקר חלקו בענין הנפש כת אחת אומרת
נפש אחת ויש בה חלקים ויא ג' כחות באדם כל זה הנפש של מטה היא
שנים בטבע אחד אבל נפש החכמה היא עליונה לכרה ושלשתן נקראו
שנים למעלה בפסוק ביום עשות יי חלקים ומנה נפשות שנים :

מג אם כן חיה בטבע כלל הנפש היא ראויה חיה ובטבע חיה ונמקרה
מתה כלל כשמת הגוף יקרה לנפש מקרה מיתה והגוף להפך טבעו מיתה
נחיות שלו במקרה יען כי נתחבר לנפש אשר היא חיה בטבע :

מד ומותר האדם מן הבהמה אין רוצה לומר אין סוף רוצה לומר
כ נפש מן היוד שהיא החכמה והחכמה מאין מן הא' שהיא כתר עליון
מה נמשלה להקבה בחכמה דברים פרק קמ"א דברכות ברכי נכסי הני
חמשה כנגד הקדוש ברוך הוא ונשמה מה הקדוש ברוך הוא ממלא כל
העולם אף הנשמה ממלא כל הגוף מה הקדוש ברוך הוא ואלו נראה וכו'
מה הקדוש ברוך הוא זן כל העולם וכו' מה הקדוש ברוך הוא נהור וכו'
מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים אף הנשמה כן תבא מו טים כו
ה דברים ותשבח למו טים כו ה דברים : מו ביאור המדרש מדת
האזרח היא התפארת קו אמצעי ומסם הנשמות בלות אל יסוד הנקרא
ברית היינו האמה ומושרי היא העשרת : מז הטא במעשה ובמחשבה
במעשה שנטל הפרי מן האילן היא חיים וחשב במחשבה כי יש לו לעולם
די בעטרת קול עץ הדעת וזוה קצן כנטיעות וכן אליס עבן אבניה פ אין
דירשין אחר קיבן כנטיעות מאי חזא חזא מטטרון דאיתיהב ליה רשותא
למיתב חדא עעתא ביממא ולמכתב זכותא דישראל אמר גמירנא סאין
למעלה לא עמידה ולא ישיבה לא עורף ולא עיפוי לא תחרות וקנאה דילמא
חם ושלום פתי רשעות יש מיד אפקיהו למטטרון ומחיהו בסיתין כולסין
דכורא ואתייהוב רשות' למקליניהו לזכונתה דאחר וזאת נתקול ואמר טובו
בנים שוכבים חוץ מאחר עד כאן ופירש לאוצר הכבוד אליסע אחר
חשב הרבה שהזכויות של ישראל בידו ואשב לפתי רשויות ולכן נקרא מקצן
סקינן הדברים המיוחדים והפירוש זה מזה וזה היה בכלל עבוד אלהים א'
אחרים ולכן נקרא אחר ומה שאמר אפקיהו למטטרון ומחיהו סניתיסין
כח האש האובלת מהאש הגדולה שאם אין אתה אמרו כן מטטרון מה עשה
עכ"ל וכן זה להראות לו כי יי אחר מושל עליו אש כל אש כך היה ח
חשאו של אדם חלק כבוד לעטרת ולא כפר בתפארת וזוה קינן כנטיעות
ותיבם הנטיעה עיין למטה בפסוק ותתן גס לאשה תמצא מביאר ריבב הכל
דף עיזר מח ונהר יוצא מעדן פירוש ממקום שהסוד לומר על עד מקום
פלו או להגביל משם למעלה ועדן לשון הן ער ירה הן יסיר ורח ולשון מפרת

עד פירוש מוסר מלומר עליו עד וכו' מע לעברה ולמדה אבל ההין
 אלוהים ב ההין כינה נצטרות ועל זה נאמר השמר מפניו ה' פחד והיא נקד'
 סוד שמור אתיוס הפנת' ב כראשונה קנן ולנסוף יחד לבי סהיה
 ארס ואברהם בילול אחר ולכך נכפל מיתתו פעם בארס פעם באברהם
 בא ויס כזה דעת אחר וארס בילולו ארס דוד משיח וזהו שאמ' בסדר
 אבי נתן לנו מסנותי ע' ענה ער כאן לשונו וזה לשון הרקנד כפרקי
 דר' אליעזר ז' אמר ארס שמחני הקבה והכניסו לנן ערן והראנו מקיס
 סכונ' הצדוקים והראנו ד' מלכויות מושלג' ואברזן והראנו כן יסי מוסל לעת'
 לכא ולקחתי משנותי ע' סנה ואוספתי על ימיו עכל' : כב כל אשר
 יקרא סארס נפה חיה הוא שמו ואם תסלק ה' יתמר השם ב' אונותיו וסמוך
 ליה הוא שמו כלו ד' אונותיו הוא שמו : כג על גמוןך תלך וכו' עד כמו
 סכתוב ערוס מכל חית השדה והיה כלי לקבל כח הנקשר בו סי' הוא סמאל'
 כי נחם בגימטריא סמאל' עם המלה והוא סמאל' ניקח ממה סנקד' נפון
 תפתח הרעה וזהו שאמר הנגלה והנסתר בו אמת כלו ג' וחשבון אחר
 יי השפיל קומתו כן השפיל כח הנקשר סמאל' שהורירו למטה מתחת שלטה
 מחנות שהן כזה : פגול העליון כתב עליון : חכמה בינה פגול שנית'
 חסד גבורה תפארת מחנה ג' נחח הוד יסוד מלכות ולכך הוא משולח מג'
 מחנות כענין מזרעו כי הוא האצבע אונול' סס רע התחיל לספר לשון
 הרע על גבראו וקויתם באלהים אמנו אבל זכנה עולמות ו' כן נכטרע ונסדר
 כראיתו כסוף ההיור וברקנד שקשר על רבו עם חילותיו והפילו וזה
 לשונו שאלו חמיריו איטא לן גופה רעובד' היכי הוה אמר להו סמאל' הרשע
 קשר כל זבאות מענה על רבו נמוס דאמר הקדום ברוך הוא ורדו ברגת ה'
 הוס אמר היסך נוכל להבטיאו ולגרסיהו מלפניו זה האדו ירד עם כל חילותיו
 ובקם לו חסר כמוהו ומנה כחם סהיה לו דסית גמל רבב עליו והלך אל האסח
 אמר לה אף כי אמר אלרים לא תאכלו מכל עץ הגן וכו' נד ויהי ער
 הלשון הנחש שרף על שם מלאכו סמאל' והיא נקרא נחש הקדמוני .
 נה ואל עפר תשוב כאכשו בית און והמשכילי כין פסוק הוא באחב ב'
 במענה כרכאל בן בניו אמרו וארח לחכרה עם פועלי און נאמר לעיל הן
 כל אלהיפועל אל פעמים ושלש עם גבר סוד הוילגול : מ לאונתו סאמר
 ואנכי עפר ועפר הוא אברהם הוא ארס הראשון לעיל נפסוק מות תמות
 כפילות הלשון הוא הוילגול וכן הארס היה ככר גילגול כו הן הארס
 היה כאחד וכו' ער לקב האמצעי שהוא כלול מזה ומזה היינו תפארת כלול
 מזה ומזה מרחמים נדין כסף זהב מרכבו ארגמן כמו אור גוונין הרבה :
 נח דבר המתלהט מן החרב פירוש מן העטרת נקרא חרכו של הקדוש
 ברוך הא והיא צידת דינו . נס והנשאר בשם הוא הוה כמניין
 הפנים

היה כל הווא' אונות
 ירא ממנו ויהו מלך
 יחיות מפניו בגורתו
 הגו כל מקום
 יראה שילכו בהמו'
 הולך בהשכמו ומקו'
 נזכרו כתו העפירורו
 שכסדה וכל בהמה
 שתבנס סס לא תכא
 עד סיקח חלקו
 הוקח ס' בראשית
 נחם היה ערו' מי
 סלוק גוף הנח' משלם
 חר מנתו ומייבשו
 כהמה נאח' כ תופרו
 כסגור משלם נאונתו
 חגור יתן במבנסיים
 ס' ולא יזיקו חרב רב
 ברקידה דוקח :

הפני וכן עין חיים היא י' וכן היא מתהלכת בון החיות יו' גימטריא עייך
 כסוף פרשת עקב ונפסוק אס סנתי ברוך חרבי ס וקין היה ככר כח סמאל'
 כרקנד פירקא רדני אליעזר משל למה הרבר דומה לארס סיפ' כו רוח דעת
 כל מעשיו שהוא עושה און מדבר הכל ברוח דעה סיפ' עליו כך הנחש כל
 מעשיו ודבריו אין אלא מסמאל' עליו הבתוב אומר ברעתי ודחה דסע בא
 אליה רוכב סל נחשו ועיברה את קין ואחר כן בא ה' ארס ועיברה הכל עכל'
 סא הכל נהרב ביים חמשים קבל שכר ונתעלה משה לקבל תור כיוס חמפו
 וקין שהרב כיוס חמכיס נתקלל כוביוס והנה משה והכל בילגול
 סב יוס חמפוס סל עזרת נד' יוכל הגדול הוא הכינה נקרא יוכל הגדול
 עייך בסדר בהר פסוק שכע פטים שכע פעמים . סג קול דמי אחוך
 וכו' און ירמוז דס זרעיותיו עייך כודע כקבלה בגילגול ולזה אמר תחת הכל
 לזה אמר הגילגול משה משה סת' הכל סר ויס אומרים סהי היתה
 אשה אסמדין אס אסמדי' והפד' מלרו ממנה וד' כסוס היו וכל א' כיתות וכו'
 וזה לשון הרקנד אסת שומרון אס אסמדי' שמשס מלרו הסדים כאס' זכור והו
 תמיד בהשכנת סדוס עכל' : ולחשים רביס זריכוס ללמוד מן הנסוס'
 ועל זה אמרינן בגמרא אמרה לי אס מררס רות אמר רבי יודא יפת תוא
 היתה בהיא זימנא וכל העולם טועין אחריה רבי שלום אמר אמה סל
 סדיס היתה וכן כזוהר מלה וסל' סיס סניס שמש ארס כרוחין וליין נוקבו
 ער דאתא נעמן ומיגו ספורה דילה טענו כני אלקיס עזא ועמאל' זאולידו
 מני ה' ואתפססו מיני סדיס ורוחין כיוסין ער כאן לשון הרקנד :
 סה זאת מעלת ארס שממנו רוחניו בגלגלי היסדות הס הסדוס אסר כעפר
 סודס אמרו ססה דבריס נאמרו בהן כארס אוכלין נשותין וכלי פרק ערבי
 פסחוס סו גס ממנו רוחניים סכליים כמו חנוך ואלוהו מטטרון סר
 הפנים : סז ספר הנזכר נספר יסידהוהוא החכמה עייך למעלה כפסו
 בראשית על דרך הקבלה דף עמוד סח זה ספר תולדות
 ארס ואין הראשונים תולדות ארס ומה הן התולדות פירוש בעלי כוחות
 חיצוניות לבי סכונ' מלרו מקון וקין בא מסמאל' היינו כחאל' ככר :
 סט ויהי כל ימי חנוך וכו' ער והצדוק הזה דבק בהם כי מצא חן בעיני
 ייפי חן וך דהיינו חן וכו' הוא השם : ע והנה חני השם נקשר עם
 השם סל מטטרון כי חני השם מטט הוא נח וכן חנוך כי מעורו הסתרל' ל'
 להסיג ולדעת ונפתגה גכשו וסמוכו בהפך ללפיד אס ונקרא מטטרון פירוש
 חן ב' מטט נסאר רון דהיינו נור שהיא אס : עא זה ינחמנו מפני
 סני הטעמים פירוש סני מירכא כזה וך עב וינחם ה' זה השם
 הראשון סכיב פירוש הוא הכינה ע' כעבור הארץ הוא סכחם סברמה

כל הרעה קשה לפדומו כי יראה לי על האדם בחטאו וקצף כנטיעות וחלק
 כבוד לעטרת הנקראת ארץ בפסוק ראשון של בראשית וכן משמע לקמן
 וזה לשונו ויהי ביאור הכתוב בסודו וינחם קבינה כי עשה האדם בארץ לא
 עבד האדם לא כלומר בעבור הארץ שהיא לבו ויחא לבו לארץ ואדריכל
 ופרסור כל לעיל מס של בראשית הוא שדי ט באתכם מתחלף עם כ
 דבראשית ד מתחלפת עם ה דאקיס ד כק באתכם נק בה באחס בטע
 י מתחלפת עם באחס נח מצא חן בעיני יי אמור ותיק לתנא והשם שלג
וַאֲנִי נִצַּב הַנַּח בְּיַד יי
 חסל סדר בראשית:

נה

6 והקיימתי את בריתי כתב הרמב"ן ועל דרך האמת הברית
 מעלה היא והמלה נברית מן בראשית ברא והנה ברית כמו בריתי המלה
 כמו סמוכה כי ה סמוכה לעלמים שהיו מלפניו וזה שתקום ותהיה
 וכולה עכל פירוש המלה מברית לשון ברא אלקים וכאלו נכתב בריתי
 וסמוכה כאלו נכתב ברית לעלמים: ולשון הרקוד את בריתי שהי המלכות
 אשר היא לעלמים ליסוד ולתפארת כי יקרא נח אים דרוק תמים ויעקב
 סמוכה אים תפ ויזה תמיד לחבר האהל להיות אחד ולשון זיוני ועל קו אחד
 יעמורו מלכות ביסוד שלא יתרחק עור מכיות ומתזוני מנכסי בעלה עכל:
 ולשון הספר ותהיה עם הזדקיסוד עולם ואם זה תקבל שפעות שפיע ל
 למטה והו סאמר אתכם פירוש כאן כתוב אתך ולהלן כתיב והקיימתי את
 אתבריתי אתכם פירוש למטה ולמטה ב כל אשר נשמת רוח חיים
 באשיו מלת כל היא העטרת וים התעוררות גדול בטעמו פזר גדול רמז כי
 מרה העשרית למטה היא הפרנס הגדול ומפרנס לכל בחסד עליון פזר נתן
 לאבינוים ותמצא בקרא בזר נתן לעמו ג ויבן נח מזבח לייסדר ה
 הבניין למטה למעלה המזבח תחילה היא העטרת שער השמים ומסל ל
 לרחמים ת דרך יסוד גמרה חמים מעילוי לעילוי עד עילת העילוי אין סוף
 עולת עלית כתיב ד ריח ניחח פירוש המשוכח הורד מלשון נחמת
 ה את קשתי דבר האוקס לי רמז השש להקלה הנמשלת להקבה בה דברים
 לעיל פסוק וישע: ג דבר האוקס וכי איפשר אלף קשין דפירי זהו
 בר וזה לשון הציוני דעת הרב זל בפסוק זה מוקס לי ולא בהיקס שהיא לא
 כמו קש לפירו והוא מה התוכה בענן כשעתה רין תהיה לאות ברית ואוכז
 הברית ואחמול על האף עד כאן לשונו וכוננת הספר דבר המוקס לי לא
 בהיקס שיתק כמו הקש לפירי זה השור גלה לו נחם לבדו ויאמר א קים אל
 נח ואת את הברית נרה ו נקראת אנת וזאת הברית ז ועל דרך הקבלה

נעשה לנו שם חשאים כמו אדם הראשון קצנו כנטיעות והפרידו הפרי מן
 האילן דהיינו נתנו ריוח בין הרבקים בין ת ועטרת והעניין בשניהם כי
 היו ענשין התחלה מן הסוף וזה היה הקיצוץ פירוש אמרו העטרת היא תחלת
 כל נחם ושלום אין למעלה: ח יעד כי חשבנו מחשבה רעה מתוך ח
 חכמה פנהם כשיעור קומת המגדל פי כמו שאמר לעיל סבעים מעלות ל
 לכוננת סבעים שרים של מעלה עיין לעיל בדרך השכל וכן כתב הרקנר
 וזה לשונו ונעשה לנו שם היודע פירוש שם יכיר מחשבותם הרעה כי רצו
 להפריד השכונ מן הבניין ובתפירה היו כוחו העומאה שופעין כס מזוהמת
 הנחם עכל: ט שפתכל הארץ ומשם הפינס יי זכרון שם המיוחד
 בתיבות למפרע עיין בסוף האזינו ותמצאם במה הם: י כ הפוכה דהרף
 רמז על שני אלפים תהיו הפך הבניין: ברא מזכי אבא פרק חלק:

לך לך

א ועל דרך הקבלה ונכרכו בך הברכה מלמעלה מידתו של
 אברהם הוא חסד הא תחילת הברכה ממנו נתפשט כי ג עליונות הכל
 אחד ומדת חסד היא תחילת הברכה כי גבר עלינו הסוד:
 ב ועוד תכלו למלת אז כי הארץ היא אקלים סביעי וכן הוא רביעי
 ואמצעי פי אז ראשי תיבות אקלים ז וכן הוא רביעי ואמצעי עיין בסדר ס
 שמות פסוק ראובן שמעון לו ג וכן מצונו שבחם של ישראל על דרך
 אמרם זל ישראל סבא: והו שכתוב מבקשי פניך יעקב סלה פירוש ה
 המבקשים פניך הם יעקב מדת יעקב'ת העומדת סלה אופי מבקשי פניך
 מי הם פניך הם יעקב: ד ועל דרך הקבלה יתכן לפרש ויעתק משם
 ההרה כי אברהם העתיק במחשבת סכלו ההר כלומר מרה העשירי פירוש
 הוא העטרת הנקראת גם כן הר תרגום של הר טורא מלשון מטרת נגור
 ממטרוין אל מקום אזילותו ומזבחותיו היא העשיריות מקבלת שבע
 מהבינה ומחכמה וזן המקור מקדם כתר עליון ושיעור הכתיב ויעתק
 משם ההרה כלו כפעל יוצא וכיון במחשבתו לייחד כולם עד הבינה שהיא
 מקדם דרך ביתאל היא החכמה ביתאל ב של בראשית תרגם יהונתן כחכמת
 ויט אלהה הוא אהל הבינה כלומר קשר הזיכור ותמרש וערסוף והו סאמ
 אחר כך בית אל מים דהיינו העטרת נקרא ביתאל מים: והעי מקדם
 מלשון עיי העברים כלומר השלילה והעבירה הכל מקדם וכן שם מזבח
 ויקרא שם יי התפארת שורם כל וספר הזינוי מקדם לביתאל מקדמינו
 של עולם הסייע המיס העליונים מן ההר שהו הבינה מקדם ער שהמטיכה
 לבית אל כנגור חסד לפיכך היו כל משעו לסיין הלך ונסוע הנגבה אלמלא

ויבן שם מזבח ליי
 הנראה רוצה לומר
 מזבח היא העטרת
 ליי שם של הויה:

ימין של אברהם אבינו מרת הימין היתה נכונה ויניחה וזה שאמר הכתוב
 באל יי לארנוי שב לימיני כי על ידו כתרוממה ימין יי וימינו תחבקנו והמשיך
 מים עליונים מבינה עד לבית אל עד כאן לשינוי וכן הוא בספר רקנד ו
 יעקב משם ההרה מקדם לבית אל ויט אלהה באותה ויבן בס מונח לוי ו
 ויקרא בשם יימן ההר ההוא מקום מים שנאמר הרים נזלו מפני יי ומן ההר
 נובעים המים הבל יניס ששם מימיו החסד והרחמים מקדם לבית אל מידת
 יום הנקראת מזרח ומשם אורה יוצא לעולם בית אל ככל ביתי כאמן והענין
 הוא שמי בקרבנו סגור אל ל רמז לחפ ארת במשיכה מוסך מן הא מסך
 חבמה מפנינים והכן סדר הקספעה מזה הפסוק היטב כאשר הגיע לבית
 אמר ויט אלהה כה רוצה לומר ה השנייה ששם ענין אחר ההרה רמז
 לבינה להשפיע משם כצנור החסד המים העליונים מקדמוני של עולם
 שהוא האין עד בית אל וכן נראה דעת רבננו זכרונם לברכה כי הר יי
 רמז לבינה והה שבסוף מלת ההרה היא ראשונה של שם בן ד בית אל
 מים שכינה במערב ואחרי שנטה אלהה כנה מונח לשם הגדול ויקרא
 בשם יי רמז לייחוד כי השכינה נקרא שם והזמין שם הפס המיוחד כמו
 דכתוב אמר כי שמי בקרבנו עד כאן לשון הרקנד ולאמר פייכנו רוחות כי
 אברהם הלך ונסוע הנגבה כטה לימין לא העלה בלבך כי אכונן למדה זו
 לברה ולא אל הפחד חס ושלום על זה כתבו המקובלים שלום יהיה לי כי ב
 בספירות לבי ארך כלומר אכונן אל מדת הרחמים מסיים למען ספירת
 הרוח את הנמאה כלומר ירבה לו צמאה או פירוש הרוח את הנמאה
 כלומר מדת הרחמים עם מרת הרין כי לעולם מרת הרחמים יתירה
 על מרת הרין לכן יקראה רוחנו צמאה : ומה שאמרנו
 חכמינו זכרונם לברכה הרוצה להחכים יודים רוצה לומר ילך ה
 הלך ונסוע לדרום כמו שעשה אברהם פירוש דרום רר רום כלומר י
 וכיון כתפלתו אל אנ דר במרום ויודים כלומר ילך כדרכי אברהם לגמול
 חסד עם הבריות ולא יקפיד על הבריות וזה יחכים והם אמרו ולא הקפדן
 מלמד : ואין מקרא יוצא מירי פשוטו שצריך לכונן אל השם של ארבע
 ולרעת שער השמים שהוא ארבות ענין יסוד לקבל וכן הנחמים הנד כצח בשם
 היו ולמשיך אליו אומר פלו המונח במידת פלגיו הן רחמים הן דין הן אמת
 דרך צנינות כסדרן וכיון לתפלת יהי רצון שיכבשו רחמיה את כעסך
 גועלנו ויהיו לרצון אמרי פי ולבי שניין וכמו שכתוב בשערי אורה יש שמו על
 התפילה ועל הסליחות ועל המחיה ועל הכלכלה החיים ורפואה וסליחת כני
 גבורה וחסד ואם חוץ ויכל להתכונן בתפלתו לאותו שם שהוא המפתח לאותו
 דבר מן גרם שלא נתמל רצונו סכלותו ומיעו הסתגו ועל זה נאמר אולת
 אדם תסלף דרכו ועל יי יעקב לבן כי השם יתעלה ידו פסוקות ופתוחות

לכל יקראם לא ידע אין ספק כי ישכ ריקס באש אינו יודע האוצר אשר
 בו מונח בקשתי עד כאן לשונו בשער הראשון . על כן יחבס כל אדם
 לחכמה האלהי בחסד ככתוב בספר יצירה נעוץ סופן כתחילתן והשב יוצר על
 מכוננו כאשר מצינו בפסוק זה ויקרא בשם יי כרלעיל . וסאלנו גוי אחר
 קנאים וז באל שדי וסמיי לא נודעתו ואם כן נראה חסדו שלום כי אברהם
 אבינו לא ידע בשם יי ומה שכתוב ויקרא בשם יי פשיטא כי ידע דרך
 התפלה ותיחוד ותיכור הצנינות אבל לא נעכה בשם יי כי אם באל שדי .
 והיו ספידם השי לא נודעתו לא נכרתי במדת אמתו שלי באשר לא נתאמתו
 דבריו עריין אבל בירשת הארץ : אבל בכח א שדי פרה ורבה נודע לו יודע
 כי בידו לסדר המערכה כדדרשינן ויוצא המנהג : ה כדי להשיג נבואת שם
 א שדי הוא ארמת הנגבה גימטרי ארנו והיו סדרשו זל למען יי למען אברהם
 סקראו ארנו ראשון ארנו אלקים מה תתן ליי אלקים כמה ארע : כבר ידעת
 השם שהיתה אין אנו רשאין להזכירו אלא בבינוני ארבות או בכינויו אלקים
 והסימן וארנו כהיכל קדשו פירוש שלא להזכירו אלא בהיכל הס מפניו כל
 הארץ לשון סתיקה כלומר אבל לא במדינה רשאין להזכירו . וכשעדי
 אורה בשער ראשון אמר ארנו היכל של שכינה גימטריא היכל הס הוא
 ארנו מה עכל : כלומר ויי בהיכל קדשו כלומר וארמות הוא היכל קדושה
 מפניו כל הארץ כלומר ואם יעלה בלבך להקל ביהם מפניו כל הארץ .
 לא אבחד ממך דברי שערי אורה כסופו של שער הראשון והנני מוסר בדרך
 כלל גדול דע כי השם ארבות הוא היכל הגדול לפי סאליו יבאו כל מיני
 שפע ואצילות מראש הכתר הנקרא אהוד דרך התפארת הנקרא ידנה
 וכו יתחברו כל הנחלים הנמשכים מן שלם עשרה מעלות הכתר ומן שלם
 ושתים נתיבו החכמה ומן חמשים שערי בינה ומן שבעים ושתיים גטרים של
 חסד ומן שנים עשר מיני אש ולהנה ומן הגבורה ומן ע הצנינות הבאים
 דרך קואמצעי מתגלגלות ונאמת דרך נצח והוד בחכור אחר אל חי הנקרא
 יסוד ומשם כולם נכנסין אל היכל ארנו ולא תאמר כי אלנו כולם באים המיד
 באחד כי אם כהיות יי אחד : וכפי השפע מילוי שם עטרת מתשע ס
 ספירות כל העולם מתברך ולפעמים היו החסידים כמעטיהם הטובים
 מועטין הדין ומרכים צנינות חסד ורחמים והרשעים להפך חס ושלום
 עד כאן לשונו . ולרעתו כי זה כוונתו של אברהם אבינו ארנו ידנה כי
 קשר שלשה ספירות באחד ארנות עם כל הצנינות המשפיעים אליו יסוד
 הוד נצח ידנה הויה עם גבורה וגדולה עד בינה הנקרא אלקים ודב עליונים
 אחדים באחד שלשה יודין ונקרא סגול אחר הזרקא : וכך תמצא בשערי
 אורה והסוד ככל מקום ספירת מלכות מתקטט ומתקנת בשלימו התוד
 למטה אזו אנו קורין ארנו אלהים כתחלה לעלות משם אל הבינה כענין

אברהם שהיה מתקן ומקטט כנסת ישראל כדי להרוק ברכה עליה מהניז
 אמר ייאלקים מה תתן לי וחנקוק אמר אלקים ארני חילי כלומ כשהספע
 יורד מהבינה ארני חילי אז אני בתוקף ויש רגלי כאולת ושם זה
 שער השמים בארני ארני ספתי תפתח וזה לשון שערי אורה
 וצריך אתה לדעת ששם הזה כולל נר שמות מארבעים בצירוף ת וזה עולים
 ירו אנתיות ואילו כד אנתיות המפכות כל בכל הכמזאים פכעולס ההויות והס
 ברמיון כשמה וצריך לגמר ירו אנתיות בויעש ויבא ויט וכתוך כד
 אילו שמות נכלל כל סבעולס הנמצאים על ידי ועוד נמצא אנתיות שם כב
 מורות על ממשלתו כיוד א היא כתר עליון שבו היא התפארת שוכן בו
 דן הס כד שמות הקויה שור כל מיני שפע ואצילות וקיום כל הנבראי נמצאת
 למד כל ממשלה ביד ארני לפיכך צריכין אנו לפתוח בשם זה וקבעו לגמר
 ארני תפתח ופי יגיד תהלתוך כלל יומיך מדת בינה כקראה תהילה
 ופירושו כהיותו זוכה לפרד התפילה כהיגן אזכה להעריך תהלה ועל זה
 אמרו כל האומר תהילה לדוד בכל יום דהיינו בינה ומלכות בית דוד מוכטת
 שהיא בן העולם הבא עד כאן לשון שערי אורה : והמכוון בזכרו בינה
 רצה לגמר בחבר השלשה עליונות כאחד יען כי אין בו השגת המתפלל ומבינ
 יסדר המעריכה ממדרגה למדרגה עד מלכות בית דוד כמו שכתבתי :
 והנא להתפלל הוא סקראו חמיונו וזכרונס לברכה שמה עשרה יתחיל
 בפסוק זה ארני ספתי תפתח שם של ארנות תחלה נמשע עלה למעלה ל
 למעלה עד הבינה בצירוף השלשה כונו כמוכס כונו יי אלקיני יי אחד הם
 הג עליונות וכוון כל הי ספירות אחד ואז יתחיל בברכה : ושם ארנות
 בניקניו חטף פתח חולס קמץ חטף פתח הוא כו חולס קמץ יב רל יי אחד שם
 ארנות ושם זייה אחד שם הניה בניקודו לתפלה יהכך סבא קמץ סבא קמץ
 הניקוד והכתב עב השלך על יי יהכך נכסאתה פתח פוך בהזכרת יי כאילו
 נכתב ארנות ופנימיותיו שם של הניה ונקודותיו בצירופו עב וזכיר וכוון
 נקודת ארנות יי אחד ועל זה אמר הספר ארני אבך כך הרחמים לעולם
 יהיו ותפל תק רחמים ותחנוני תפילה לתפארת תחנה לעטרת תהילה לבינה
 ו זהו שאמר ירדע תרע כי גר יהיה זרעך כלומר זרעך הנולד מנון שני
 ההון פירוש דהיינו כ ההון של יהיה זה דאברהם זה דשרי בינה ע
 ו דן אנכי ממכתרם עד נבערזה לגמר דן לתרם נעש : מ אוכל
 לגמר כיומנו על מעלת הארץ פי דהיינו העטרת נקרא שער השמים
 בית המקדש של מעלה והוא מכוון לשל מטה בירומלים ומשם הנשמות
 נכנסות ויוצאות על כן אמר יסוכו לשרסם אל האלקים רוצה לגמר מן הארץ
 של מטה אל ארץ של מעלה מדת ע נקרא אלקים ואן הארץ היא אל הבינה
 אס הכנים : ט פסוק והנה תגור עשן להודיענו נח הזה שעבר וקכל

ויצחן מיהיה

קרבנותיו וישבו כח זכרות וכח נקבות פי היא העולם כח זה ירדע פי הן
 העי תגור בחילוף ת בטית באלפא ביתא דאתנם לפי דעתי באלפא ביתא
 דאתנם כן תאמר אנתיות דטלנת מאב אההעכוטף גיכך דטלנת זפצרש
 כסס סנאמר באתנש א בת נ בט כך כ ברטלנת ט בת אן יאמר בחילף ת
 בא וא באתנש תאס כן היו אנוה כמו נורא ואס כן יהיה טעות סופרי
 וקראשין עיקר ואס כן יהיה בגלגול אנתיות מסטר והוא מטטרון כיוד
 ט בת ברטלנת כבאתנש ט ומ בכוטף ר הוי מטטר חו נימא ט בת והוי
 טמר מנישם של מטטרון יא על כן הזכיר כאן תגור עשן
 ולא אמר עשן תגור כלומר תגור מדת ע מקבלת עשן מכת הגבורה לפירי
 אס הוא זכר יב אלסדי וכו עד הסס הזה חתום כיוד ומצוייר כתבני
 הגוף הנימול החתום בלות ברית קדם והיא המילה ויהיה באיס היסדאלי
 שם של פדיראס הארס ופניו זרועית למעלה ש זרועות ברוחב ואורך הגוף
 תמונתו והמילה את והייסדי יג וזהו שכתוב ואהיה תמים עמל ו
 נאפתמרה מענו פוסי תיכות יהו יד נרסס בארס שם יוד הא ונוממט
 למעלה פירוסו הארס בגופו וזרועו ברוחב הוי ד ומשך הגוף והמילה היא
 יוד בתוך הד הוי ה עיון כתרומה בכרובים : טו ביאור המדרש תרו כבי
 גרי פירוש נ פעמים דיה לעולמי ודיה לערלה הכי פירוסו כחם של ישראל
 הוא הברית הוא הלכה הוא יסוד ומלכות : ע שרים הם קליפות חיצונות
 ליה מיומנים לה משמאלים לחובה והון לשון ערלה כלומר כלס נקרחים
 ערלה ואן ארס זוכה לעטרת נקרא לב כי אס יסיר הקלפות ואילו לא
 קכל אברהם המילה וכו : יז סמך אברהם ה'
 זו המוספת היא אחרונה ושמה עטרת וכן מצינו באברהם שנקרא מסרה
 והיא תשלום בניינו פירוש י משרי נחלק לב ההון אחד לו ואחד לה וזכה נ
 כסלס באבריו רמח רחם חסד תשלום המרכבה אברהם יצחק יעקב ושרש
 כבוד השכינה רגל רכעי מרכבה שלימה יז ויסוד הכרית הוא מדת
 יסוד שביעי נקראת סבת ולכן ידחה אותי כיהמילה האיש השורר בביתו
 נשבת המלכה נדחה מפניו : יח ועל דרך הקבלה בריתי כבשרכס
 לברית שעלס דעמה לברית עולם היא הנקראת צדיק יסוד עלס היא
 מדת ט אכתר עליון ושביעית מתמלת הבניין דהיינו בינה וברית עולם ז
 זהו כן הרגלים והוא על דרך הראש כתר עליון המנוח והחיד חכמה הלסן
 בינה כ זרועות חסד פחד הלב תפארת השוקים הם הרגלים נחם והוד ו
 ויסוד היא המילה ומלכות היא עגור הפריעה : והיינו שכתוב בספר יצירה
 כרת לזכרית בין עשר אבצעות ירו היינו מילת המעור והיא יסוד המילה ו
 והפריעה מל ופרע ראס האסה נחלעה העטרה יט ממה שאמרנו
 כספ יצירה שלש אמות מלשון אס אויר מים אס ישין סודקת מלשון מסרק

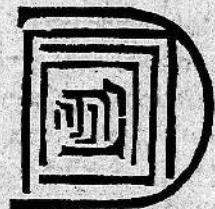
ואלפא ביתא נחלק לשלשה כיתותאמס מלשה אמות סבעה כפולותכנג
כפרת סמיטעסר פשוטות הו זה טו לן הע זק לפיכך נקראו
כפולות סמקבלים דגם ודפא והוה ריבז עינ כזינו פסוק
עזר אלקים את האדם :

וירא

א אבל מפני שמזאנוהו קמוץ כלומר בקמץ כסס רבים ארני
ב מעלת הקמץ כזורת נקודה וזקודה רמו לנקודה מציאת שהיא הכול
הקמץ מכין באצבע וזיא העטרת בו הארץ נחלק לשבעה אקלים והיא
אצבעת פירוש סזנת סבעה והנקודה במחנה נחלק לששה כזה:

ג ועל דרך הקבלה מפני שהפס נקמץ ומחבר משני
השאות הקדושים כל אחד בן ארבע אותיות האחד מורס
קדמות ויחוד והאחר על אצילות פירס הס אהרניהור והא ויה דמן א
ארנית א סל אהר וי סל יהוד ומדת הדין דהיינו דין באמצעוהו ס
סאזר נקמץ ימחברובן כתוב בשערי אורה וכתב סיכוי אדם באמר א
ארני לחבר מעלה ומטה וארבע וחמשים שמות כולם שמות ועלו לתפילה
ידע האדם סער ראסון : ד ודע כיום ארבעה שמות כל אחד בן
ד' וז' שלשה זכורים כתיבה מקוד העליון והקו והכינוי פי אדיה ודנה ארני
אבלא : ה ואת קלעי החזר היא ראשונה האקוף כולם כפי ציורהאקובלי כוז

כי היא כתר עליון מקפת
את כל המדרגות עמודי
תפאר ואת ארניה היא
העטרה הדין בפסו באיוב
אומי כטה קו קו זו
תפאר על מה ארניה
או מירא אכן פינתה ראשונה : ו והרביעי דהיינו אגלא בעניין
רכה וזאמר גם לגמליך אשאב וינא מפרסת יודא בסדר ויחי אתה גור
לא אפרי וקוא טוב לשריפה עלמצה עשויה מבתלה ובסעת פלוגי בס הוא
סס הבכורה : זינוי ולא יהרהר בו אדם אלא אם כן יהיה הגור מטומאה
ומגדים נקיים וכאכירך יעקב את יודא מסר לו את השם והקוראו וזה
להרגיש שלא ישמע אלא כדרך הגוים והישמעאלים קוראים לגמל וימל עכל
זינוי פרסת יחי : ז ומסכילי האמת יקראוהו מלכוס כי הוא מלכוס
לשלוש מעלות העליונות הנקרא אדם פירוש כנח הגר יסוד כלם מתלכשות

במלכות עזרת נחמה התחתונים הם נקראים האדם ה אדם : ו
ובספר הזוהר קרי לאדם ראשית ואחרית וזה לשונו האלק רומז לראשונה
הדלת לשכינה ד' רכתי מ' סתומה לסרבה המסרה . ויהרקב כתב אולי
רמו לנה אדם דוד מסיון : ה וזהו ענין הרבוע כנחם ובאתון הכל
היו מלאכים במלכות פלוגי וכן משמע לקמן בסוף ויבא המלאכים ולקמן
בסדר ויסלח פסוק ויסלח . בן עזרא ולקמן פרשת כלק ח ויאמר
אלויאיה נקודאיו כי הם גש שאר הנפרדים מיפכי כח מהעשירית והעשירי
דרך הקו דהיינו ע' מתפארות נקו ע"א דהיינו תפארות מכתר עליון וען
השכלים אל הנביא ועל בן שאלו אחריו אחרי סקבלו הם מהעטרה סאלו
אחר הנביא ואחריה היא משתייתו של עולם : ו היפלא היתכסה ה
כאלו אמר ה' יפלא : וז ליה בעל הבית לאורחמיל סאמר כי מלאכו
ינה לך את ויהך הוא יו הק חרכו של הקדוש כרוך הוא יס לני פנים אל
הך כך יכנין המלה והוא שר של ליה . יב ארדה הכנעקתה הנאה
אלו הכנעקת האם היא הכינה ואם לא אדעה אמעך רחמים אל הרעת
היא העטרת או האם כי העטרתגס כן נקראת אס : יג הכת
הכאלת מישוד פי כת מדה מלסון אלפיסכת יביל וככל ביתי באמן כנומ
בכל מידותיו . יד וזו הקולך וסעך ליה ישמע מלאך פירוש וזי הוא
הוא וזית דינו והוא המלאך וכן בכל מקום סתמא סס המיוחד כנספת
ובית דינו ואב לכלס ליה המטיר לסון מטרת והיא מטרוק : טו לכה
בשקהתנספת ה כמלת לכה היא ה' מדת הדין מלסון ועתה לכה ואשלחך
הוא שנאמר וזה לך האות דהיינו אות ה' סבלכה : יו ויתפלל אברהם
אל האלקים על דרך הקבלה מדה העשירי מיד וירפא אלקים לפי סנהככה
קדין לרחמים כי רפואה רחמים : יז ואחסך גם אנכי פירוש כי גם
מאת הסכה העליונה שהוא הא' הנסתר פירוש האלק הנסתר כמלת מחמו
לי והכף מאנכי רומז לפנימיות כאשר תמצא מאנכי דעשרת הרבבות
וניאר כמלת מחטוליה הוא התפארות כגו ויקחו לי תרומה או למעלה קח
לי עננה כי החוטא אל האלקים שהוא העטרת חוטא אל האלק הנסתר אין
סוף וכל דמימר מימר בשם המיוחד בקרכוסס סל ד בקרב הארנית ופיר
כי באנכי כי הנוספת רומזת לכסתר והוא הכתר ונקראת א' יח
אנכי אשבע הנסבע ככלל בשבעה המדות הנקראות דרוך החיים ומאמין
בתורה הנקראת חיים ושבע עמודים וחלק עולם הבא אלק השביעי :

וכבר ידעתי כי קצוות עליונות הם שמו ו קצוות התחתונים חתומים
בשמוי יס וכן כאליעזר כאמר אל תאחרו וידה סופי תיבות לווה :
ך ידועמי הוא המזכח הוא מקבל תחילה רונה לומר כינה והוא סוף
הכניין עזרת וזהו שאמר ויכן לשון כינה : כא רמו לכנסת ישראל

נרא' ליהרעת הינו
תפארתשערי אור

היי שרה

אלת השמר שקרא אילותן של ישראל המקבלת מן הפחד היא עשרה או
מכונה כי עלה השמר נשעה להתפלל : כב המלאך אינו מן הנפרדים
כ אם מנטיעות והוא עשרת מלאך הנאל : כב ומצאתי כפול פירש
אלקים יראה כהר וי יראה וכן הרבה בדרך אנרכך וכל כפול פי אלקים
יראה כהר וי יראה לתפארת ועטרת *

חיי שרה

א ויתכן לגזר בשם קרית ארבעה חכיון סס של חניה היא העטרת
מחברת * כ והסיב המדה שמה כל היא היסוד העטרת מקבלת
עמיתה * נ מבה אחת מן המנות הלא היא חלק אחד משמותיו וכפרט
המלה חתימה בשם של ר מי יעלה לנו השמיה נאופי תיבות סס של ר
מלה במסירה אל תיס אותיות הימל * ד ויש לך להתבונן במלות
סנות עין העין העינה שהיא כתר עליהן תפארת עטרת : ה ויהי
הוא טרם כלה הוא סמו של הקדום ברוך הוא הוא עזאנו ועבר הלוי הוא
ו ותרד העינה ותמלא ד' ת יהו סס של עב מתחיל והו פועל במים בכח
וכנ' : ז ותאמר גם לבמלך חשכ סס של גבורה יוצא משקוי ירד
אתה גור ארוה לא יסור אסרי לבין ובימט כגל סס של מים : ח ועיאר
עוד כי משפט הגימל להורגושה מזה ותבא כי היה לו נומ אמרה גם לבמלך
אשכנ ויהי כזה רמו ביותר אבל רמו כזה כי אם כתב אמרה היתה הגימל
הפניה בחק והוא על כן כתב ותאמר כרו להיות הגימל רגושה והא'
רשימה באלף ותאמר : והזינו כתב צריך לזוהר סידני הג' שלא יהא
נשמע אלא בדרך וישמעאלים אומרים במקום גימל ימל :
במו שמתמזא אומרים במקום יוד גור בלסון אשכנ * מלאכי
כנא מי כאל מן החסד : על דרך הקבלה נח פלוגי לפלוגי ואפילו מעבר
ליס עטרת בתל של פלוגי תפארת לפלוגי הוא הא' כתר עליהן והסימן אזה
למושב לו וכן בן עטרת נערן תפארת מקדם כתר עליהן : יא לסוח
כשרה היא עטרת נקרא * שרה של תפוחים ראה רוח כריח חסרת
גימטריא סדי *

תולדות

א ויעקב אים חס היה לו לומר אמת אבל היסוף ביאר כעילת תס
רומת על מרת אמת כי תס ערוין היא חסר אלף ואלף זה תתר ותס
גימטריא תתר כסוד סנכפך : ורמו עוד כי הוא המכריע כמו הסגול
כזה חסר בגורה ויעקב עם ארבע אצניות היו קוף תפארת וקוף זפ

ויצא

הקדום בדרך הוא דהיונו יעקב הוא הת' : ציונו אל תרה מצדמה סוד
בדול עשודות התורה יצחק בזהר מלצה למונה לארץ יותר מאברהם ויעקב
כי הוא היה עולה ואסור לפגל בקרשים וירדע כי יצחק נתן אחיות ירדו
לשרים מצד השמאל על ידי עשו והיא מרת הדין הקשה והס נקראים
קלופת חינוכים ועלגות וחונות ואם היה יצחק יוכא נראה חס ושלום
בקנזן וכפולט עצמו חנן לגבל המיסור ארץ ישראל חלקיו מכל הארצות
וארץ מצרים סנייה למרכבה שחאמר וירכב אותו במרכבת המסנה :
ויצחק סני למרכבה הפנימית על כן אסור לצאת מרשות היחיד לרשות
הרבים אבל אברהם אף על פי שנתן אחיזה לבתרו ישמעאל לה שרים
חיצוי ערלות קליפות איך דומה ימין לשמאל ולזה כונו ישמעאל עפה
תשובה * ציוני : ציוני מאה שערים הם מאה שערים ומע ינות סכיב
שערי צדק שמש יוצא ברכה וספע לעולם פירוש עטרת והוא סוד מאה
אדנים מואה ברכות עשר סכירות בלימה כל אחדים בו כח וקיונו מאה
ציוני * ב ועשה לי מטעמים אמרו זכרונס לברכה אין נבואה סורה
לא מתוך סמחה וסוד המטעמים הם ארבע מיני מים יין לחם מלח הוא סוד
המרכבה ומה שהסוד אברהם על ידי אנשים הסוג יצחק על ידי מטעמים
אף על ידי סולם ורוד על ידי כנור הן המרכבה ער כאן לסגנון *

ויצא

א וצלגלי ה' כוכבי לכת הנכונה הוא סזס כך אך מפני מה קוראין ככוכב
אינו ירדע : ב ומלאכי אלקים הם היסודות ב' עולים דהיונו אור
אש וכ' יורדים דהיונומים עפר : ג ועל דרך הקבלה זההו נכב
עליו על יעקב כלומר הת' על העטרת והוא סכרונ נקרא יעקב הקסן אפי
דבריו תפארת אפי זוטרו יעקב : ציוני וראש מביע השמיה זהו
סגלפזן האופן אשר בארץ וראש מביע בין החיות כי יס מלאכים גדלס
כוס ויס מן הארץ לרקיע : ודוקא כתב כי הסלס היא קל כלומר גומר
כי תפלת הנדקים סולס של מלאכי והמכוין בתפלתו הסלס שלס כסליבותיו
ויכולין לעלות בו ויס מפרשים מוצב ארבה זה גוף האדם וראש מביע זה
כשמה עולס ויורדים אמרו חכמים זל עלולס תרו ויורדים תרו הן ארבע
פוחות סכינה ארבעה והסגת יעקב רוחני יותר מאבותיו כי הסגתו על ידי
סלס ראש מביע השמיה ואברהם על ידי אנשים יצחק על ידי מטעמים
רוד על ידי כנור ואמרו חכמים זל כנורו של רוד סמוכה כיומן ותכף
לבינו סכינה הסוג הנסתריו מה שלא הסוגו הסכי עלה מן המוטבעים א
המורבש ומן המורבש אל המוסכל כי כמיסוד הלך עמק סנה הוא עמק

ואומר אני כי מפני
שהמה והלכנה יס
להם דק מהלך אחד
מיחד מה סאין כן
החמשה סזס נכ
כמהלס כנך פעס
כמחונות פעס ב
כמתן פעס לפנים
פעס לאחור כירוע
לבעלי התכונה *

המלך עד כאן ציוני וזה פער השמים דע כסבא יעקב והשיב מקום
 השער עלה עד אין סוף רגס הפולס שלא זכו אברהם יצחק שהביעו
 לכתפיים מתחת זרועות עולם חסד פחד ואלמלא זה לא נשאר שריר ופליט
 לבני יעקב כן עשו וישמעאל ולבן קליפות חיזונות וזהו סוד ואלקי יעקב
 קו אונצו ער הכתר עד שזאר וזהו שער שהסיג הוא עטרת שערי צדק
 פתחו לי אודה יה וכתוב יעקב כמר לניה ואמר רבי שמעון בן יוחי בית
 המקדש של מעלה משל מטה יח מילין כמניין זה פער השמים והרמו
 כשיתפללו ישראל ותפללו דרך ארצם דרך סער השמים וכוון פתיחין
 בעיולתיה בגדירושלם וסיח ברכות הס יח מילין כן תנין עד כאן לסון
 ציוני ד ועל נ' מדות אלנו אמר ויקרא למקום אל חכמה ביה אל בגודת
 כי סס בגלו אליו האלקים ב' המדות כלומר פירוש סיפא לרישא למה ויקרא
 אל כיתאל על מס סני המדות: ה גם בית המקדש מכוון בגד בית
 המקדש עטרת לתפארת: ו נספר יצירה מדוממת היא מים וחסד
 ס פורק הוא אם סועלת בסדוקה באש: ז העניין שאמר היה לך
 לעזרתי פדק כלל גדול אמר ליה הקדוש ברוך הוא כלום ים כלום בעורך
 אמר לו רבונם של עולם כלום ים חלמוד ניתן סלום לרכו אמר לו אף על
 פי כן היה לך לעזרתי הודיעו תפלת ישראל רצונו אוצר הכבוד: ח כי
 מן זבאר ההוא יסקו העררים ו והאכן וכולי וכו' נרמו השם החקוק
 בבית המקדש סס של ד' נראה לי היה חקוק מפורסם בכתלי המקדש מנחון
 סכאמר לסוס סמי סס כי נקרא סמך על הכית ואחר החרבן גזוהו כי
 העתיקו אותו וכך יורא ספרח אחריו עד כאן לסון ציוני פרסת
 סמות ולזה אמר כי מן הזבאר ההוא יסקו העררים כלומר הסודי עררו
 באנו של הקדוש ברוך הוא כמו אבישי בן צרויה לדור גבי ישיבי פדק חלק
 וכמו יסעיה הכביא פדק הכא על יבמתו אירכר סס וא בלע בארזא:
 ט והאכן גדולה היא העטרת וסב גדולה ד של אחר גדולה ה אחרונה על
 פי הזבאר פתח המקדש פירוש אכן גדולה כלומר דין ורקמים היינו עטרת
 זהב גדולה דין ורקמים: י נשאר כוכב אמצעי חזוב טוב עם הטוב
 ורע וכולי יסימן דרך כוכב מיעקב גם כן הוא אמצעי ברקמים ודין קו
 הסוה יא קראה ראובן בגד מדת הדין היא האחרונה שבסס כח
 החוליה מאברהם מוליד אברהם אינו מוליד והרריה גם כן מאדת הדין
 יב שמינין עלסון שמיעה שהוא רחמים דק יותר מהרריה ובהה מהונו
 ס! ססיתכרך יג כי ילרתי לו שלסה כניס כנגד חיבור השלסה של
 מעלה דהיינו כח' הר שומים כמלת אים כנרמו בספר ההכיר וזה לסונו
 יי אים מלחאה כוכב ער אמר ליה רבי ער מתי תסתים דכרוך אהר ליה בני
 אראש יוד סני לזס כולל כל העולם סכתוב בו תסוכה ורקנד כתב וזה

בראה לי גדולה

לסונו ולפי זה א' כתר עליון יוד נחמיה סל תסוכה עב' לסונו פרסתם
 בסלח י ומקעס זה בני ליי' מורו התורה כי כחם מחכמה ובינה
 וחכמת כחן לוי בינה: טו ויורא הודאה לבינה: יז הפעם
 אודה יי' היא הבינה כי הודה ולא בוס כלומר עשה חסוכה: יז התחת
 אלקים אנכי כלומר הנני תחת כסא הכבוד: יח נפתלי אלקים
 נגד ה' הנדיק כלומר היא רחל נקראת עטרת אמרה נתחברתי עם אחותי
 לקבל ספעמתפארת כנסת לי דרך יסוד: יט בגד מה סחסר א'
 לרמו גימטריא ט' לפניו והוא העשירי: ך מלסון המסכה ממקום
 בפסק ביורא מקום התסוכה אס הבינו בינה: כא יצא מזה יססכר
 בינה לעיתים: כב ואחר ילדה בת באחרונה היא העטרת ותקרא
 סעה דינה סתי אותיות אמצעיות היינו דן מדינהמן הכינו דן מארנות יה
 משס סל ד מעורבים יחד כלולה מדין ורקמים נקראת בת מי זהב דהיינו
 חסד ודין: כג והנה בנימן אמו קראתו בן איני מדת הדין ואביו
 בנימן דר הימין חסד ויוסף עס עבפיו תפארונו נכח הוד דן ונפתלי נגד
 צדק עטרת ונדיק יסוד: כד האל כיתאל הכוונה הוא המלאך הגואל עטרת
 כה נכסף נכספתה ה' מוסף לה' אחרונה ארץ ישראל: כו זה לי
 עשרים כלומר מידתי זה יכ' סס סל הויה: כז ופחד יצחק היה לי
 כמדתי ועס זה הזכיר ג' מדות ופירוש לנוי אלקי אבי אלקי אברהם ופחד
 יצחק היה לי כמדתי חסד פחד תפארת וכך כתפלתו באמר ויארמר יעקב
 א לקי אבי מכהס ואלקי אבי יצחק יי' האומר אלי גסלכן ג' מדות והרמזן
 בתכ ופחד יצחק וכולי עד אחר יסוכו בני ישראל נקשו את יי' אלקיהם
 ואת דוד מלכס ופחדו וכי לי יארמר כי יסוכו ויבקשו רחמים ומדת הדין
 סל מטה ויביאו פחד יצחק אל השס ואל טוכו הזוכרים ע"כ: ופירש
 הזיוני דכרוי רונה לומר יבקשו רחמים שהיא התפארת ואת דוד מלכס
 ה א העטרת ויבא פחד יצחק שהיא מדת הדין סל מעלה וספענתו אל יי' זה
 תפארתו: ואל טוכו בעטרת סעטרה לוכיוס חתונתו היא כסונתו והיא
 סמלתו עד כאן לסונו: כח ויאכלו סס על הגל כדא לרמוז כענינו
 בגלג חמה ויתבאר עניינו בסס דלכן קרא לו יגד סהדווא בסין ססוכנו
 בגלג חמה נקשו ססוכנות רביס פירשו בו ולרעתי כי כוון למספר קטון
 עלה בגלג חמה כט וכך יגד סהדווא כט: ותחשוב יוד לאלף גריס לב' סין
 לגימיל תיו לר' זהו מספר קטון: וכך טוכו יי' לכל טוב בגימטריא יוכן
 סס ד' אותיות עולה יי' כי הינד סכוא יעקב קרא לו גלעד היינו סכעה
 עשר כמספר זה וזהו שאמר הספר ועל כן אמר לכן הגל הזה עד גימטרי'
 יא וסס ארנות יא וכך אמר לכן הגל הזה עד והזכיר סמו של הקדוש ברוך
 הוא כלפי אמונת יעקב דהיינו אלהים עד ביבי וכו' ייך כלומר אף כי הגל

ועד איך נכר המנין יבין:

בס יעקב גיטריא
וי

וישלח

גם כן יא הפרש בניו וכוונך אלהים עד וזהו שכתוב עד מצפה גלעד איני
מבין כונתו כי אם רונה לפרש כי יעקב קרא לגב שמות אלו יורו ארצות
היות טוב במספר קטון עד ואהמזמה גיטריא כו גלעד טוב במספר קטן
על סם המקור ונקאויי אלקיהם ואל מלכס ואל טובו באחרית הימים אך
אין נמצא כי קרא יעקב עד כי אם גלעד : ל מחניים כ מחנות של
פסים רבוא במהן תורה :

וישלח

א ונראה דעת החכם רבי אברהם בפרשת בלק והישר כי האתיו דברה
ואם תבין סוד מלאכי אברהם גם יעקב תבין האמת עד כאן כיהוא מלבוש
ילבוש המלאך ולעיל בפרשת אברהם תמצא : ב אם יאמר כן היה
הסם המיוחד לתשובה והיא מרת הדין ארבי מחסר על כן התחיל במדת
אברהם ואחריו וצחק ואחריו תפארת : ג ומה שאמר לפני אדם
לארבעתן לא נמצא במקרא לארבעתן אצל אדם רק ארבעת דאריה קאי
כמי אלעיל דאדם ופירוש באמצעות נאריה לימין וסוד מהשאל ואליו נסה
לא פירש מקומו ודחק לפרש לארבעתן לאמצע כאשר סיבה לכתוב ל
לארבעתן כיון והראשונים לארבעתם כמס : ד כי היא המדה ראויה
למסתירה וטעמו כי רבים נכפלו בה על כן אין לה מקום קבוע כי אם לפי
דוב המעש הטוב הוא אם רעה ויאביק אים עמו הוא כבוד כנר במלאכי
היא ערשת עיין פרשת שמות ציוני אמרו רבותינו זכרונם לברכה פרו
פלעשו והסוד ידוע שאין אומה נוספת וכו' שנאמר ופקודי זכאנות וכו'
ואיך נתחבק בנה כתר שיש עש גיה אנושית אלא המלאכים לובשים חומר
צורה אנושית ונמרין שליחות : ישראל יש עולם הבא זר לא שעדי עולם
הזה נכרא ברלא שעדי נספריצרה והוא דלה פעמי האלפא ביתא מתהפך
ויקרא לג אלקי ישראל ב גריות אחת להיפך מהצרתה שניהם הם
בבראשית רבה : ו זכן תמצא במעלות פירוש בסדר המעלות שהן טו
הכתוב היה בשיר המעלות הס : ז וכן כתב הרמב"ם עד האמת עליה
מעליו האלקים במקום הארבע כנומר למעלה אצל המדות הוא יעקב תחת
המהכח שלישי הוא האבות הן הן המרכבה : ח ותמנע היתה
פלגש ודע כי מפסק זה יוצא סם של ח תיבות מספר א תיבותי מ : לא
ידעתי ולא למדתי ולא מצאתי ולבי אומר כי הוא סם של שמונה כל תבה
האותיות ושם של ארבעים ופתיים הוא כן סכעה תיבות כנ אותיות אם
תחלקם לח תיבות כן פאזה אותיות ויתרו סתי אותיות מן סקוצית הוא
תיבה שביעית ויהיה סקוצמן תיבה סמיכותית הוא הניתר ועל זה דמו
דיאל לתת הסקין שומם ותמצא באותו מסוק ח תיבות בת ה אותיות

יב

וישב

זה אצל זה וזרועים גמנו עמרו וחללו המקדש המעו והסרו התמיד ונתב
הסקין : ט עוד תמצא כאן אלקף עלוה וכ דהי אלקף עליה רמז השם
של ארבע כשניהם והם המדרגים עלוה אותיות עלוה : הדר והדר
ב מדות נצחיתו פירוש הדר שלש עשרה מדות כי הדר גיטריא יג בן
בדר פירוש נמשכות מדרד גיטריא עשר ספירות עיין בפרשת כי תשא
ויעבורי על פניו : יא וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו הדר
והדר הם הדר והדר פעו אלסון עוף כי מסס פורחות הנשמות והיא הבינה
ושם אשתו מהטבאל היא העשרת נקראת טוב ואל : גם ים לפרש פעו
הוא היסוד גיטריא פ פורחות הנשמות ושם אשתו בסוד זכור וזמור כי
יסוד זכור ועשרת שמור : מה שאמר משם פורחות אף כי במדת בינה
בגזנות הנשמות וכל מקום הם פורחות דרך יסוד כלם אל האשה והיו
לכסר אחד :

וישב

א ועד הקבלה יעקב יוסף יעקב הוא הכרוב וכן יוסף ו ו ומקובלים
רבים יאמרו כי כרוב הוא הע' ואפשר לזה זנה כסני כרובים אפי' דרכי
חוטי עיין בחבנה מרק אין דורסין : ב דבר אחר כתנת פסים שמסר לו
סוד שנים ועשרים אותיות עב' כסם שנים ועשרים היא אנהקס פסים
פאפסי דיינסית : ג ועל דרך הקבלה סמך פרשת יובס לפרשת
מכירתו של יוסף כדי לסמוך לגלגל וכלל הרבדים עשרה אחי יוסף אליו
הרבי מלכות מן המדרגות רותי הרקנד הביאו : ד בכזיב מלת כזיב
הוא המספר המתחלק בשם הגדול והוא כזו מתחלק בארבע אותיות של
פס באוסף זה תחתיו כ ה ו וכו' והוא טוב לתפלה כי הוא נחקמן הפליפי
דה ינו בינה מקום הבנים ולכן כתיב ותתפלל חנה על י' כלום למעלה
ממדת שפה קצוות והוא הבינה ולזה אמרו חכמינו זכרונם לברכה חיי בני
ומזני לאו בזכותא אלא בזולא תליא חיי מן חזקיה וכולו כסערי אורה
בשערו : ה והנה מילת בכזיב לעד בכח כזו זכה לתאומים כזו
גיטריא יי אחד והתפלה יועיל להיות אחד ה ראשונה וה אחרונה יחדיו
יהיו תמים ולכן זכה לתאומים : ו לפי שהאדם חתום באות ברית
קודם היא היוד דהיינו הנרית יקרא חותמנו של הקדוש ברוך הוא : ז
ותמצא שם המיוחד כראש תיבות ויאמר יודא הנציאה נתשרף היא ייי
סם היה להצילה : ח ובתרגום של ירושלמי של היא מוצאת הוד
פמאל החביא אותה כדי שלא תמצא ותשרף ותמר בקסרה רחמים להמציא
לה תלתא ויכלול תלתא ואז תתן לו תלתא והם חנניה מישאל ועזריה הנמסרו
לאם אחסר לא מצאתי כירושלמי אשר פמאל החביאם וזה לשון ירושלמי

סוף מוכחא תמר אתהקבל אתקדית במדא וכעת תלתא סהדי ולא אפכה
 יתהון תלת עינא למרומא נאמרח כבעו מן קדמך את הוא אלקים דעני
 לעייק כשעת עקתהון עני יתי בשעת רא דהיא שעת אנכי ואכא מקיימינא
 תלתא בריקיא כבקעת דורא חנני מי שאל ועזריה הא שעתא אמר יי למיכל
 חנת והק יתהון לה כהרי עייני כה חמת יתהון וטלקת יתהון קדם רגלוי
 דדייני נאמר להון גברא דאילי דידי הוא וכו' ט והנה יורא השם
 ברמז כגונסאר רמז לדור ותמר כוללת כח זכרות ונקבות לנלב והפרי
 הוא התמר נקבה היא זכר מחוזן ונגרעיותה סדוקה כנקבה ופגומה
 נרומח ללכנה פגומה גם כן כמאמרס זכרוס לכרכה מעולם לא ראתה
 חנה פגומתה של לבנה י ותמר כוללת זכר ונקבה הוא רמז לאור
 הראשון שמאנו יבאו שמש יורח זכר ונקבה כמובן פרץ יורח יבאו מתמר
 יא והו שרמזו לנו בפנימיות דבריהם עד די כורסיון רמיו סתי כפאות
 וזה לשננס פרח איך דירסין ספר אננה הכבוד די כורסיון רמיו אחד לו
 נאחד לדור דברי רבי עקיבא אמר ליה רבי יוסי עקיבא עד מתי אתה
 עושה שכינה חול אלא אחד לדין נאחד לדקה : אמר ליה רבי אליעזר בן
 עזריה מה לך אצל אנרות כלה מדיברותיך ולך אצל נבעים אלא אחד לכסא
 נאחד לשרפרף שנאמר השמים כסאי והארץ הרום רגלי : דע כי כוננת
 רבי עקיבא ורבי יוסי כוננת אחת אלא רבי עקיבא הסתיר ביותר והקסה
 לרבי יוסי להאשיבו לחול ככר אמרתי בכל מקום שתמצא מלכות בית דוד
 מלכות שמים הכל אחד וכא רבי אליעזר בן עזריה נאמר מה לנו כלסון
 אברה בוב לומר ולגית כלסון פשוט מתוקן ומקובל לשומעים ומתוך כך
 יבינו המשכילים נאמר אחד לכסא נאחד לשרפרף על סס הפסוק השמים
 כסאי והארץ הרום רגלי והכל ענין אחד איך מחלקת אלא כלסון והיודע
 סוד שמים נארן תפארת ועטרת או עטרת דוד ידע שהשמים כסא לו
 ליטב עליו והארץ שרפרף לדוד וכסא לדקה ושרפרף לדין עד כאן לשונו
 יב כי איך הכתיב כפ' לשון כי אש חלק בדור היינו במלכות בית דוד
 לא כחלה כן ישי למטה ולזה דרשו אים נאה'יו וכו' .

מקץ

אלקים יענה שלום והיא אחרונה וכן דינאל ופסדה נאמר קדם
 מלכא רמז לג' וה' טז תחלת התיבה ופסדה וסופה הוא גלי עמיקתא הוא
 שמים : מהמשכת שפע הראשונה יקרא עמיקתא ומסתרתא : כ
 פרוקי היכולות וכו' עד וכמדה זו לכל חכמי ישראל פי כמו שנחלק רבי
 חנינה כלפיכום קיסר כן כולם : ג אנשי בית און על סס הפסוק
 נארח

נארח לחכמה עם פועלי און וכתיב פעמים שלש עם נבר : ד יסונו
 העירה מלשון עיר קטנה היא עטרת כלומר באו העיר מצרים הירושלם להם
 נרמזו כה אחרונה עיר קטנה . הגה און מסיבין את הארי וכו' הוא
 אלופי זכרונו ולכרכה אכל כריך לומר מלשון עיר קטנה רמז לנלב כי האדם
 נעשל לעיר קטנה ונריך עיון :

ויגש

א מי זה בא מאדום ו הוא הזכר ה היא הנקיבה יסוד ועטרת עיניו אנכי
 ב בני יורא עיר ואנני יהיו בני יורא פרץ וזרח גלגל כשמות פרץ וזרח
 גלגל לעיר אונן וכמן חלון נתגלגל בעונד וקוא שנאמר יולד בן לנעמי ולא
 לרות כי היה גלגלו של ממלון . ג והנה שבעים נפש חלוקים לארבע
 חלקים כנגד ארבע נשים ארבע מחנות שכינה : ד והתכוון בזה
 מעלתו של יעקב שנאלגו ממנו שבעים נפש יבאו ששים רבוא כנגד שבעים
 שמות שנאלגו מן השכינה און מניינס פחות מספים רבוא והס תכלית כל
 הרעות לדעתו כי יש לגרום במקום שמות אומות וטעות סופר . והוא
 ברפינן שבעים נפש יבאו ששים רבוא כנגד שבעים אומות שנאלגו מן
 השכינה והס תכלית כל הרעות והיא נקראת גמריכה שניה שר מצריים הוא
 שר על כל השרי חונה לארץ וסנע'י כפסות של יעקב ושני רבוא היא מרכבה
 שר פנימית ואס הוא שאות כריך לגרום והס תכלית כל הריעות או הריעות
 או תכלית כל הרעות כלומר הנשמות האלו הס תכלית והגלה מכל הרעות
 : האמנס בירסא ראשונה יוראה לי כי הפסוק אמר הנה מטתו שלשלמה
 ששים גבורים וגמר מפחד כלילות דהיונו שבעים שרים יבאו מהס ששים
 רבוא ומטתו זו היא השכינה על כן אומר שנאלגו מן השכינה וזה לשון
 הרקנד נשבעים נפש רמז לשבעים שרים עיין כו :

לך לך

א למרכה המסרה רומז לגלות סתימת הסדרה : וכעזרא כתיב חמת
 ירושלם המפורנות לאחוריה פרונה המס . ב ואסף רגלי אל
 המטה הנה מטתו שלשלמה ככר יי ואסף הכל הולך אל מקום אחד היא
 חברון בארץ כנען . גיני כפסוק יחי וזה לשון דע שמטתו של הקדוש
 כרוך הוא כתיבה בין שנין לדרנס שנאמר הנה מטתו שלשלמה כירוס רמז
 הכתוב כי מיתת יעקב היתה על ידי משה בנסיקה וככל מקום שתמצא
 אסיפה בנדיקים הוא על ידי משה הטורה וזהו סוף האספנו כי חזן למטה
 מקום הקומאה סריבס וסלונים וזה פאמר מפני פדעה נאסף הדריק

עיין בראקנד שנים
 עשר סנטיס

על כן אחר זכרונם לברכה שכל אדם יזהר כעת מותו שלא יסאיר שום
דבר מאבריו חוץ למטה כי כל הנשאר חונה כאמר עליו לא אסף ולא יקבר
ול עוף השמים הוא כי סביבות המטה כל משפחתי רוחין ולנין חיקין ונרדף
אותו אבר הנשאר מבחון לשכול יסורי' כול לא יוכל להכניסו ומטעם זה
יעשו המסכיעים לשרים עול סביב כי אין יכולים השרים לכנס מדרגות
הרכים לרמות היחידים אלא סוד מסתו של שלמה שמים ובגדים ונמר מפחד
נליות כודאי עד כאן לשון מלאך הזהרים ומנהג בישראל לעבל החיות
בעת לירותם סוכבי על האמה שלא יפלט בהן רוחן ללאן ועל כן כותבין
לילית חוץ כהזכרות שלמה שמות מלאכים ארס נחמה חוץ לילית כי ראיתי
בשרדס כי לילית ואנו מלאכים חיו כאים לכשים בעת לירותם והרבו בילדו
עד כי תפסם ארס הראשון והסביעם שלא יעשו עוד על כן כותבין
אלו השמות לזכר הרברים גם העיגול ומטעם זה באלוזים גוהגין
להקין כל היליה של כרית שלא יפגעו בילד מניע רעמי מסוכן הוא וקודו
איתו חלילה גיטות נחט לשון לעז קובל יין מותני כריו סיהוא בעורים וכך
באשכנז קנהין ויין לרעתו כי הראשונים מנהג שלהם לחלק קליות
להיות ניעור כי העלמה מאוסה סביביו נשערה מאד קלופות עמו ויסמעאל
צריך שמירה וכשנמול הבן נחתם באית כרית קודם שהי האסדר כל
המערכות ובלבד שלא ישחית החיות בערוה וככרית כי יבדל ויחדל
זיוני אל לא תקברני כמזרים סוד גדול משוררת התורה כמה מעלות
טובות בארץ ישראל הנלקים אשר התה' כי רמו לבדלה ונבורה
ספע מלמעלה ה' חננה מרת כלומר שלשה עליונות ומס' קבלו ספע
אבותי אברהם יצחק כי הם נבנו אליו האלהים כלשון רבים :
והוסף ואמר האלקים הרועה אותי מעודי עד היום הזה כגדו שהוא ת'
אביר יעקב עם נצח והור יסוד המחוכרים עמו ולתוספת ביאור פתח
ואמר המלאך הגאל אותי שהם חמסם התחתונים ועל והאמר האלקים
הרועה המלאך כה' הידועה שהם חמשה התחתונים כראמר לעיל אני
מושל בעליונים ואתה נתחתונים כלומר בחמשה התחתונים :
עודי אביר יעקב הם גדלה ונבורה אביר תפארת מסר רועה אבן ישראל
כלומר מסר תהא חנוך חמשה תחתונים בניין שלם עם עטרת אבן ישראל
אבן הראשה אבן מאסו אבן פתיה : לפי שנכתב העברים
היא הכרחה כיוסף כמבואה תפנית עניין יוסף כאשר פירס לעיל כמו
סתיוא חנוך עשר שפירות : ד סועין ולוי אחים על דרך
הקבלה שמשין נכלל בססה קצוות שהוא הסעי ולוי מן השלשה עליונות
סתיו איתיות ראשונים סכסס אחים מחוכרים בלי פדור וקיצון השלשה
עליונותמן הו' כלי חמס מכרותיהם כלומר המרכבה פנימית משלתו

כמרכבה חיצונית שהם כלי חמס מדה טובה יתירה על מדת פורענות :
אחלקס כיעקב כלומר אותן כוחות חיצוניות : אחלקס כיעקב על
דרך דריוח תשימו בני ערר ובין ערר לתת ריוח בין פורענות לפורענות
ה' סילה רמו למשה בימטריא מסה : ו ותוספתה סכסילה
רמו לה' אמחוכה סכסס כתי' סל אברהם חכמת שלמה חזפה לסונות סל
סכס כלומר נחה על משיח מלכות בית דוד ויקבל ספע מחמשה תחתונות
דהיוני ה' סכסילה : ולו יקת עזים מן העליונות דהיוני סתי
אותיות סל הסס עם סתי אמחוכות ויהיה הסס שלם : ו יזכה
להבנם בארץ הקדושה ולרעות זאנו כלומר סמך המקראות אשרי לבפן
עירה ולשורקה בני אתונו ועמר ולבן סניס מחלב דהיוני סכס הארץ
כפירתיה זכמלב זאן : ה יורא אתה יודוך אחך נרמו כסמו
התחלת התפססות והיא בינה כאשר שלשה עליונים יחסנו כולן כאחד
מחזינה מקום ההודאה כלומר כמו שאמרה לאה הפעם אורה :
ס ומכאן יונא סס הבורה כי יורא גבר באחיו והוא רמו ברבריר דבקה
וכן בתחילת ברכה סנייה סל שמונה עשרה אתה גבור לעלם אדני
ונרמו כאן יורא אתה יודוך גור ארדה לא יסור אשרי לבפן עיין לעיל
כססוק ותאמר גם למלאך אסכב נעומר : א או אולי כאשר עוד
לפי סמרתו של יורא היא נקראת זאת והיא מוכתרת ככתר זין דהיוני ו
מוזאת ליורא . זכר הזכיר אותם בדרך בערף אויבך איזה מכה
סהיא בעורף אויבים הוי אומר זוקסת ללמד בני יורא קסת דרסו מזה
הפסוק וקסת היא נקראת זאת אות הברית : ועוד יסלומר מוכתר
ככתר ז' כלומר שבעה נרות מיונקים לה סבעענינים על אבן אחת :
עוד יסלומר מוכתר ככתר ז' דהיוני תפארת נקרא זיין או היא עצמה
נקראה זיין כמו סכתב מהרדל מפראב ז' יס לה ראש עב ונכאמצעיים
חד כמו סדיא מקבלת ספע נראסה הרחנה ומספיעה למטה :
יא זבולון ירמו לקוהאמצעי המחוכר מעלה ומטה זהו לחוף ימים
המד ות קרניים ימים והיא לחוף רוצה לומר בעטרת והוא רחוס והוא
כחחן : והרקנד פירס בזבולון כחיו מוסכיס כסכט סופר כלומר מוסכיס
קו האמצעי הנקרא סכט . ומלת כסכט כדאמרינן בספר יצירה סופר
ספר סיפור והס שלם עליונות שלמה איתיות מהסס עד כאן לשונו .
ואיפשר כי רמוז כלומר דזבולון למעלה ונן פסוטה למטה והלמד
היא מגדל הפורח כאמר דאמרינן פרק אין דורסין ארכע מאות בעיין
בעו דואב ואחיתופל במגדל הפורח באויר ופירס
רסי יס דורסין בגובה סל להאוסר הכבוד האריך כפורגולה טפח נכסה
ספחיים עיין סס : יב ועל דרך הקבלה יסכבר חמר גס רוכן וכן

פרשת יורא כסימן
וכסימן ה' פרשת
חיי סרה כסימן ז'
נכסימן ח

הוא אומר והאם רבנות היא הבינה על כן אמר מוכני ופסכר יודעי בינה
בין המסתתים בין תחומים היא הבינה בין העליונים למסכעת הימ' דהיינו
סכעת המדות : יג' ליסועתך קויתי יי' דע כי יונא סס טווכ על' הדרך
לקראת סוכאים וכך תענין כסוף פרשת עקב תמצא גם כן לשם שם אמר
ינא מפסוק לא יתייבב גהשס היונא מן הכתוב הזה הוא כפדר אותיות
הכתובות התיבות מחולקות וירוע ומפורסם בניקודו ונדיך ארס לאומרו
כפדרס ולמפרעוהו עגרתו ונקודתי :

ליש ועת בקו יתי ירוד

וכסוף פכסת עקב וזה לשונו לא יתייבב אים כפכיס פחדכס ואוראכס יתן
ירוק אלהכס על פניגל הארץ אסר תדרכו נה כאסר דבר לכס : יס'
כפסוק הזה שבעים וסבס איתיות כנגד סס כן פכעיס וסכיס יונא ממנו
פס ירוע כדרס למנוקסתי וירועני כמו הגדול לפחד הדרך וכך נורתו :
אלל אכא ייר תנן יפא זלס בער אמת יכר שיר כהכ פלג כאכ
יהזכ כוכ מהא פיס חכר דתר ביכ ממד וכל מאכ ורס :

ניקודו ופועלה הכל צירי וככה תצדק ראסי האותיות לפניך עד סופו ואז
תתחיל לצדק משופו ויבר ראשו ואחר כך מראשו ועד סופו ותמצא הפסוק
כולל לא יתייבב ונמר יי' אילה שלוחה ירמוז לצירי הוא יסוד ושרת
עטרת היא כקראת אילת הבנים הי' סלו כי צדק וצדיק יחד כולעיל פרשת
וינא : טו' עטרה לראש צדיק היא מלכות אמת חיל עטרת בעלה
יסודות פארת ראס צדיק והמלאך הוא סנדלפון קוסר קשרים וכ' יי'

בין פירת כן תפארתו והולסון בן פורת וכסאר אתהוא אסר קיים התורה
מא וערת יי' בבור שור הוא רמז להוד כדאמרין בעלמא קרני
הוד מוסך כח שהגורה בקראה שור והדר מימין יח האב ואס הס
תפארת ועטרת : יס' גבעות עולם כלומר מעבעת כתרס סכסס
תולה העולם והס חסר גבורה : כ' ועל דרך הקבלה בנימין אב יטרף
כנימין כלול עשתי מדות חסד ודין אמר קראתי כן אובי האודין ואכני כן
ימין הוא חסד כולעיל : כא' כל אלה סכטי ישראל ולפי דעתי

ירמוז הכתוב כל המניאות כולם שנים עשר מלאכים בעולם עליון שנים
עשר גלגלים שנים עשר סכטיס וכלל כולם הם פלסטיס ושסה גימטריא
אנה לכן כתב כל אלה סכטי ישראל כלומר כולם כנראים עבור ישראל :
כז' וזאת אשר דבר היא מלכות זאת קומתך דעתה לתמר בזאת אכינוטמ
זאת התיומה זאת הברכה זאת התורה : כג' יעקב אבינו לא מת
כלומר לא היתה מדתו כשאר מדות גורמים ההפכים כי חסר גורס רחמי
גם כן דין יועקב הוא משניהם מכריע ולסון מת הוא עניין הפוך מהחיות
ועל יעקב אומר אכיו' לא סכיתי וכני יעקב לא כליתי : עולה דרך סלולת

ליסועתך קויתי יי'
התיבות מחברות
וחולכות ליסועתך
קויתי ה ירוד
פוכ לאומרס נגד
המזיקן כלילה ס
פיהם כמו לסגורו
אמ' סכ דכיר דירי
דירי ירי די וכמל
כן מיוסיל לקרחת
וחמימות כראשו
שלסה לילו הולכיס
אל הנחר ולנקחיס
כו קטן ולקחמיס
כיהר וסופכיס על
ראס החולי ועניס
ג לילות ומתועשת
החולי וכן מי שאחז
לג הקדחת סכטוכ
עלתפוח אוכמתינו
גכמתינוס ככמתינוס
נותינוס ומיכוס
תינוס ינוס גוס וס
נאכלו מיר נטרפא
כפדר הרוקח :

עד ראשי הראשים סתוא מקור החיים ועל כן אמר לא מתי וזהו דיוקנו
חקוקה תחת כשא הכבוד הוא יסוד ומלכות תחת תפארת וצדקה תביל
עמות וזכר יציריו לחיים כאשר הוא עולה עיר עולם כרחמים כרחמים
גימטריא סין באתכס סס סלר מזפן עולה סין והוא סקראו יעקב סלר
כלומר חילעולם עוליס למעלה רחמיס דמות דיוקנו וכז כלומר עורכני חי
למטה ניסן וזה לפון אונר הכבוד פרק קמא דתענית יעקב אבינו לא
מת לפי סלס סלט בו יצר הרע ולפיכך לא סלט כנמלאך המות ויעקב זכה
למדה זו כזכות תורה שכאמר ויעקב אים תס יושב אהלים ויסר אל מלאך
ואמר כמדרכס הוא מלאך המות ולפי סדכך בתורת אמת זכה למדת אמת
סיהא חיי עולם סכאמר אלקיס ואלך עולם והתורה היא עץ החיים כתיך
הגן ואומר זורע צדקה סכר אמת ואמר וצדקה תביל ממות עזובות הצדקה
זכה ליכלל ממות וזכה להיות דמות דיוקנו כחוק ככסא הכבוד וזהו האדם
נחיותחי רוח יעקב אכיהס ורוד אמר יעקב סלה עד כאן לשונו : היינו
פאמר הספר וזהו סוד וצדקה תביל ממות יעקב סלה : כד נמזה אמר
ככר מאר ככד כגימטריא עשרים ושסה מאר גימטריא ארכעיס וחמסה
הפס במילנאו עולה ארכעיס וחמסה דהיינו פס המיוחד : עס

ספר שמות

א' ה ראשונה סכסס וככר הזכרתי כסימן ד פרשת ויסכ נמלת ויהי
ככויב והיא הבינה אס הכניס סמחה : ב' ותרס אותנו כי טוכ הוא
מה שדרסו רבותינו וזכרונוס לכרכהנה א' ככרא העולם גימטריא וזהו
הכוכבה כה א' : ג' ומפני שעיקר האותיות וקיומס היא האלף לא
מצינו הסס כי אס כאלף בל נומר ולפרס אלף מן הוא לא רצו לומר כאלף
ככרא העולם כי ה' זכאיס מן האלף דהיינו אכ גד דהיינו יוד וסמך ה' אס
כן הס שלסה אותיות הסס ככאיס מן הא' או כישא ה' כמו סאמרנו הא' הוא
הזכרות הכינוי אס כן סכיהס ככללי כרמוז הוא סס סל הויה וסס סל ארנות
ד ויך את המצרי ראוי היה מפתת ימי כראסית כי שכה גלגול הכל והמצרי
גלגול קין מצר הטומאה סמאל כי כל ככריכא טכח הטומאה לזה אמרו
שחיטת ככרי ככלה ומטמאה : ה' בכתוב זה התעדרות פירס הרר
יוזפא קסטיל כייס כפסוק הזה ארכעיס וסתיס אותיות עד כאן לפינו :
וכאנלי על ידי גלגולס כאלפא ביתא כמו כראסית כאסר כתכתי לעיל
ולכי אמר כי תמצא כפסוק זה פכעה ויין גימטריא מל כי הוא אמר ויהי

ענין לקמן בפסוק
אחד אשר הויר

במשפחה ארבעים ושתים : זכך לבדו . זכך בלי מה מה הוא סס סל
 ד במילואו גמטריא ארבעים וחמשה . ותעל שועתם אל האלקים וכו'
 כנגד שלשה עליונות כ' חכמת אברהם את יצחק ואת יעקב ג' יסוד צדקת
 יעקב אבינו חקוקה תחת כסא הכבוד . את לרבות נצח הגור וירא אלקים
 תפ ידע אלקים עטרת : ז ואלו יאזכרו מכדין סס רכא מכרך זהו
 סס סל הנה נקרא תפארת לעלם לעלמו עלמיה חמשה עלמות ואין
 להפסיק מן עלמיה לתברך והוא אין סוף הוא המכרך לכל : ח
 מן הרחמים אל הרעת מן התפארת אל העטרת וכן כוננת ספר הגבור
 שהוא מביא . ט וכבר יסלך התעוררות באותיות לכה כלומר בלה
 והיא העטרת או תיפסת ה' כי היא לו למור לך והיא ה' אחרונה .
 י ואשר חרב באותך פירוש אישור וכח החרב היא באותך והוא שכלומר
 עליוכי שמי בקרבנו היינו מטטרון וכן כתב הרמב"ן : יא סל ראשי
 תיבות שמורה לכח דין ורחמים העטרת כלולה בהן : יב הא
 ראשית האחרים האלפא ביתא נחלק לשלשה חלקים אחרים עשיריות
 מאות והאלף היא ראשית האחרים וה' אמצעית ד' לפניה וד' לאחריה
 והיור ראשית לעשיריות והקוף למאות בסוד איך ככה היינו שלשה זמנים
 ראש וסוף ואמצע : יג וכן השם של ארבע היור כראש
 היא אחד בעשיריות והאלף והשית הם יוד הוקבעו בשם של ארבע :
 יד כראשון יורה חכמת שלמה היא העטרת והוא שאמר למעלה
 שהוא שלום במדת הדין אשר במדת רחמים : טו והם
 שנים בלשונם כמו שפירשתי למעלה היור כמו אלף זה לעשריות זה
 לאחרים : טז אותיות האחרונים בשם הראשון היינו יה' נקבעו
 ראשונה כזה : זאות האלף מן אהיה תורה היחוד והקדמות ויור
 מן השני רמז לעשר ספירות נקבעו בארבעות : ומשם תבין
 קמחתי עיון לעיל פרשת וירא : יז ומזה נרמז בשאלתי לו
 מה שמות מה' סת' סס של ארבע : יח כיו האלף
 רמז לבתר עליון יה' רמז לחכמה ואהיה השני רמז לבינה ויהיה פירוש
 אהיה בינה המאוסר באהיה שני השפירות הקדומת לה' :
 יח למדני ביו חלק הקדום ברוך הוא רברונו לד' חלקים שם הא' והיונו
 אהיה בחר עליון למשה לבדו והשני בינה פנימיות הרחמים תפארת
 השלשית דבר המתפרש שאין כל כך העלמה בו לזקנים והרביעי לשאר
 ישראל והיא ארבעת : ולדעת כי טענת סגור באומרו השלישית לשאר
 ישראל הרביעי לזקני ישראל וצריך להיות להפך הג' לזקנים והרביעי
 לישראל והיא ארבעת : יט אה' השלישי בלתי ה' היא התפארת
 נה' היא העטרת : ך' מכלל תבין כי השם שתי אותיות ראשונות

ובינו נראה זהו
 מיכאל

הם רמז לאמתתו כלומר חזי הסס כמ' לואו היא בו יוד הוא נחזי האחרון
 ככללן : ואינו סס כי לא תמצא בעשר שמות שאינם נחמקים
 כב סס הנכבד והנורא נכבדות מדובר כך היינו סס של ארבע ויהיכינו
 בעיר אלקים סלה : כג ועל דרך הקבלה וזה שמו לעולם חסד
 ופחד גמטריא שוין עם ו' אותיות חסד ופחד היו ק' ע' וזה זכרו הוא
 תפארת כד' לפי שהוא מכריע פירוש כמו סגול כזה
 נכח הוד וסימן זכר צדיק לכרכה יסוד כלומר בקמץ צדיק הוא
 יסוד פילוס לכרכה שהוא עשירית כה' סומר יי' את כל א' הכיו
 באמר על העשירית מלשון סומר וכסוד זכור וסומר כי אם אשה שמורה
 לנו כו פוכל שנים עשר כתיב שנים עשר צירופים אבגד גכזח טו י
 דאבג כזה מתהפך השם של ארבע שנים עשר פעמים ויהיה פסוק ארבעו
 אותיות ובנינו כתב וזה לסוגו שאך נאה אמרו המקובלים כי שמי
 עם יה' הו' שלש מאות שנים וחמשה בגדר לא תעשה וזה זכרו עם לה'
 הו' רמח מנותעשה זה שמי לעלם אין מגלין אלא למי שהוא זכאי עלם
 באת בש זכ' באטבח לעת והעת כבר רמזה סנסמכה פ' שמיטה לנוכח
 שלא מגלין השם אלא פעם אחת כשמיטה וסוד מקובל בניקוד זה שמי
 לעולם הם הניקודים של השם הגדול וסימן טו נסחק יעדך לוי והוא
 סוד התפלה שאמר ואשמרה ערות פיך החיך הוא החלום והסינים הוא
 השכא והלשון הוא הפתח שהוא הקמץ וזה יי' שפתי הפתח ופי ויור
 תהלתך כל זה מאיש סודי והוא סוד רק באבותיך חשק עד כאן לסינו
 והרקנד כתב ויש מפרשים כי למדו הקדום ברוך הוא למשם הואך
 יזכרנו בעת התפלה שתהיה תפלתו מקובלת לפניו זה טעם זה זכרו
 כי כל היור עעם השמות להזכירם כראוי וישר כמו שהם נזכרים למעלה
 מיד תפלתו מקובלת עד כאן לסינו כו פקד פקדתי סתי
 פקידות אחת לשכינה והיא ה' והיא עטרת והוא סכתיכ ואת העשני
 כלומר ואת ה' העטרת העומדת בצעך עמכם כח השליכהו
 ארצה וישליכהו ארצה ויהי סוף התבות השם והוא שאמר המטה נהפך
 לנחש כהיפוך אותיות השם ובחזרתו חזר הנחש מטה והוא שכלומר
 ויהי למטה בכפו השם כסדר הזה בשלשה אותיות עיקרים ויהמכוונ
 מתי אשר אין הכריכה יורדת בסדר מתפארת לעטרת באר מים חיים
 שכלומר והכור רק אין בו מים כלומר שפעמדת רחמים אין בו אכל
 נחשים ועקרבים בו ומתמלאות מכוחות חיוניות נחש סמאל מן
 המדה הנקראת דעה מנפון תפתח הרעה : כט אומר
 אכי מעשי למלך בלשוני עש' סוסר מהיר זה הכינה נקרא מלך
 עלם והלשון הוא

הינה כמו ספידת י למעלה פרסת נראית פסוק נעשה אדם : ל פן
יפגענו סור הקרבנות כופר מן הפגיעה מן הרבד רוצה לומר מדת הדיון
ואמר כי מדת הדיון דמי וינדבר ויצא רספ היינו סרף מדת הדיון כל אם אז
בחרב והקרבן לא אף הבוזה לשם המיוחד ואם עיקר כמדת הפחד אם
אזבלת : וכתב הרמב"ן כופר מפגיע כי מלפניו ילך רבד הרומה לדיון
יסור עולם או בחרבו הק' ע' :

וארא

א הא החכמה פלאמר והחכמה מאין תמצא על דרך הורעה ולא סאלה
פירוש אינו הדיע אונתנו כי החכמה מרה סנייה מקורה תמדה ראשונה
סנקראת אין כלומר אין בולנו לומר דבר ולא על דרך סאלה כאדם הסול
החכמה מאין היא באה : נ וכפנימיות הענין תהומות קו דיוק בינה
והרים אלנו חסד פחד תפארת וארץ היא העשרת : ב לא נודעתי
ולא הודעתי כלומר כן איתן הוא וסמו אחד : ד ועם משה יתנהג
במדת הרחמים כטעם אונק' לישין משה זרועת פארתנימין תפארת הוא
החסד ונקרא זרוע ומין ורועם אברהם נקראת על סמו לאחר מותו :
זכן יצחק פחד וכן יעקב תפארת הן הן המרכבה כל אחד נהג בחייו
כמדתי אברהם בגמילות חסדים ויפע אלל יצחק ברין יעקב באמת
היינו חסד גרין יחד ומתוך סנהג בחייהם כן ירסו כל אחד מדתו ומשה
הסיג בת תורת חסד על לסונו : ה מן השמים השמיעך ועל הארץ
הרחף וכו' כלומר מן התפארת השמיעך ועל הארץ הארץ מרת העשרת
נינו דאיתי לכאך הנה מדרגות נכואה דע כי משה רבינו עליה סלסלם
ספיג למדרגות נכואה סלמה כמו שאמרנו חכמינו זכרונם לברכה כאלה
סמית רכה טרוף היה למשה נכואה וכעניין זכריה היתה נכואתו ברנח
הקדס שהיה למשה סכאמר רוחי דבר כי והוא יד האמורה ביחוקל והנה
כוונת חכמינו זכרונם לברכה במדרגות הנכואה והם ארבע האחת נכואת
משה באספק' לרא האליה והדיבור עמו בשם המיוחד פנים אל פנים
ודע פנים המאירים מתוך שאינם מאירים אבל לא הסיג ככבוד הגדול
חוף מנכואה והו' בקשתי הראני נא את כבודך והפנים שאינם מאירים
הסיג כהפנה סלמה מדרגות סנייה נכואת האבות נקצת הנביאים כי יי
הסם הגדול במראה ולא התודע להם בשמו והריבור להם משמו במדת הר'
הרפה נהג עזמה כהוא פילג אותן המדאות לא הסיג אלל בחלואות מדרגה
סלסית רבים מהנביאים לא הסיגו אפילו לזו אבל הם נביאים ברנח הקדס
כעניין רוחי דבר כי מדרגה רביעית בת קול מסתמסים נו חכמים
נקרוב

ורבד אנהים זה
הסם יוצא מאות ר'
ראשונה של יוראב
גר הו זח טי אב גר
הו אב גר

זקרון הסגתם לנביאים אחרונים : וראית המלאך לנפם המסכלת הס' :
מדריגות ואין הרואה אוחה לכל פעם נביא והם מראה כמו לריאל או
גוליו עינים כנער אלופע וכעניין כלעס והגר : מדרונה סנייה מלאכים
נראים ברמות אנשים לזכות הנספות ככל עת סירדנו ולכל אדם לנודך פעה
עד כאן לסונו : ז וגם סקימותו להם הנרית ההוא לפנים הנרית הוא
היסוד עם כסמי הגדול סמע' ואזכור את בריתי אשר סקימותי להם עמדי
והמסכיל ויין המוכן ואזכור מלסון זכרנו כלומר ואהיה נזכר המתעורר
כבריתו לחסוקתו ויהיה פיעור הכתוב ואזכור בריתי אשר סקימותי אסמוך
גאולה לתפלה תפארת לעשרת על ידי יסוד הוא הכרי' ואז כסיתחד ויפסיע
התפארת לעשרת העולם כולו הנלה ורפואה : ז וכן ירס ימינו נסמאלנו
אל השמים יורו הגדולה הכל כעשרת להרימו אל התפארת הוא השמים :
ח ועל דרך הקבלה נזאת ידע כי אני יי יכאר כי הסם המיוחד
תפארת נודע עי עטרת נקראת זאת יוד הגדולה ופיעה אנטגניכי היה
ולא סת לבו גם לזאת כלומר רק לאצטגנינות לכר ולא גם לזאת ולא עלה
בלנו כי מאת יי היתה זאת הרמב"ן זל : ט כי אני יי בקרב הארץ
כמו כי שמי בקרבנו והוא סוד נסגב אני בקרב הארץ עלה בגימטריא תרס
גם שמי בקרבנו עלה תרס ולסון הרמב"ן כי הוא סלסוט ומסניח בקרב
הארץ ולא כפרעה וסיעתו אמרו כי עזב יי את הארץ והנינו
זזה לסונו ויתכן סיהיה כמו שמי בקרבנו זה יפינו זה פוכו וסמו כסם רבו
ונקרא סאו כי ישראל המלאך הגאל וסם הקטן קדאנו עיבור ירך אמו
הוא עד כאן לסונו פירוש מדת תפארת מספיע כעשרת מטטרון מלאך
הגאל וסמו קטן עיבור ירך אמו הוא זו כנסת ישראל עטרת וספר סערי
אור' אמר אני סם מדת מלכות יי של הויה בקרב הארץ ואותה מדה נקרא
ארץ כה' הדיעה והכל אחד כי יי אחד וסמו אחד מספיע ויכול יודע בכל
מכל כל : והוא אחד מן העיקרים סהן יב אשר חייב כל אדם להאמין כי
הוא יודע מספיע ויכול ואין כל דבר נעלם ממנו ומתוך כך יעשה אדם ככל
הכתוב ומינע מן הפכו זהו סוד נסגב נעלם הפסוק אמר כסגב יי לבדו
הוא המסניח ככללים ופרטים : והמינים אומרים עבים סתר לו על כן
אמר אני יי בקרב הארץ ביאמר ירא סתר רוצה לומר יושב בסתר ענינו גלי
עמיקתא ומסתרתא כמו שאמר רביאל : הנה יד יי הויה
הוא ה' אחרונה והוא הסם האחרון כסתהפוך ד' אותיות הסם הויה הויה
סם האחרון כ"ב פעמים וכן ה' מינים כסוסים ובחמוריה וכו' אמנס
כסערי אורה וכו' מנאתי כרגלים יהוד היינו ואיפסר כי הספר דעתנו
כמוכן והוא סם האחרון כלומר כסתהפוך חצי האחרון לפנים :
יא ויסע יי יעשה יי כלומר הכתוב אמר ויסע יי מועד לאמר יעשה השם

עיין ביתרו פסוק
נדבר כל הדברים
דף

הינהכמו ספירסת למעלה פרסת כראסית פסוק נעשה ארס : ל פן
יפגענו סוד הקרכנות כופר מן הפגיעה מן הדבר רונה לומר מרת הדין
ואמר כי מרת הדין ונדבר וינא רספ היינו שרף מרת הדין של אס אז
במרכבהקנין לאס אך הכוננהלסס המיוחדואס עיקר כמדת הפחד אס
אזבלת : וכתב הרמבן כופר מפניע כי מלפניוילך דבר הרומה לנדריק
יסוד עלסס אז במרכבו הק ע :

וארא

א היא החכמה פנאמר והחכמה מאין תמצא על דרך הורעה ולא סאלה
פירוס אויב הידיע אונתנו כי החכמה מדה סנייה מקורה ממדס ראסונה
סנקראת אין כלומר אין בולגנו לומר דבר ולא על דרך סאלה כארס הסול
החכמה מאין היא באה : ב וכפנימית הענין תהומות קני דונק בינה
והרסס אלנו חסד פחד תפארת וארץ היא העפרת : ג לא נודעתי
ולא הורעתי כלומר נון איתן היא וסמו אחד : ד ועס מסה יתנהג
במדת הרמסס כטעס מונרך לטימין ססה זרועתפארתו ימין תפארת קנא
החסד ונקרא זרוע ימין ורסס : אברהם נקראת על סמו לאמר מותו :
וכן ינחם פחד וכן יעקב תפארת הן הן המרכבה כל אחד נהג בחייו
במדתו אברהם כגמילות חסדים ויפע אלל ינחם בדין יעקבבאמת
היונו חסד רדין יחד ומתוך סניהג בחייהם כן ירסנו כל אחד מדתו ומסה
הסיב לתתירת חסד על לסונו : ה מן הסמס השמיעך ועל הארץ
הדוך נכו כלומר מן התפארתה השמיעך ועל הארץ הארץ מרת העפרת
היונו ראיתי לכאר הנה מדרגות כנולא דע כי מסה רכיניעליו הסלסס
הסיב למדרגות נכנאה סלמה כמו סאמרו חכמינו זכרונס לברכה באלה
סמית דכה טירון היה למסה בנכנאה וכעניין זכריה היתה נכנאתו ברונח
הקדס שהיה למסה שנאמר רנחוי דבר בו והוא יד האמורה ביחוקל והנה
כוונת חכמינו זכרונס לברכה במדרגות הכננאה והס ארבע האחת נכנאת
מסה באספקלריא הזאירה והדיבור עמו בסס המיוחד פניס אל פניס
וידע פניס המאירים מתוך סאינס מאירים אבל לא הסיב ככבוד הגדול
חון מנכנאה חוה בקסתי הראב נא את כננורך והפניס סאינס מאירים
הסיב כהסנה סלמה מדרגות סנייה נכנאת האכנות וקנת הכניאים כי יי
הסס הגדול כמראה ולא התורגל להס בסמו והדיבור להס מסמו במדתהדי
הרפה ונהג עמסס בהואסילו אונתן המראות נא הסיבנ אלל כחלונות מדרגה
סלסית רכיס מהכניאים לא הסיבנ אפילו לנת אכלהס נכניאים ברונח הקדס
כעניין רנחוי דבר בו מדרגה רביעית בת קול אסתמסס נו חכמים
נקרונ

יורכר אנהיס זה
הסס ינא מאות ר
ראסונה של ינד אב
גד הו זח טו אב גר
הו אב גר

נקרונ הסגתס לכניאים אחרונים : זראיית המלאך לנפס המסכלתהס :
מדריגות ואין הרואה אוחה לכל פעס נכניא והס מראה כמו לרניאל או
גילוי עינים כנער אליפע וכעניין כלעס והגר : מדרגה סנייה מלאכיס
בראים ברמות אנסיס לזכות הנסנות ככל עת סירנו ולכל ארס לגורך פעה
עד כאן לסונו : ז ועס סקימותי להס הכרית הוא לפניס הכרית הוא
היסוד ועס כסמי הגדול סמע ואזכור את כריתי אשר הקימותי להס עמדי
והמסכיל ויין המוכן ואזכור מלסון זכרנו כלומר נאיהה נזכר המתעורר
ככריתו לחסוקתו ויהיה פיעור הכתוב ואזכור כריתי אשר הקימותי אסמוך
באלנה לתפלה תפארת לעפרת על ידי יסוד הוא הכרי ואז כסיתיחד ויפסיע
התפארת לעפרת העולס כילו הנלה ורפואה : ז וכן ירס ימוני נסמאלנו
אל הסמס וירו הגדולה הכל בעפרת להרימו אל התפארת הוא הסמס :
ח ועל דרך הקבלה כזאת תדע כי אני יי וכאר כי הסס הקיננוד
תפארת נודע עי עפרת נקראת זאמניד הגדולה ופיעה אנטגוני היה
ולא סת לנו בס לזאת כלומר דה לאנטגוניות לכר ולאגס לזאת ולא עלה
בלכו כימאת יי היתה זאת הרמבן זל : ט כי אני יי בקרב הארץ
כמו כי סמי בקרכו והוא סוד נסגב אני בקרב הארץ עלה בגימטריא תרס
גס סמי בקרכו עלה תרס ולסון הרמבן כי הוא הסליט ומסניח בקרב
הארץ ולא כפרעה וסיעתו אמרו כי עזב יי את הארץ והנינו
נוה לסונו יתכן סיהיה כמו סמי בקרכו זה יסיו זהו פוכו וסמו כסס רכו
ונקרא סעו בו ישראל המלאך הגאל וסס הקטן קראוהו עובר ירך אמו
הוא עד כאן לסונו פירוס מדתתפארת מספיע בעפרת מטטרון מלאך
הגאל וסמו קטן עובר ירך אמו הוא זו כנסת ישראל עפרת וספר סערי
אור ה'אמר אני סס מדת מלכותי יי של הויה בקרב הארץ ואותה מדה נקרא
ארץ נה' הידיעה והכל אחד כי יי אחד נסמו אחד מפניו ויכול יודע ככל
מכל כל : והוא אחד מן העקרס סהן יב אשר חויב כל ארס להאמין כי
הוא יודע מפניו ויכול ואין כל דבר נעלס ממנו ומתוך כך יעשה ארס ככל
הכתוב ומנוע מן הפכו זהו סוד נסגב נעלס הפסוק אמר נסגב יי לברו
הוא המסניח ככללסס ופרטס : והמיניס אומרים עניס סתד לו על כן
אמר אני יי בקרב הארץ בגימטריא סתד רונה לומר יעסב כסתד עניין גלי
עמי קתל ומסתרתל כמו סאמר רניאל : י הנה יד יי הויה
היא ה אחרונה והוא הסס האחרון כסתד הפוך ד' אוניות הפס ויהיה הויה
סס האחרון ביב פעמיס וכך ה' מיניס כסוסס וכחמנריס וכ' אמנס
כסערי אורה וכנינו מנאתו כדגליס יהוד הינו ואיפסרכי הספר דעתו
כמוכך והוא סס האחרון כלומר כסתד הפוך מצי האחרון לפניס :
יא ייסס יי עשה יי כנמר הכתוב אמר ייסס יי מועד לאמר יעשה השס

עיון ביתרנו פסוק
יורכר כל קרבנים
דף

לכן פיה הכונה הוא זפית דיוני היא העשר גישה יי מועד הוא המועד וכן א
משה אמר עלה אלני יב כייכניע לבבו כמדת כל היא העשרת יב
והנה הנדוק ואני נעמי הרשעים התורם כביאור וכרמו: כיחוקל למען
הראותך הרמו לחור שכיכעין לעיל פרש ויגם כל נפש הכאה פכיע ואכבר
חסר הנאילו הן ארון סמן אש סבינהאור ויהבטיחני יחוקאל להחזרה:

כא

ער מתי יהיה זה לכן למקם רמו לזה אי נעבור זה עשה והם כפרוניה
האשם של יב: כ בחוסך נאמר יד וכרר אטה נמכת כרר המסך כח
אבילות מן המטה ב'מטריא פה בחילוף מ' ניוך כ בנין פאתגם יהיה נון ה
המטח מה ב'מטריא א'מ' ימ'א נקראת מלכות: נטק ירך כארבה בתב
הריחוי הוא ק'על העל אך הדואה לארבה דעמא דר'ט'א מלך פרש סדומה
לדוכ ומסורכלי כשר כדוכ'עני: ג' כחנות הלילה לפי הזולת יהיה
לילה שעת מאדים שקר'י ראשו ימים חלם כזנש וראסי לילות כזנש חלם
אם כן תחילת שעה לילה חמה ויריה סימוסם חנכל סנס מאדים תחילת
שעה ז' ד' אפילו לרבעת הכופרים מוכני שאין חמוס ככוכבים יכולים
לתלת כמאדים כי אש ליחיד הנולד בו גוהובכיות ככית ששלתי שגלר
בו בתחילת מאדים הי'ג בשפלתו: ה' אטי יונא בתוך מצרים על דרך
הנה יי ועל זכא כלומה יוצא ממדת דחמים גבא למידת הדין: ו' לא
יחדך כלל לשומגם כ'במאמר' שנייה כלבים זועקי ואמרנו רכותינו זכרונם
לכרבה מלאך מות כל לעבור כלבים זועקים כלב יחידתי הוא בת המזיקום
כאבל מן השמאל אונר הכנה פרק קמא דברכות: ז' זא אתה וכל
העם יוצא מן הכתוב הזה הם הרדע לאשה המקסה לילד והם הם ידוע
ואמורסם בניקרו: ואמר רבי עקיבא קוף זה הקדום כרוך הוא קוף זה
הסם ואלילג השמנת וכתוב כענעת כסף ופיס כלשון האשה ותלד מיד בעזרת
הסם: פוק קפו קוף ופק קוף פקו כך מצאתי: ח' על המשקף
ועל סעי המזונות: על דרך הקבלה רמו לאותיות הסם הייחוד והקו
פהכיר למעלה אצל הציוני סתי המזונות ועל המשקף כדרך בניין וככאן
תנין סוד מזונות פתחי הם פתחי עולם ב'הקוף ה' ראשונה פתח לב עליונות
זה אחרונה לז עליונות פעליה והם מזונות פתחי והמשקף הוא ה' והפך
הוא כלי קטן היינו היור של סם: וקוצה שלה הוא ההצעה והזריקה אשר
מוס יוצא כל רצון ורפואה והכלה ומעתה הו רמו לאותיות השם המיוחד
בכף ג'מטריא נקם סופי תיבות של אברהם יצחק ועקב ככללים כולם כ'וד
של כף כלי קטן ומקב שם משמית ארבע הרגלים איי בצע רחוק מקב והם
ד'עני כבוד: זיני פרשת כמדבר והסף היא היור דהיינו ראש ומקב סוף

מדת הדין עיניה
בחי ילל דהיינו
פס של ארבי נקרא
לילה וחצי לילה
רועה לומר מן מארבי
כך קבלתי מהר"ר
זלמן אורבך אשר
הוא קבל כמו כן י

של האבני כצדוק ה' של אברהם הנספת על הר' שמית איי בצע רחוק מקב אש
כן היה יור של כסף וה' של אברהם צדוק יה והמזונות הם כ' הקוף אברהם
ישרה אש כן הכל זכר וזרמו כאן: ובציוני כתב ונתנע על המזונות ועל
המשקף קבלתי שהיו משתמשים במצרים כזה השם יור נגר יור יור על
ג'מטריא של קדישה על כן בא ט'ף כנגד ט'ף וט'ף על המשקף ב' יור נגר
ו' ספירות ו' מאמדות ו' דברות והם עשויים נגר ב' ק' ו' יוכן פדרס ומטה
כצונתי לישראל אמר להפך אל המשקף ואל סתי המזונות כיום שלא יכתבו
בקדושה והחסיד זכרוננו לברכה מנע שלא לכתבם כי אם שלשתן זה אצל זה
ער באן לסוננו: ט' וראה את הדם השם בתשלומי פירוש שלם אן הדם
ג'מטריא מ'ה עס האות במספר השם כמ' לואו כד' אנותיות ד' מזובחות ד'
הופות: י' וירבר יי אל מטה לאמר הדיבור פנימי יותר מהאמירה
הדיבור לשון זכר הוא התפאר והאמירה לשון נקיבה היא העט' ו' נקרא
סורפידן שפת מעיל תורה שכתב תפארת ושכעל פה עטרת: יא'
ועל כן אמר כי כחוק יד-היז' יי אתכס ולא היד בלכר כן נראה לי לגרום
פענות סופר ולא היה בלבד: יב' ועל דרך הקבלה אוכל חמץ כפסח
ונברתה כי נראה כמקצן כנטיעות להחזיק כמדת הדין שהיא היד עשתה
כל אלה כי אש בחסד וכרחמים: יג' ככח גדול ועוד חוקה כלומר
ברחמים נדון: יד' נעבור זה ועל דרך הקבלה נעבור סמו וכבודו
סמו היא הת' וכבודו הוא העשרת זה ב'מטריא יב' צדופים זה א'זי ואינוהו
אסכינה אמרך ער הויה העליונה נקרא רחום והוא לשון כסתר שהוא בעל
הרחמי והוא כוונת יהושע והכריתו פמינו מן הארץ מה תעשה לשמך הגדול
כלומר ישראל וסכינה בארץ לא יכרתו ולא יקצנו חם ושלנו כי אש מה תעשה
לשמך הגדול: טו' ידכה תוספתה היא חכמת שלמה היא העטרת
ונקראת שנים ושלשים חוטין של צינית המתאחדות בשלשי ופתים נתיבות
החכמה העליונה ופרשת כנפך על אמתך היא הטלית והיא הכלה סלאמר
ל'צנתי אחותי כלתי יו' באו בפרשה חמשה הדין מתיגיבות כזה ה'
וחמשה הדין עוליס עשרים וחמשה ומדה זו נקראת כה אמר כחצי הלילה
כי כבה ארון ברוד: תענא בשערי אוריה בשער ראשון יז' קרם לי כל
כבוד קרם היא הראשון שאו ידוכס קרם כבוד זג היא החכמה יום מפרסי
חכמה קרם ו' אשונה נקר כבוד על הסוד הכבוד והמעש וקרם היא החכמה
בארד בקדם יוהיה כי יבואך מדבר כיצאת מצרי' נגר בינה להתבונן ביציאת
מצרים פרשת שמע נגר חסד פכאמ' ואהבת אהבת חסד פרשת אש שמוע
גבורה וזה סלאמר נחרה אף יי כך יהיה נגר לי כל הספרים חסרים מיציאת
מצרים עד נחרה אף ו' ארכבע נתיס סכראש נפיץ של ד' רישין ארבע מדינות
חכמה כינה גדול גבורה ונפארת היא התפילין נקרא' פאר גמניח הוא

קדוש ברוך הוא האדם המניח שנאמר עליו תפארת אדם והנחה והקוד
 כי כל הריסין של שלמה ריסיין והאחרונה הוא קשר של תפילין כלומר הסיין
 שלב ריסיין מורה על נכח הוד יסור והאחרונה היא מלכות נקראת קשר
 של תפילין : וכונת הספר על סם הפסוק לך יי הגדולה והגבורה הוא בית
 של ראש הנית עם ארבע פרסיות וסיין של ד ראסון והתפארת הוא המניח
 והנחה וההוד כי כל סם שלמה מרות דיסור נקרא כל כדמויס כשלם ראשין
 בפעים ובארץ לך יי הממלכה זו מלכות והמתנסא לכל לראס זהו קשר של
 ראס של תפילין וכל קשר וקשר אגורה אחת והמניח תפילין הוא כנגד
 תפארת יכות בשמו תפילין על ראסו לך יי הגדולה והגבורה כלומר אנו
 מבנין לומר בארבע פרסיות אלנו וככות של ראס לחמש עליונות וכן כולם
 הקשר סגובת תפילין של יד הוא צדיק כלומר הוא הוד כי הוא המנה
 נקראת יסוד ונקראת צדיק וארבע פרסיות נבית אחד הם חמשה תחתיו
 ונדון לקסוד יסוד ומלכות על כן יס בו קשר של י : וספר הציני
 תפארת אדם מתעטר לאין סוף על ידי חכמה נקראת יוד ונקונו של יוד
 לאין סוף ומחכמה לבינה גדולה גבורה דקיינו יהו סהוא הו והתפארת
 מקבל שפע מארבע עליונות ומשפיע לארבע נחמה הוד יסוד מלכות :
 וכן של יד מלכות מתעטר בכלן והיינו ויעם יי אלקים לאדם ולמשתו ככתב
 עור ולינוס דהיינו להקדוש ברוך הוא ולמטות עיון : עד כאן לשון
 הרקוד : וכתפילין של ראס יס בו סני סינין משום דכתב סם אנו
 על אמרתך גם מניחין סם ומיס ואחת של ארבע ראסין מיימין הקורא ושל
 משמאל הקורא ושל ארבע רמוזו לארבע ספירות סביארנו של שמאל נח
 הוד יסוד והתפארת הוא המניח תפילין יקבל מארבע משפיע לסלמה
 וזה שאמרו חכמים זכרנוס לברכה הקדוש ברוך הוא מניח תפילין והוא
 תפארת אדם העליון : עד כאן לשון ציני : עוד מה לשון דוגמת
 מעשה מרכבה כי סנדלפון קישר תפילין בראס צור ישראל ומאי כתוב
 ביה ומי כעמך ישראל ומי גוי גדול כשהוא רונה להפגיע בתפילין נוטל
 תפילין בראסו ומנטל גורות מן הארץ : וכשעולה בראס צורנו פני
 יעקב יאירו לפני אהירורין יי אלקי ישראל ונקרא סנדלפון כיון שישראל
 מסוררים פניה עליהם לקבל הדבור ולתקן העטרת הוד למקן הכבוד
 ונפי שמוסך סירות ישראל אלינו נקרא בכינוי כגודאל ולפי שמבינין לו
 תפלת ישראל נקרא חביאל וכסמוזכיר סנדלפון סם הכתר אז הוא עולה
 בראס אכתריאל יי נבאות עד כאן לשון ציני והרקנד האריך מאד :

בשלח

א ועל דרך הקבל ויי הונך לפניה הוא ובית דינו וביאורו הרחמי והשפיע

תפארת ועצרה כי בעין עין כראה אתה יי וענך מלכות נקרא עין נכ
 פני המדות האלה הם יומם ולילה גם כן תפארת ועטרת : ב נכחו
 תחנו כלומר נוכח בעל צפון היא עבודה זרה כח חינונית לומר הרע ואת
 הצפוני יום רמז בכתוב מזה שראו על הים : מן הכא בורו קבלת סכעיס
 פמות ים למשארין והאחד משכעיס פסקין כראי באלפא כינא דרבי
 עקיבא והוא בא לעורר לישראל עם הקדוש ברוך הוא שנאמר נכחו תחנו
 על הים זה חנוך אבל ייטב לי פסג הר יזיפא קסטיל פירוש כלומר בעל
 צפון הוא סמאל יום רמז בכתוב מזה שראו על הים דהיינו שנאמר ויסר
 אופן מרכבותיו אפן נמסריא סמאל וכן משמע לקמן אך ממה שראו על
 הים אתי שפיר לגירסא ראסונה : ג מה תצק אלי כמלת לי ספר
 הכהיר ויקפולו תרומה וסיעור הכתוב עטרת אמר מה תצק אלי הצעקה
 והתפלה לסם המיוחד דבר אליהם ויסעו ממטה למעלה ואז יקדע הים אבל
 יתחינה למדת הדין ואל יי אתחנן : ד מלאך אלקים פירש רבי
 משה בר נחמן סאינה סמוכה כי אס ביאור כלומר איך מלאך של אלקים
 אא ביאור מלאך הוא אקים ה יום רמז נמלת אשמורת כתר גומו במטרת
 ציפורין הוא מטטרון : ו גס בן סכעי ופתיס נחקרה מספירה הרביעית
 כפאתה מונה למעלה למטה שלמה עליונות וחסד היא הרביעית מדת
 מים והם סניס ופנעיס גפרים : ז ניסע ויבא ויט חסד גבורה
 תפארת איו וכפסק ראסון ואחרון כסדרין גלגד ימין פירוש כסתתחול
 פסוק ראסון הוא ימין וכסתסייס בה' הליה אז אתה עומד בראס ופניס
 למטה ואז יהיה פסוק אחרון ימין ופסוק אמצעי שמאל לראסון בראסונה
 וסמאל לאחרון : ח יס סוף מרת עטרת נקרא כן כי הוא סוף למעלה
 ט ביה סמובראסית יורא אתה יודך הכאים סמור ושמעת מוצא
 ספתיך ואעיר הכס וביה רמז לעזו וזמרת יה הנוסכת למי כמנכה ה'
 אחרונה סכפס ומכספירומ וה' רהבאים : י אותיות סניית של ביה
 סמו הגא אברהם ואעיר ה' באיס ב' ראסית י' ודה ס' מור מ' וצא ונשא
 ל' קצוות נבראו כזכות אברהם בהבדאס : יא יד הגדולה היא
 העטרה כלולה כדן ורחמים מן הגדולה והיא זרוע יי עורר עורר לבסו
 ענו זרוע יי קלא אתה היא האמצת ולא יתעלס מה שאמר לבסי ענו הוא
 מזה סכתוב מירי אביר יעקב הם זרועות עולם ענו ותעצמות הם גדולה
 גבורה : יב יס במלת אמן סוד כלל השס המיוחד וכינוי תפארת
 וכבוד פקרו אמן בגימטריא צא כן ארבי ידנה ועוד סוד אחר כיותר אלף
 הוא אותיות פלא הוא הכתר מס פתוחה הוא הבינה ומן הבינה לנגן פסוטה
 פהא השכינה וכל לתזכה ונקבה דין ורחמים והרמוז באותיות כון כפופה
 ופן פסוטה גם כן דין ורחמים וכן כפופה בכלל פסוטה לאמן פי' הגה

מצאתי ערו של עב
 סם גימט' כיכר ג'
 סנדלפון ה' א' היה
 כיכר לישראל על
 הים

עין ברקב האריך
 ביותר

אלף הוא הכתוב לך
פלא הוא הכתוב:

בשלח

כפופה כשתמשוך תוכל לעשותה פשוטה כי האשה ברשות בעלה לכסף
אותה וננין כפופה זנתה לקבל כוונת לה בית קדול לכן ברוב העונה אמר
מהוא מזכיר בס תפארת וכבר ומוקנה החכמה : תוספת פרק כל כתבו
תמצא דבר על אמר דף ק"ט . יג את הסירה הזאת כלומר הסיר שאמר
מדת זאת עטרת ליי לתפארת ויאמר לאמר כפל מילות רמו לתפארת
ועטרת אשירה ליי מצאתי מקנול בפסוק זה מזכיר בס של ארבעים יפתים
וזהו תכונתו דע אים המשיח החלשות הצירופים מן הפסוק אים אים
ללשינו באשר מקנול מפי ארון הנביאים משה רבינו ע"ה מספרים אים חקר
אך מן הפסוקים הסגורים בפי בעלי עבודה כתבנו למכין ינעם וליריעים
בקל : אשירה לידנה כי באהבה סוס ורוכבו דמה בים עזי וזמרת ית
אכביתן קרע סטן נבר וכססר צתג חקר טעני יגל פוק סקנות שס מה
יוצא ממדת נבונה והם כח סבלנות וכבוד של מקום מתאחד בהם ומחילה
עד אים סוף לרוממותו והמדה תרען אנוב אמרו סיר ליי כי באה על הגא'ו
ולדומיה תהלה יד אנו והו בשכוננו אכל ידנה עת גומטריא היה והוא
ויהיה והם שני שמות משמעות עב' והוא לקרב פי זורים אכי לאהבה כי חולת
אהבה אנו והו גומטריא טוב טו ואנוהו אעלה אותו אל בנה עליון דהיינו
תפארת אים סוף וארוממותו בשם שלם והו קיסור שלם ממטה למעלה
יו נערמו מים כלומר פסקה המשכה למעלה ולא השפיע למטה שהיא
עטרת נקרא ים וזה סתרגם בפלגות ימא רובה לומר ים העליון וזה היה
סנת קריעת ים סוף מדה זו נקרא ים סוף המדות ככל יו מי כמוכה ה
מדת הדיו הרפה עטרת מקבלת דין מגבורה היא קשה ולכך כמכה הסני
דגש שהיא מכה קשה מקבלת מן בינה באדר בקורם יח . וכל הנסים
והנפלאות מכח בעלם הנם כתר ואלף הוא נקרא פלא והחכמה באה מאלף
ואלפך חכמה יט מקדש דגש הק לתוקף קדושה מקדש למקדש של
מטה ומדה זו עטרת מקדש עליון לכך נאמר בוננו ידיו דהיינו י אנבעות
י ספירות ה סבע נביאות שרה מידים וכולי כנדר ז ספירות חסד
פחד תפארת נצח הוד יסור מלכות כלא שם סם לז דמו לסמאל שר
המדבר סם לו גומטריא סמאל וכן בלעם באומרו אנו מי יחיה משמאל
ככ' ויאמר אים שמועתי שמע בקול ויאמר זה התפארת לקול זו
כנסת ישראל וביאור הכתיב ויאמר התפארת אים שמוע כהו זהו עטרת
ותשמור מצות יי וחקיו של תפארת כל המחלה אשר אנו עטרו ופארך עטרת
בקרא אנו כב ויבאנו אלימה אותנו אקים מרת ע נקרא אקים וסם יב עיונו
מיוס י ב' מלאכי נכס הכבוד וע' תמרו מלאכי ע' לע' אומות והציוני ויעק אל
יווורה ען זה ען החיי היה סביב המי וכל השסן ונטלו עד כי ראה משה
גיעק יורהו יו אותו ען כל והזהר ישראל אים שמוע תסמע וגו' משל למה

בשלח

כ

הדבר דומה למלך שהיה לו בת נאה ואחריו מתאו' לה וידע המלך כי לא יכל
להתקוטט עם המנואיו' בתו לתרצו רעה וכו' ומא' ניהו סטן מלמ שים להכה
מדה רעה וס' רעה והוא לנפנוו ומא' מדה נורה א ולה סלוחי הרב מחיובי
העולם עד שימא'ו אמ' אנו יו רופאיך אים שמועתי שמע בקולי כד וזה
הענין חק בבקר כמעת רחמים יורה מעלתו שלא רבו האמצעי' רל סאר
מ' יס' בסר או פירות זה הדבר אשר זכה י לקטו ממנו אים וכו' דעכי
הכתיב הזה גולל ב' ענייני ג' יולי ואלו הן ואותו הפרנסה וכו' כל חסד כספ'
ואך כי כח להניחו כה פכת סכתין כנגד סכת עליון הוא עטרת אנוכיה
כו' בשמחה לילה נקרא והי' עטרת מלסן אשה שמורה ינו סנייה סוד
כהר זכר ג' חלן סוף היו לא תמצוהו כמי אים כו והנה הפרס בין
סוטה וכן חסידין כהפרס סכין כנול' משה ליהסוע שזה הגיע לתפאר וזה
לשאר וזהו ג' עטרי ארני וכידון הוא ג' מלאך עם המלה זה משה אים
כנול' חסידות עליון בלתי אמצעו מלאך רק עי' המטה והוא ארנות פני
חמה תפאר פני לבנה עטרת זה פועל נז מקבל כח הוס יו בקרבנו אים
אים בתר עליון נקרא אים כן נקד יראה פנימי אים אים יראה אים חכמה
ואים להפירוס כלל כט ויהי ידיו אמונה פי' כאן ל' ספירו' כו אנבעות
להמשיך לעטרו נקרא אמו' ונסא כפיו לרום השמי' הוא תפאר זיוני וכאשר
יבית ירו עבר עזלק וכימשה יעשה סיגבר עמלק א' פאסור לאדם להיות
כפיו פהסו לטו יתד יג סיעו והטעם ג' שעות יוסכ הקצה נדן כל העולם
מקרינו ראמי וכו' נמצא אסו לכפל כח המנהיג' רק להתפלל ברחמים להיות
רחמי' בידנו וזהו שאמ' ספר יצירה בלוס פיך לדבר ולכך מלהרבר עד כאן
לשו' ותרקנד' הארו' וביאר ית' וזהו שאמ' בפנים וזה טעם האיסור כשהיה ג'
שעות פרוסות השמי' וזה מכאר ספר הזוהר ובסיס בישראל מסכילי ידעו
סוד השם הנכבד ונוסאי' כפיהם מיד הס נעני' סנ' אנואין לקרא א' לברה
כלומר אים להתפלל לא לברה כי אים כצירוף הדבקו עמה דהיינו שלשתם כ'
ח כ ועס הזו ספירו' ליחד הכל יחד ורקנד' פי' מהמר רבותינו זל' באו
ונקלס ליחוד הוא הא הרוכב על ז' אמר עקיבא כפע' שאמר אז לבס הקבלה
לכוש תפאר סחקוק עליו כל אז שכתור וכסחט קרעו סנ' כצע' אמרתו ועתד
לחזו ר' סנ' אז ימלא סחוק פינו קצת מרקנד' כפסו אז יסירומה סאמל על
וכפיש בישראל מסכילי ידעו סוד השם וכו' הפי הנכון הוא מה שפי' בו החכם
ד' יעקב כרססת זל' כימה שאמ' כל העונ' אים בכל כמו חזורא הפס' רל' סיכנו
את המה שראוי לנו באותיותיו ובפירוסינו ובנקודו המקובל לנו לעולם יו
דברך וכו' זהו בכל כחונבאותיותיו ובנקודו עכל' והציוני כתי' פרבת תרומה
בסוף הסי' סם מסודש שבא הולס קמין כו מי כשחק יערוך וזה מעט ממורה
האמנה בידו ז' נקודו ל' סית אכתי' כעה פרע' האזינו'ל דע והנן כי כסא
הכבוד הלא מסחיו ברה

ואלף הן אותיות האלף
בית ואותיות הפרנס
סקי' אפתח

נחם למציעים מלאכים הסוכנים וכסא הכבוד הוא העטרת ממונה על פניעם פרים מלכי אומות וכחנסל עשו מזקנו פחד יצחק ושמלק מזרעו ויחלוס רונה לומר הפסוק כחו למעלה כמעט עד כי יבא סילה יכרת וימחה מתחת השמים והוא נברו ימלקך כס יקמלא א' לכסא וה' לפס יה הוא אלקיני ואין אחר על כן אני אומרים בקול רס ראם הסכה יום גאלה וישועה כך מצאתי:

יתרו

א כי כחזק יד הוציאנו יי ממזרים כלומר הפס הוציאנו כחזק יד כמר עטרת נקרא יד ולא היר עשתה פרשת בא כי כחזק יד עיין: ב נבר הקר ישראל סכא הוא עטרת נקרא כן: ג לפי שהתורה נתנה בסכת על ידי משה תקנו לומר יסמח משה נמתנת חלקו אמרו במדר' כי במזרי אמר להם להיות יום אחר פנוי ממלאכה כדרך כל בעלי אומנות השאים לכסל ממלאכה ונשה במר לו השכנת וכסכאו למרה נתן להם השכנת סמח משה: ד כי לי כל הארץ היא עטרת ונקרא כל ה ראו ארבע חיות במרכבה הרשומים נמלת סנאן רכב אלקים רבותיים אלפי סנאן: ראשי היבות סור נפס ארוה נשר: אונברד ז' סור נשר אדם נמר: ו ארנמן אחד רוכב במרכבה ארבע מחנות ארנמן אחד רסאל נברואל מיכא נורואל: ז עתה בסאורנו: ודע כי הכבוד נראש ההר הוא עטרת מלכות: ח ומדת אל שדי והיא נקראת פתח האהל שער לוי השיגכה אברהם וזה שנאמר וירא יי אל אברהם ואתגלי כבוד השכינה של השם: ט וכפל ממנו רב אפילו אחד מהם הרי הוא נבר מעשה בראשית אס כן יחשר המס מששום רנא מלאכים מחנה מול מחנה: י וקכהניס והעס נגמר עד יומי פי הספר מסדר והילך כל הפרשת עד שהוא מסיים כי לא יראי האדם נחי: יא ודבר אלקים פירנו יי ומטע זה אמרו זכרנו לכרכה אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו היא העטרת נקראת אלקים ומרת הגבורה נקראת גם כן אלקים וזאת נקרא פי הגבורה מנא פי יי והוא סס אל שדי המסדר בגבור והכל כנגד השנת ישראל אבל למשה היתה הדבור בשם יי: יב וקו שכתוב ביה יי גור עולמים השם המיוחד צור עולמים ביה וזה הנוט כדלעיל עזי נזמרתיה וכני דבר ואמר אנכי יי אלקיך והוא השם נקדנוסכי שמי בקרבנו עליה נימטריא סתר וכן אני נקדב הארץ יושב בסתר עליון ככל שדי יתנון כלומר השם הנסתר ונעלם יתנון בשם אל שדי והוא העטרת: ומה שאמר והוא נקדנו פירוש מדה זו נקרא אני בקרבנו של אנכי ויתורה עליו הכ' פנימי ויתר מאני כי פירש ספר לעיל בני גס אכי ודעתי כי כתום לבך: יג מן השמים דברת

זה לסון רקנד פרשת תרומה אפי נפן סור נשר ארו ז' פסוט רמו נאדם וזה הסור חין אני

יקר דיי מימרא דיי עטרת עס תפארת

השם צור עולמי ביה כגומר סוכן ביה עט גם נקרא צור

עמכם היא תפאר השמים דבראסו יד ומדה זו נקרא פס פס יי זכאות יושב הכרובים כלומר ארון אלקים אשר נקרא פס יי זכאל עליו והבית אשר כניתי לסמך בית לשמי הוא התב' ואליו עבד הקרבנות וכן דנה ניה ואתה שלמה בני דע אלקי חנוך ועבדיהו הוא התפארת כי דוד הוא העטרת וכן שלמה חכמ שלמה כי הכריל אלקי ישראל רל התפאר הכרי אתכ לעבדו והוא התפאר לקי ישראל וכן קרוב יי לכל קוראיו ואמתי כשהוא בא אהינו התפאר טו והנדיענו בכל זה התפל לתפאר מדת הרחמי נדר העט והתפללג אל יי דרך העיר והכית הכל אחד עטרת והתמינה למדת הרון ויהיו כל דבריו אשר התחננתי לפני יי כלומר לע קרובים אל יי אלקיני ותפארת יי ומה שאמר אחד כך ברוך אתה יחזור לתשובה דהיינו בינה שהו מלך העולם יראה לפרס ברוך אתה נכוח היא העטרת וכן מקובלים אחרים אומרים בדרך אתה היא הע' לנכוח ותיא מלך העולם הוא התב' נקרא עולם זה שמי לעלם אשר קדשנו הוא הנסתר לעלם סס העולם: האמנס רוב המקובלים קוראים לבינה תשובה והא לך לסון דקנד פרשת בשלח כוננת הרמון ואחר חכמי הקבלה היא כי הדבור לנכוח הוא לתשוב' נקרא מלך העולם כי היא המלך והעולם הוא התפארת על סס שהוא מעמוד ה' קניית ברנז סביב הסיבו המשיע עליו ורונה לומר מלך של עולם וכשאומו אשר קדשנו במצותיו וננונו וננתנו לעולם הנזכר כי מסס נתנה התורה ואין לומר קדשנו כי ה' משמע לתשובה ואינו אלא לתפארת אמנס הנראה למרעת רבותינו כספר הזוהר ומרברי הרבי יקרה חסיד ומהרמק והסכרא כותבת כי הדבור לנכוח הוא לטבינה הנקרא אתה ולתפאר ישראל מדבר ננסתר כי השכינה צריכה ברכה שכ כרובה את בתי עד כאן לשו' אתה אהיד תפארת ה אחרונה יי צור כבוד אלקי ישראל הכל אחד עטרת כי הכבוד הזה כית אל סס נמצא השם המיוחד ושם ידבר על דרך המקרא ביה אל ימצאנו ושם ידבר עמנו פירוש גילוי שכינה בבית אל דהיינו תפארת כעטרת: יח את פני הארון עטרת התפארת יי אלקי ישראל: יט והכבוד הזה הוא שאומרים ברוך כבוד יי ממקומו מן המקום שהוא מקבל ממנו הוא מדת גבורה יראה לפרס וזה בינה נקראת בעל גבורות בשערו אורה מי כמוך בעל גבורות גם כן נקרא פי והיא ה' ראשונה משיע שב ריכה העליונה לסופה דרך זינורות כולם: קדום לתפארת וברוך לעטרת ימלקך יי לעולם תפארת אלקיך ציון עטרת: ומה שאני אומרים שלשה פעמים קדום כנגד שלשה עולמות כדמת בימין קדום בשמי מרומא וכו': ך הכבוד הזה עטרת כלולה מו' והיא ז משפעת לו קנינות העולם: כא ומכאן תבין סנועה נדר כי הכבוד נקרא סנועה בת סבע והנסבע כנסם בסבע ושלשה

ספירות למעלה משבעה וכן הנדר שהרי הנדר למעלה המעלה וכוונתה היא
 נקראת נדר בעון נדרים בניס מתים כי היא אם הכניס ונראה לי שחסר
 הספר אלו ד תיבות למעלה מן וכן הנדר: כב אנכי הא תורה על
 הייחוד וקדמות ושאר האותיות מחלק העשיריות שהיא מחלק אחד זה
 לאחד וזה לעשרות כולם יקראו אחדים כמו שהאלף אחד לאחדים בן
 היוד אחד לעשריות: כג אנכי תעור על אחד אנכי גימטריא פ"א
 אחד במספר המוכנע פ"א אפעם א' אחר ח' פעמים ח' ד' פעמים ד' ו'
 סך הכל פ"א: כד ועוד אנכי כולל כל האלף בית: האב נחלק לב'
 חלקי שלשה אמות שנים עשר פשוטות שבעה כפולות אמש נקראים במספר
 יצירה שלשה אמות אויר מים אש בג' כפרת הם שבעה כפולות כלו מקבלו
 דגם ורפה שנים עשר פשוטות הו זח טו לב סע זק וקראו פשוטות: כספר
 ציוני האריך פרשת בראשית: אלף מן אנכי מן חלק אמש שלשה אמות נון
 משני עשר פשוטו כ משבעה כפולות ונחתמו המלה ביד שהיא מן העלמות
 אותיות אחיו שהם מן העלמים פ"א אין נקראין אלף מן הוא אינה נקראת
 ה' מן אתה אינה נקראת וכן נ' מן הוא ו' ארנו וכן אנכי נעלמות והיינו מן
 העלמות: כה והזכיר שני שמות מרת הרחמים ומרת הדין אלף קין:
 כו על פני מה שאמר פנים בפנים דברי עמכם כלו התם בעטרת:

רקוד פני לפון הו
 תופס שתרג להוסו
 על פני:

פנים בפנים פ' רום פנים בתוך פנים מן החיצון ראו הפנימי עיין פרשת
 משפטים כו והסוד במלת אחרים כלומר פנים בפנים אף כיום פנים
 אחרו לא יהיה לך כי אם פני כי אחרים הם צריכין לאחרים ופני אין
 צריכים אחרים והוא מלת על על שלי. אף כיום אלפים כלומר מלאכי אשר
 הקדמונים עובדים להם כמו מלאכי יון ופרם נקראו אלפים לא יהו על פני
 כי אין לדמותם לפני שלי וכן אם תקח נשים על כנותי אף כיום נשים א'
 אחרים מכל מקום נביתו יהיו לך ולא נשים אחרים: כח כל המונה
 התמונה הנקרא כל דהיינו עטרת ויי בדרך את אברהם בכל: כט את
 שם אלף קין היא השכינה נקראת שם חילוק בין השם הייחוד הוא תפארת
 בשמו הייחוד הוא העטרת: ל יאמר כי הנסכע בשמו הייחוד
 הוא העטרת מחלל אלף קין תפארת והכל אחד: לא השבעה הוא מולך
 עזמו הוא שדי עטרת מוכלל נז' שלשה עליונות הם נשמה לאלו השבע והוא
 נשמת שדי תכניס מלשון ביבה: לב ושלשת רמזים בפסוק מסחות
 אף נחמה ולא ישחית להשיב אפני ולא יעיר כל חמתו: לג עד שתראה
 פני מטריבא לשון פרייה מלכה מפסוק מיום השמיני והלאה ירצה כרי
 שתראה למטריבא: לד זכור הוא יסוד אמש נמשכים מאתים
 וארבעים ושמונה אברים גימ' זכוריה דמ' ח: ושמונ' לשון השמד פן
 ואל לא תעשה הם שלש מאות וששים וחמשה אשר הנשים חייבו בהן זכור

הוא יום ושמונ' לילה שבת קודש שבת תפארת עטרת: לה זמאה
 נפשו לאלקי היא הכינה לאל חי הוא יסוד בשערי אור תמצא כן כי כל דבר
 זמא לשרטו היה הנשמה הבאה מן הכינה: והנהר יוצא מערץ להסקות
 הגן נהר זה כינה יוצא מערץ העליונה להסקות הגן יסוד דרך קו היסוד:
 לג מלאה קטרת היינו שם מאות ושלוש עשרה כי הקוף מתחלפת
 בדלת באת נסי ועל דרך הסכל עשר הדברות נגד עשרה גלגלים וכו':
 הספר כיון זה כנגד זה ולא פירש טעמו: תלה כלב מביין לא אוכל לעמוד
 לסוף הדעת: באשר ספר הציוני יש לו זמר אחר נשיהם לא איתפרם
 טעמן גם הרקנד סדר הרברות בסדר אחר בתחלת יתרו: לו אות
 טית נעדרת בלוחות פרק הכונס מאי טעמא לא באמר ט בלוחות ראשונות
 ובאחרונות באמר בהן אמר רבי חנו בר חנינא הגאיל וסופן להשתב' ומאי
 הו אמר רב אחי חס ושלום פסקה טובה מישראל: ולפי דעתי לכן נעדרה
 לפי שה' רמזו למדת הדין מלשון ובי אית' במטאפי השמר יש קורין לטית
 טיט כמו שקורין אלפא בית' אלפא ביטא וזהו לשון טיטא סימן הריגה
 לאמונת וטעם איסור חמץ שלא לאכול בפסח שלא ליתן יד למדת הדין
 כי אם יי הוויא את ישראל ככה התורה נתנה בשם הייחוד וראוי להרחי'
 טיט שהיא מדת הדין: לח כי כנודוכה סניו דהיינו העטרת
 והכבוד מן השמים דהיינו התפארת והשגת כל העם ככבוד ומשה עלה:

לט לא תעשוק איתי כמו על פני כלומר עניין תוכפת וכאלו כתב
 את בצירי כלשון ומראה יי כלומר את העטרת ולא יי ממש אלא את כמו
 אות היא וזה טעמה בו מנשה ברכו אל ישעיה משה רבך וכו' מונח
 אדמה תעשה לי עש זוכח תורה יכבדני כי כשארם משים על נבו שהוא
 אדמה אותיות האדם יתורה על חטאתו ויתעורר נפשו בשלמותו לדמותו
 אדם העליון ברוך הוא אשר יצר האדם בחכמה:

משפטים

א דין הניין לי ודין לא הניין לי בכראשית רבא אשר ברא הקדש ברוך
 הוא עלמותו ונעבדו ואמר דין הניין לי וכו': ב ונקרא שם הכלי מרצע
 גימ' תפארת שרובה לחוסף על תפארת של מצרים: ג ויש לך להנין
 עוד כיום במלת דלת סוד והיא דלת גדול שבאח והיא עטרת גם מזוה
 מספר הכני ארני והכל אחד כי הדלת והמזוזה שניהם רומזים למלכות
 היא העטרת ויען כי החלף העבר ארנונו צריך להיות עכר עד עולם ליי הארץ
 וכו': ד ולא יתעלם מאך עניין כפל המיתה רבתיב מות ימת שהרי
 עשרה קרעו מלוכה מתו ככר פעם אחת כמיתת השבטים בגלגל: ה

עיין פרשת בא

כל שניעו חביב
 בגלגלים ערנות
 בארנות תכל
 בדורות חנק
 בכנים דוד
 במלכים אשא
 בשמיטין שנת נז
 בשנים שמיטה
 בימים שבת
 בחדשים תשרי
 עיין פרשת מקץ

בניין השננה הזכיר הסם של ארבע קו האמצעי תפארת עקר השננה :
 ו זוכה לאלקויחרם הס שרי מעלה והס מלאכים : כי אם לייבדו
 כלומר להשלים ולהתנוסס משלחן גבוה כמו שהכילו משל מהמלך רוצה
 סכל עבדיו יקנו מסעודתו וזהו סוד הקרבנות וסוד סעיר המשתלח : ז
 ואנשי קדם תהיון לי כנסת ישראל נקראת קודם מוסכת קדם מן החכמה
 נקרא קדם וזהו הרמז לי לומר של הסם היא החכמה : ח בשר בשר
 טרפה לא תאכלו כחו של עשו איס עדה והוא סמאל וכחו של קין הכל אחד
 גם הכלבים מצד השמאל קבלתו כדלעיל בפסוק לא יחרץ : ט פני
 הארון הוא היעטרת י סוד בשר בחלב הוא רחמים ודין ואין להשוות
 קדושה קלה לחמורה ער כי יסלק יצר הרע לעתיד יהיה יי אחד ופמו אחד
 תפארת ועטרת והיו לאחדים בדרך יא כי ילך מלאכילפניך דהיינו
 מיכאל יב ועל דרך הקבלה הוא מן הנטיעות רוצה לומר עשר ולא מן
 הסכלו הנפדרו דהיינו סתם מלאכים והוא מטטרון סר הפנים : יג
 ומה סנקר מלאך מלאך שהוא מנהיג העולם מלאך ב' תק מלא בסוד מנצפך
 עיין בפדסת כראסיה : יד כי סמי בקרבנו סמי הסם עשרי וססה כן
 זה הוא עשדת במלגלו כו יוד הא וזהו סאמר כי סמי בקרבנו כיה יי
 וכן תמצא בכמה מקומות במקו אסיה הוא וקרין היא רמז תפארת ועטרת
 איסואסיה והיו לבשר אחד : וכן תמצא בפסוק זה השמר מפניו מתחיל
 ב' וסוי גללגורות הוא והוא הכל אחד : סו מטטרון ס' גימטריא
 חי ורוק לשמן מרות וסדרה כלומר חי העולמים : יז לכך היה הקרבן
 פרים מתגלות השור כח המדבר : יז את אלקי ישראל כלומר השכינה
 נקראה אח : יח סשטטו אחד מטטרפולין פירוש מרכב סלו : יט
 על דרך הקבלה התורה והמצנה ידרכו לעינמסס תתעלה הנפס אל העולם
 הבא שהוא הנביה ייס אנמדים זהו תפארת ואחר כבוד זה עטרת תקחני
 אתה זהותס ויס מפרטים אתה זו בינה ולהורותס לשון אל חדר הדרתי זהו
 עטרת :

הנה אנכי סולח מ
 מלאך ער אל המקו
 סופי תיבות גימט
 טפספיה צה פחד
 על מנן תהו לי למגן
 טוב הו לתפלת הדר
 קבלתי מקרובי מ
 מורינו הרב רבי לוי
 זל וארבעים וסנים
 אותיות בפסוק זה
 ער המקו כך כתב
 סלמה מלכו בפסוק
 ראה אתה אומ אל

תרומה

א ויקחו לי תרומה ויקחו אלי כנסת ישראל עטרת לי אחד מלמטה
 לעולה ולהקך ויקחואחוי לי אחד תפארת לעטרת מלמעלה למטה :
 ב ויקחו לקדם תרומה היא עשירי דהיינו עטרת ומאי ניהו קדם ראסית
 כל בכורי כל כלומר יס ביאסמ הזה קדם דתרומה עטרת וקדם ראסית
 דהיינו כתר גולין וחכמה : ג ככל אפר אני זו עטרת כשערי אורה
 היא מדת הדין סנא אני ינא כתיך מצדים ונקראה זאת וכן תרומה :

ד בפסוק בראסית טו הברות רוצה לומר נקורות זולת הסנאים הס
 נקרא ס עבדים וגי ביה צור עולמים : ה יעסו ארון על דרך
 הקבלה מכני סכסא הכבוד מיוחס בשלס דהיינו אור מים אס חסד דין
 ורחמים לפיכך נעלס אות גימל וכללל עשה שלס ארונות עיין בפסוק
 כמעשה לבנת השזיר ו יעסס תושפת הכף לפי סאות כף מורה
 על הכסא שהריסס הכסא נתיסד על אות כף ועל כבוד : וזה לסון ספר
 מקובל אות הכף הוא כסא כבוד מרוס מראסון בית תפארתנו כסא כבוד
 בינה יסמס חכמה עליונה ולי נראה כסא בינה כבוד חכמה מרוס כתר
 מראסון אין סוף מקום מקדסינו עטר ייס מפרטים כסא תפארת כבוד
 בינה מרוס חכמה מראסון כתר מקום יסוד מקדסינו מלכות ער כחן לשון
 ז וכללל סני הכרובים הס זכר ונקבה תפארת ועטרת קול ואס סראו
 כסיני : ח זר זהב כתר מלכות בית דוד גימטריא זהב :
 ט השלחן כסיני כדיו רמז למדת הדין של מעלה היינו גבורה ומדת
 הדין שלמטה דהיינו עטרת : י לחס הפנים הוא עטרת נקרא
 פנים כפנס : ססה קנים כנגד ססה קמות המשתלסנות מקואמצעי
 תפארת ויס מפרטים כמזן כי רמז לראסית ואחרית כף לכתר עליון ויוד
 עטרת ארך היריעה עשרים וסמוכה נגד יתרון הלבנה ופחיתותיה דהיינו
 ארבע עשר ימיו הלבנה בעליוה וארבע עשר ימיו כפחיתותיה יוס וחצי
 דהיינו תשעה ועשרים ימים שנים עשר שעות היא נכסת מעין לסון הפייט
 כמזן סלסים וספה לא נכר בחזנות :

תצוה

א שכל הנרות פינות כנגד זה : א היה פוכה לשכינה שהיא מדה עשירית
 וזהו לסון תמיד אותיו מרת ז היא העטר ב לכבוד לתפאר היינו עטרת
 מהו סאמר בתרי עשר כי מקדם מלך הוא עטרת וביית ממלכה היא תפארת
 לכהנו ויז רמז לתפארת ולי הוא הכבוד עטרת : ג ינא הרמז
 לקו תהוה סהוא קו ירוק קו תהוה יקר למדת בינה הפעס אודה מקו
 הוראה פ וינא סימן טו ד זבולון מדת רחמים הוא תפארת עיין
 פדסת וינא סימן ככ ה ירוק ככרתי עטרת תכלת ו ינא
 מדת רחמים תפארת ואנכי סהס איתית הסס : ז כמנחת
 הכקר וכנסכו תעשה לה רמז ה אחרונה סכסס הו העטרת המתעלה היא
 העולה : ח וזהו סנמסר למספה כהקטרת עונרת המנכה כי
 הקטרת מדת הדין רוצה לומר העטר תעמה קסורה עונרת המגפה כמזן
 סישראל עושין רצונו :

ופירס לי הרדי
 סופינן הטעס למ
 נקר סנא עכרל
 סכל נקודה ונקוד
 כסני ענמה יכולין
 לעשות תיבה שלס
 חוץ מסנא כגון כל
 סה אל אר אומי רן

נראה לי ומלת ני
 כמוליוד הוא הככו
 ושיין לעיל פ תרוס
 כסימן כ

תשע
תשע

עין פקמא דבבא
בדאדף יא עי

משו פאס ע נאנתו
ראש עשוהו עלינו

א אמר הקדוש ברוך הוא הולמסה בוא תרום קרנס של ישראל כזדקה
 סכאמר זדקה תרומו גוי ואין גוי אלא ישראל שנאמר ומי כעמך ישראל
 גוי אחד חסד הספר באין ב כסקל הקדש מחנית לפי מה
 שהרהרו במחשבה לתת קיצוק בין האם והקול בין תפארת לעטרת:
 ג ולפי שנקעו כיחוד לכך נקרא כסף זה כקע ולפי שעשו ראש חן
 הסוף דהיינו עטרת ראש עלינו מן התחתון כלומר כקע עקב קבע כלומר
 קבע עקב הוא הסוף והתחתית לפיכך לכך קבעו לארזים ולהוסיב
 בקרקע: ד וכאשר נסקלו משקל הסם הגדול מהא שקלי הקדש
 השלם נמצאו חסדים וכענין שכתוב תקל תקלתא משקל הסם הגדול היינו
 הרוכ מהפס של ארבע דהו ית חסכוני קלה במספר מדוכע ופעמים מאה
 לכה לכה דרוק ויהיה קלה והם נסקלו לנעול מסכה בימטריא ככה נמצאו
 חסדים ומרה עשירית נקראת ית: ה כי השמן מושחין כמין
 כף הוא עליונה למעלה בתרומה תמצא והשמן הוא עליון למסוף והקטרת
 היה עטרת ונאה השמן מן חמשה מינים לחמשה עליונות כ חכ ח ויאמר
 לכשים בלשון דקה והדבור לתפארת: ו השרד הקדושה אחרונה
 שפסס היא ארנו כסא לשם הנעלם ידה זה שמי לעלם לא כשאי ככתב
 אבי נקרא: ז את שבתותי על דרך הקבלה זכור ושמוד הוא תפ ועש:
 ח ועל דרך הקבלה כי הלוחות שנים בעצם גופם היה הראשונה גבול
 במכת שהזכו בכל פסוק השם וכלום שנייה לא חמצא כ' א ס' תיבות מתחילין
 מלא תרצח לפיכך ה אנקראת מדת הדין מקבלת ממדת הרחמים העטרת
 מתפארת: ט וכבר נתבאר אצלך כי עם החשבות הזה היו התזמות
 הלוחות בחותמו בהיתנהם והדברות מגרים על ו שפסס הכז זה וה מזר
 זה ו טפחים היינו שם של הניה: י ואם תשכיל עוד באורך כרוחב
 ועוביו תמצא ריו טפחים באשר שני הלוחות היו מרובעים יחד לאורך רוחב
 ועובי פהם ופעמי ל ו טפחים לשניהם ג' פ' לג' לוח אה היו ק' ח לחני לנאנת
 ריו: יא וסימן ניעבור אותיות עכ רת עיין פסוק ויפן וירד: יב ז
 אבא כולל כ שמות של לו בו ג' אבא ג' והמלך שאבנמזכירין ברה
 דהיינו הבינה נקרא מלך עולם ופועל בכל השם ספירות ובינה עם כח כולם
 אחד ואין שם יום בתפס בהן: יד ירושלמי אמר רבי ינחק
 ולא עוד אלא שנועל בפניו שנאמר פתח יי את אוזניו הספרים מטשים
 וכתוב כועד דופתח עי רג טרח רחמוהי קריבין כלל' מרס סיפתח ופרס
 פטרם רח מניה קריבין: טו ניעבור יי על פניו מי הוא יי כל
 טובי על פניך ותגין בב' ההין רומז להתבוננות ולאפשרות ה היא המלכות

עין לקמן פסוק
גאכילוחו היצו על
סת יודי

ויקהל
כ

א ספק לריא סאינה מאירה וכ' ההין ותגין סלחן הן ארבע כלומר בארבע
 מחנות סכינה המושבים כי הם מן הכתרים עליונים וכ' ההין הם גלגלים
 תחתיהם מקבלים שפע עליונים: יי העיבור הקורא ניעבור
 ויקרא: יז וימחר משה נחם וסלוס להאמוץ דברי הרבי
 אברהם ספירס כרי סלא יאריך עד לומר בני רביעים ובני חמסים נזריך
 לומר פשט הספר חס וסלוס להאמין דבר הרבי אברה האומרו מפי אחרים
 כי אדרבא הוא עצמו הרחיק כוונה זו עיין בו: יח כי ארך
 אפים ראה הוא כח הנמשך מן הגבורה שהיא אפיו והוא פס תפאר מכריע
 בין גדולה גבורה תפארת זהו סאמר הכתוב ארך אפים ורכ חסד דין
 ורחמים ואמת מכריע: יט ורכי חניאל מתחיל ממה למעלה
 ואמת ורב חסד ארך אפים ורבין מונין מלמעלה למטה אפים ורב
 חסד ואמת הוא המכריע והעולה מזה כי הכל אמת נחותמו אמת:
 כ חמן מנה בסדר בחלב הם מדות דין ורחמים. כא וראו כל
 ישראל פני משה כשמו גם כן התעוררות ורמז למטה בעתיד לסמוע קול
 דבור מנין סני הכרובים ראשו תיבות מסת:

ויקהל

א מלא אותם חכמת לב כמו חכמת סלמה נקרא לב נמשכת מושבייה
 נקרא חכמת אלקיס לב נתיבות: ב והמלאכה היתה דים בא
 לרמוז מקדש של מטה מכון לשלמעלה סכאמר מכון לשכתך פעלת ידוה
 מקדש אדני כוננו וכבר ידעת כי פס אדנות הוא בית המקדש שלמעלה
 והספר מוטעה לכתוב יי כי צריך להיות אדנות ולכך הזכיר המקדש לשון
 היכל היכל יי היכל בימטריא אדני: ג ויעש בצלאל הארון השלחן
 מכורה מזבח קומת הארון י סלחן וזר סלוענמדת כנפון כי העטרת
 מקבלת שפע מהחמיסית שהיא השמאל המקבלת מן הה ראשונה היא
 הבינה כי בינור יוצא מבינה אל בגורה לצד שמאל: מכורה ו קניס היא
 הו' מזבח הזהב הה אחרונה מלכות בית דוד בימטריא זהב תחת הנחמת
 אביא זהב:

פקודי

א נעשה כשני אומנים בצלאל מיודא נבר השם חתום
 בו דין מדת הדין הכסא היא העטרת:
 ב והוא סגור הכתוב ומזבולן מושכים כסכת סופר יש מושכין

למטה מזבולגן והנמשך הוא זבולגן כל הפירות התחתונות מושכו מזבולגן
התבאר והוא המשך ויש ער לפרט ומזבולגן מושכים בשבט ספר והספר
הוא הנמשך והעליונות מושך התפארת אליו עד הסופר הוא הבינה
ברלעיל פרשת בראשית ואמנם בשאר מקיבלים סופר ספר ספר הם ג'
עליונות הסופר כתיב הספר הזכמה והמבין מספר : ג והכונה
על הראשונה יסלפרטו כתר עליון ויא בינה היא נקראת ראשונה לעולם
ד ועשרת אלפים אשקול אשקול לבטל בעשרה שלו זכות העשרה שכתבו
בתוך האם והקול היינו אשקול : ה ואם תשכיל תמצא שישראל
חטאו בה לרהיבנו עשרת תפארת דהיינו האם והקול ו' מאות חלק דרך
הארכים היינוה' : ו זאת האלף חכמה עשה היינו ה' ה' ה'
והוא וכן אמר דגד קללה במרומים ה' ז מלמד שמבין אחד
הנקים עמו והוא מסבין הנער מטטרין ששמו כשם רבו שרי מקריב נפשותיהן
של דריקים לבשר על ישראל כלליתם וכמקום אחר אשר מיכאל בהן גדול
מקריב נפשותיהם של דריקים ואולי בזמן שנית המקדש קיים ח
הקולות שבעה הם חסד תפארת נצח הוד יסוד מלכות תפארת מלכו
השג והכבוד השובן בעשרת ט יאס מרת יוס תפארת וכפל
המיימין כי כן רחמים מלה כפולה

ספר ויקרא

א ומלת ויקרא חזרת אל הכבוד הכזב והכבוד הוא הקורא והוא עשרת
א קטנה כתי עליון אלף גדולה ב חדוש העולם מתן תורה תחיית
המתים אתי כאמן דאמר שלמה עיקרים הם ולא כאמן דאמר שלם עשרה
עקרים חדוש העולם בבראשית מתן תורה כאלה שמות תחיית המתים
בויקרא כלומר בחדוש וכמתן באמר מקוראי וקובא אבל בתחייה באמר
ויקרא אל השמים כמו ויקרא דהא ג ועל דרך הקבלה עולה
לבינה וזהו סדר שלשה שמות שבשם עשרה מרות העולה למעלה מן המדות
הסלסלה על ימים שלמים למכריע הוא תפארת חסאת לעשרת בנסת
וישראל וזהו דעת הרמב"ם כי תפארת שלם עשרה מרות ד
עולה שלמים חסאת חן סוף תפארת עשרת עולה זכר למעלה זכר פועל
אינו מקבל שלמים זכר ונקבה כולם פועלים ומקבלים וחטאת היא נקבה
מקבלת מכולם ואם זכר הוא שהחוטא יהיה זכר וחוזר בתשובה שלימה
ויאשים נפשו בחרטה שלמה להיות מושבת וקטובה אל מקום בינה כי ממנו
ליקחה

לקחה והוא שאמר חילוק בין דרוק לבעל תשובה הדרוק הוא יסוד עולם
הוא דירתו בעולם כלומר בשבעה ספירות נקראים ימות עולם ובעל
תשובה תשובתו הרמתה הוא הכונה כי שם כיתובם כן נקראת תשובה
ה ועל דרך הקבלה נפונה היא מדת נפונה ה' מדת הגבורה להסלימו
אליו והוא פסטינו עולה לכחמונו של עולם ופנה לסוכב הוא כתר עליון
הסוכב כל זכא לו לקרן דרומית מזרחית כיון כמחשבה להשפיע מן
הסוכב שלשה עליונות אל הדרוש הוא החסד ומדרומית מזרחית הוא
תפארת ומזרחית נפונית להסלים אליו הגבורה ואחר כך מצפונית
מערבית היא העטרת דרך הנצחיים אל היסוד בית המלכות יזונו
בסוף מנחות אמר רבי שמעון בא גראה שלא באמר בכל הקרבנות לא
אל ולא חלקים ולא שדיולא נבאות אלא שם של ארבע שלא ליתן פתחון
פה למינים בלתי לוי לבדו קולאומר הודו ו ואן ברבלים חוטא
ראשי תיבות אחאב דקיה וכן דרשו זכרונם לברכה אס כל עדת ישראל
מה להלן בארבע אף כאן בארבע מה להלן בשלמה אף כאן בשלמה נראה
ליטעית כיום לגרום מה להלן בשלמה אף כאן בשלמה כי עדה אגה פחות
מעשרה ושפטו העדה והיננו העדה היו עשרים ואין בית דין שקול מוסיפי
שלמה ז או הורע הגספת העטרת מן הו והו מן הא שהם
עטרו תפארת כתר עליון לכך הוסיף או ה' והג' שיכוין שליח בנדר פמה
דקורא בדרך הוא על דרך והוא באמר כלומר יבנין לחבר ללנו לא והכל
לאין סוף הנסתר באמר עליו הוא כנסת וכן בפסוק והוא ער לקמן

עיינ במזרחי פרש
ויקרא תמוז דברי
הרב זכרון לברכה
בנאמין למבין

א היא העולה העשרת הזתעלה אל מקום מחצבה : ב זה קרבן
אחרון כלו אשר יקריבו המדה הנקרא זה אליו והיא העטרת יקריבו לוי כלומר
יואחדו בעשירית האמה ג ויתן עליו את הכתונת מכנסים נגד
רקיע ראשון שהוא לכה כתנת נגד כוכב וכד' עד שם חנבל :
ד ויש עוד רמז לשבעה הידועים הם חפת נה ימ כתנת נד לבן הוא חס'
כלו הפך לכן טהור אכבט חוגרי עבודה נמתניו פסוק באיוב ואלונו בשדירי
כאנו מעיל תכלת כליל תפארת האפור הוא נצח שהיהבו הדר חסן המשפט
סוק השמאל הוד ומנפת לחתן יסוד והשביעי זיך היא הכלה עליו כתוב
קדש לוי לשסתפארת ה שבעת ימים תמלא את ידס ועל דרך
הקבלה ימי המלאים שבעה כנגד שבעה הידועים דוגמתו של כב אים חסיד
איש חסדך מדת חסד יעין ת עיין פרשת אמור נאמה היה לשעה זו כהן

למטה מזבולגן והמשך הוא זבולגן כל הפירות התחנות מוכרי מזבולגן
התפאר והוא המשך יום יוד לפדס ומזבולגן מופכים במט סופר והסופר
הוא המשך והם העליונות מושך התפארת אליו עד הסופר הוא הנונה
כרלעיל פרשת בראשית ואמנם בשאר מקובלים סופר ספר ספור הם ב'
עליונות הסופר כ' תנ' הספר החכמה והמבין מספר : ג והכונה
על הראשונה יס' פרשו כתר עליון וא' בינה היא נקראת ראשונה לעולם
ד ועשרת אלפים אשקול אשקול לבט' כעשרה שלו זכות העשרה שנתנה
בתוך האם והקול היוני אשקול : ה ואם תשכיל תמצא ש' ישראל
חטאו ב' ו' רהיבו עזרת תפארת דהיוני האם והקול ו' מאת חלף צריך
הארכים היינוה' : ו' ואת האלף חבנהו עם הה' היוני ה' ה' הא'
והוא נוכח אמר דוד הללנו במרומים ה' ז' מלמד שמטב' אחר
הנקם עמו והוא משכן הגער מטטרון ששמו כשם רבו סדוי מקריב נפשותיהן
של צדיקים לבשר על ישראל בגלותם ובמקום אחר אמר מיכאל כהן גדול
מקריב נפשותיהם של צדיקים ואולי כזמן שנית המקדש קיים ח
הקולות שבעה הם חסד פחד תפארת נצח הוד יסוד מלכות תפארת מלכו
השיב והכבוד השוכן בעשרת ט' יומם מרת יום תפארת וכפל
המייזן כי כן רחמים אלה בשונה

ספר ויקרא

א ומלת ויקרא חזרת אל הכבוד הנזכ' והכבוד הוא הקורא והוא עזרת
א' קטנה כתר עליון אלף גדולה ב' חרוט העולם מתן תורה תחית
המתים אתיא כמאן דאמר שלמה עיקרים הם ולא כמאן דאמר שלם עשרה
עקרים חרוט העולם בכר אטית מתן תורה בגולה שמת תחית המתים
בויקרא כלומר בחרוט ובמתן נאמר מקוראי וקורא אבל בתחיה נאמר
ויקרא אל השמים כמו ויקרא דהא' ג' ועל דרך הקבלה עולה
לבינה והו' סדר שלשה שמת שכלם עשרה מדות העולה למעלה מן המדות
הסלמה עליונים שלמים למכריע הוא תפארת חסאת לעטרת כנסת
ישראל והודעת ה' מן כפדשת כי תשא אל שלם עשרה מדות ד
ועלה שמים חטאת חין סוף תפארת עטרת עולה זכר למעלה זכר פועל
אינו מקבל שלמים זכר ונקבה כולם פועלים ומקבלים וחטאת היא נקבה
מקבלת מכולם ואם זכר הוא שהחוטא יהיה זכר וחוזר בתשובה שלימה
ויאשים בפשו כחרטה שלמה להיות מושבה ותשובתה אל מקום בינה כי ממנ'
ליקחה

לנקחה והוא שאמר חילוק בין צדיק לבעל תשובה הצדיק הוא יסוד עולם
הוא דירתו בעולם כלומר בשבעה ספירות נקראים ימות עולם ובעל
תשובה תשובתו הרמתה הוא הבינה כי שם ביתו גם כן נקראת תשובה
ה' ועל דרך הקבלה נפונה הוא מדת צפונה ה' מדת הגבורה להסלימו
אליו והוא פסניו עולה לכפסונו של עולם ופנה לסוכה הוא כתר עליון
השוכן כל זכא לו לקרן דרומית מזרחית כיון במחשבה להפטיעמן
הפונב שלשה עליונות אל הדרום הוא החסד ומדרומית מזרחית הוא
תפארת ומזרחית צפונית להשלים אליו הגבורה ואחר כך מצפונית
מערכות היא העטרת דרך הנצחיים אל היסוד בית המלכות י' ציוני
כסוף מנחות אמר רבי שמעון בא גראה שלא נאמר בכל הקרבנות לא
אל ולא חלקים ולא שדוילא זכאות אלא שם של ארבע שלא ליתן פתחון
פה למינים בלתי לוי לבדו קולאומר הודו ו' ואן כרגלים חוטא
ראשי תיבות אחאב דקיה וכן דרשו זכרונם לברכה אס כלעדת ישראל
מה להלן בארבע אף כאן בארבע מה להלן בשלשה אף כאן בשלשה נראה
ליטעית ביי' לגרם מה להלן בשלשה אף כאן בשלשה כי עדה אגנה פחות
מעשרה ושפטו העדה והגילו העדה היו עשרים ואין בית דין שקול מוסיפי'
שלשה י' או הודע הנספת העטרת מן הוהומון הא' שהם
עטרו תפארת כתר עליון לכך הוסיף או ה' והוא שיכנין שליח נכור פמיה
דקורשא בריך הוא על דרך והוא באחד כלומר יכוין לחכה ה' לגו לא והכל
לאין סוף הנסתר נאמר עליו הוא כנסתר וכן בפסוק והוא ער לקמן

שיין במזרחי פרש
ויקרא תמצ' דכרי
הרב זכרונם לברכה
כנחמים למכין

א היא העולה העטרת המתעלה אל מקום מחצבה : ב זה קרבן
אהרן כלו' אשר יקריבו המדה הנקרא זה אליו והוא העטרת יקריבו לוי כלומר
ויאחדו בעשירית האפה ג' ויתן עליו את הכתונת מכנסים נגר
דקיע ראשון שהוא לכנה כתנת נגר כוכב וכז' ער שסם חנכל :
ד ויש עוד רמז לשבעה הירועים הם חפת ת' ה' י' מתנת נר לבן הוא חס'
כלו הפך לבן עהוד אכנט חוגרו ועבורה במתניו פסוק באיוב ואנוני בשירי
כאנו מעיל תבלת כליל תפארת האפור הוא נצח שהיה בנו הדר חסן המשפט
סוף השמאל הוד ומצנפת לחתן יסוד והשביעי צין היא הכלה עליו כתיב
קדש לוי לשפתפארת ה' שבעת ימים תמלא את ידס ועל דרך
הקבלה ימי המלואים שבעה כנגד שבעה הירועים רובמתו של לב איש חסיד
איש חסדך מרת חסד יעין ת' עיין פרשת אמור ומשה היה לשבעה זו כהן

גידול כי חינוך כהנת אהרן על ידי משה יעלה לרצון על מזבחי הוא העשרת נתיבת תפארת אפאר תפארת כלומר כשיעלה האדם לרצון על מזבחי אז נכית תפארת אפאר הנחיל משה באר:

שמיני

א וארבע עשרה עבולות לללל את רוב וסני בדי ערבה שלמק
ב הרסים הם שבעה חוקרים לשבעה על פי המשנה נטלים כל שבעה
 ואחר השבעה שמונה הנה הוא במעלת האחר כשתשלך שביעית
 יסאר אחר והוא מעל אחר אינמי השמורה אחר השבעה כמעל אחר כלומר
 באים מאחדים ולא באו שריון לו כי מספר מא' עד ו יקראו מעלות אחדים
 מי' עד ק יקראו אחדים לעשריות מקוף והלמה אחרים למאות: **ג**
 ענין למנחם כתב הרבי יוסיפא קסטיל כי הוא לשון זמר וכן תמצא בספר
 ניקרים במאמר שלישי סדק יעד כאן לשונו: **ד** כראה אליכם
 לקמן היא העשרת פעול עומד לנקבה כמו אם ענינות תשמר זה פירוש הוא
 שוארת ונאיהם בסתר ולא תשמר זנוי לניכח והיא כבוד וי' סכאמר נירא
 איכם כבוד יי' כלומר נירא הוא יתראה על ידי כבוד ויהיה העשרת
ה ענין קשרת התקשרות הרוח במדות להביא שפע ההמסכה מיעלה
 עליונה למדת הדין ומדת הדין יבא שפע על המקטיר והמקטיר
 לשים לבו אל השם המיוחד שיספע דרך מדת הדין עליו ולא בדרך נרכ
 נאיהו שזולל למד הדין לברה לקצו ולא היה רוח נוחה שתנוח הרצון
 מעיון: **ו** אותם מלא רמז לשפה אימות או רמז לספדהות נחלקו
 זכרונם לברכה כמה שאנו במסכת יומא סדק הוציאו לנו עין פרשת
 מנורה פסוק והזכאת זבובי בפסוק אתה וכניך תמצא טעות כפל מלה תשעה
 סורות ונריך להיות כן בנראות כלל אלא הכהנים שהם ראים וכו' עד
 סיכנים ככלל הזה כל המשכמות נוכ ועבעין סילה ורשלים: **ז** ואת
 החזיר עתה להחזיר העשרה לזוסינה בראור הענין על הכח שלו דהיינו עשו
 ורקנד פירש כן והיא החיה רניעית: כפרק דרכי אליעזר קיבת ארככת
 טוב להריון אך אם חפץ תקח קיבה ארככת שלא תיגע בארץ וירחוק מ
 מזונותי יפה וכה ויקח מרה חרם שחופר' בה שלא נעשה בה מלאכ ויניחה
 על בזה יאש ע' שתלכן ויכוח הקיבה על הכרזל המלונן עד שתשרף
 כבולת ויכתום אותו נמכת חדק ויאכל האבק אויסית נמים מנוקים מן
 האבק האים והאפה כשעת תשמיש לאהר הטבולה כן יעשה קורס תשמיש
 גניעות נמיד תשמיש לא יעשוב לנות עד שתתעבר: **ח** אצל הקיבה אין

אין משובח את ה'
 הארץ אצל כדראה
 לי שהכל אחד הוא
 ארץ מ'י' סבלולב
 רומזין לו דהיינו
 כדמפר הרב זכרו
 לברכה לול' אתרוב
 פני בדי ערבה ה'
 הרסים והסאר
 ספירס הרב זכרו
 לברכה רומזים לו
 על פ' הזשנה וכו'
 נראה לי יתיר הוא
 וכנטול דמי ועיני
 סר' לי מרא זכרונ
 לברכה: לא יכלתי
 להבין כונתני כי
 כמדומי של מצאתי
 סוס טעות במקום
 הזה אכן רוח אקים
 היה בקרבו

נמוכנו כי אם בשריפה כי כל הנשרפין אפרן מותר ויבקט דחמים להקדום בריך הוא ליתן סכר עונן רוקח פרשת תזריע:

תזריע

א שלמים וסכס ימים על דרך הקבלה כנגד הכלה הכלולה מלכד
 נתיבות החכמה ויהא היו שלמים ושלם והכלה היא העטרת חכמת שלמה
 כלולה מחכמת אלקים שהיא השנייה ולה שלמים וסחיס נתיבות:
ב ויתכן לפרסם קרבן יולדת על חטא אמה אכ כל מי היאחזה ולפי
 סחט' יהיא היא תחילה במחשבה ואחר כן במעשה להפריד אף וכן עשתה

מצורע

א טעם טומאת מצורע בא מהנחש כחו סמאנ מקבל שוחד כיום
 הכפורים: **ב** שלם אמות אזור מים אם הם נקראות אמות לכל הכמצאות:

אחרי

א ומכלל רמז התורה נכת בהן כי תהיה אלמנה ונרושה וזרע אין לה
 וסכה לבית אביה קרא הנפש היימי הנשמ בת כהן כי היא משתלסלת מן
 הבונה מקום מושבה אם כל מי דרך החסד נקראת מדת כהן קרא לה
 אלמנה שאברהם הנוק זרע אין לה וסכה אל בית אביה היא הבניה חחד
 מיסלמוימי אלמנות או נרושה: **ב** בזאת יבא אהרן מתחיל מעטר לבא
 ונעלות מעליו לעילוי עד מקום החכמה מקור הברכה והיא חכמת אקים:
ג וכבר ידעת כי הכרובים לפני נרמוז בהן היא תפארת עטרת וזה ה'
 בכלל ה' וכמספר כך העשרת בכלל התפארת ולשון בר' במספר: **ד**
 סכן שלמה המלך קראו מלך המלך גימטריא מאורים מולך בכל בעלי מי
 נכהו סמאל או מי ותיק מסמאל: **ה** ההואות אחת למעלה לב
 עליוני נקראות אחת בסוד לך יי' הגדולה ג' יודין כתיב'ס זה על זה אחת
 ואחת כלומר אחת העליונית ואחת התהלת הכיין היא הגדולה וכן כולם:
ו והתכוונ מה היתה כוננת החכמים בטעם מניין הקואות כלומר האחת
 דהיינו העליונית והשבע למטה: **ז** מה דם זה פעולה אמרנוי קלסון

ספרי אחר' השכיב

מנומנם ואין ברי לפרש היטב והסם שהיה כה גדול מזכיר הוא סם כן
 ארבעים ושתיים תמצא בפרד בראשית בפסוק ראשון יוצא מבראשית עד
 תהו ובו • ולכך אנו אומרים בתפלתנו לפני יי תהרו ים לפרשנו יען כי
 היא סם של מלך רשאי להזכיר ובתפלתנו ואם היה סם המכורם אין
 אנו רשאים : ויל לכך אנו אומרים יען כי סם זה נחלק לשבעה והספה
 כולו רחמים והשביעית דין לכך צריך כהן גדול להתפלל על הדין מן
 הדין והוא הנגל הושבע כל סא דין לפניו יעברו כבני מרחן ארץ כל
 הארץ ארנות והתיבה השביעית היא בקוצית תחלתה סין שפירוסה אש
 ס סורק : ומשפט טוב זומקודת כשנוריק כאשר כחכתי לך למעלה קבלת
 ניקוד ונחתם בו סם של מב כלו וכן תמצאנה רמזה בחקיתת פרסה
 זו ס של שבת שכתון היאך גלכס בגרי הקדשו ונפר את מקדש וחתימת
 פרסה כאשר נזה יי את משה דהיינו בית בין הכל שקינות . ח וזה
 סכתב והוא כחק מן הגבורה היינו פחד יצחק כאשר תמצא בתפלתנו של
 רבי נחוניא בן הקנה וזה לשונו באור בגבורה שהוא הספירה השמיסית
 בתוקף מב אלקים בוסר אל גדול יחודך תשגיגו צדקתך בו איך נוכל
 להעיר פלנו שהיה אומר לפני יי תהרו ים וכו' אבל הוא המזכירנו הלסון
 מנומנם ופירשו איך נוכל לומר בעדותנו שהיה אומר לפני יי שהיה הגיה
 ואין אנו רשאים להזכירו . נהדעת כראשונה היא העיקר סם של מב היה
 מזכיר וכחונ לפנינו וזה אנו אומרים נראה לי לגרום ומה שאנו אומרים
 בלסון קסיל ולאחר כן חסידה תיבה אחת כשכמלו יום לגרום אינו אלא
 מתוך הווסכה ורוק ולזה כיון הפייט ביום הכפורים הופנת לנו שערי
 סהלותיות מתחלפות כסם של מב : ט אליה הכביא שעהו הכבו
 סם של ד חתום כהן י חכמה הכקראת נגורמוסיל בלסון אשכנז
 שווארציקוסט נציר מוסיל אלה מורכבת נגר דבר הניגר כמים מוסיק
 סם ההקטרה כך כתוב בניניני . אני יי אלקים ועל דרך הקבלה רכי הוא
 העטרת תמצא בסערי אורה נשער ראשון ואני זאת בריתי אני והו אני
 יוצא :

קדושים

א קדושים תהיו נמשכין מן הקדש היא כתר עליון : אים אכיו ואמו
 תיראו כמו שאמר הכינה ויהבמה ואת שבתותי תשמורו רוצה לומר זכור
 ושמור הפארת עטרת אויסר ועטרת אני יי אלקים הכל מיוחד בלי
 פירור : ב כל אלקי העמים אלילים ניי הם מלאכים כלומר
 קבלו כח ומיד מני ניי עמים עשה וכוזה יתפרסם כמו עליהם ואלקי מסכה
 גלו הם כוחות הכוכבים מקובלים מן המלאכים : ג כולל כצדופי

הוא מלסון הגוי
 ניגר מוסיל ופירם
 ניגר בלסונ סמור
 וכן בלעס ומוסיל
 סם האומנות

הפעות שנים עשר ביום שנים עשר כלילה כולל גם הרגעים שהסימן בהם
 אשפעה בה דהיינו תתקף שעה סקרי בגלגול אות ראשון לארבעתן כולל
 במניין הרגעים קבלתי מפי זקן הרבי נתן זק זכרוננו לברכה סקבל ושמע
 מפי כרוך בחור משניסך סקבל מהגאון מהררז בולק זכרוננו לכריכ פירושנו
 אות ראשון ה' אלף ראשון מאב במילואו כך אלף למד פאעלה רנה
 תגלגל ככה ארבע אותיות של סם הנאמר בו לעלם דהיינו סם של הויה ככה
 י יוד וכו' דנית עולה תסוה היא יוד אלף עולה קמו : ויוד ויני עולה סר ה
 היא יוד אלף עולה קמו חשונ רנה תסו קמו סר קמו עולה תתקף אחד
 פחות לא חייסין : עוד שמעתי מפי הרבי נתן זק זל הכי פירוש בגלגול
 אות ראשון רוצה לומר לדלעלס תגלגל כמספר מרובע ל פעמים למד הו
 תתקף והסם בארבע אותיות כמרוכבי עולה קפל הני תתקף ויו יותר והוא
 שמך לעולם למלאותו כי הוא נעלם כשס קנות עד כאן לבנו ואמנם
 קשה לי לפירוש ראשון למה בגלגל האלף אל הסם ולפירוש זה למה בגלגל
 הנמר אל הסם ג ואם אמר בגלגל אות ראשון לארבעת אותיות היינו הע'
 במלואה של עתותי עין יוד כון עולה רנו חשונ לארבעה אותיות לבס תותי
 יעלה לחשבון תתרעב נחסר שמונה לחסכון תתקף חשונ בידך תותי סם
 שמונה יהיה תתקף לכוננה זו אמר דור רכוננו של עלס בידך עתותי כל עת
 אני בידך הן לפעוה הן לרגעים גימגום : ד תזכהו הויו
 רמו לדין ורחמים עטרת תפארת ראוי לשלמים להטיל שלום בין דין לרחמי
 אבל תודה הנראה לי נאמר רק הולברה : ה ועל דרך הקבלה
 לא תשבעו בשמי לסקר בשמי המיוחד והנשבעו לסקר יפירד אלף ומחלג
 והרב רבי עשה בר נחמן אמר בשמי הוא התפארת והללת את סם אלקיך
 הוא העטרת ו זהו סוד הכתוב שאמר אשת חיל והיא מרת התכלת
 דהיינו עטרת דרסה צמר ופסתים כלומר המדה הזאת דורסת ופוקדת
 החכברים ששנאו להעניס ותעש בחפז כסיה אצל מזנת צינות לכן רחמי
 ותכלת דין : ז שכתותי תשמורו חפארת ועטרת זכור וסמור
 ומקדש הוא העטרת ואין בניינה רוחה סנת שהיא התפארת ציוני כי
 האשה כרעות בעלה והוא ימשל בה : ח ואני אתן את פני פני
 זו מרת רחמים ולפעמים היא מקבלת דין כמו שנאמר ואני הנני מביא
 מכל וכן בסערי אורה מדה זו נקרא אני ומסתני לפי אשר היא מקלת
 פעמים לדין פעמים לרחמים סער ראשון וכשער ד אני אמית ואני אחיה

אמור

א בידוע מי הוא דעמתו כבר פירסתי פרשת זוהוא מרת חסר מלסון

בחר

איש חסידך : ומוכן ככאן כאלו הכהן היה דוגמת תפארת מדוי בד גימטריא
 ויו והאזן בימינו היינו חסד וכיתאב לסמאלו היינו דין והוא באמצע
 דוגמת הכתרים : כך היתה עבודתו כי עבודתו לשם הגדול העולם הוא
 היה אבל הוא היה איש חסיד מדת חסד ולוי מדת הדין והוא שכתוב
 מישה יי הגדול והגדול חסד תפארת ולכך כהן גדול פורס מלמטה כלומר מה
 שהוא מלמטה ככה הדיוט הוא פריעת והיינו מדת גודל פחד אבל דוגמת
 כהן גדול חסד למעלה עולה עד אין סוף ואין פורס או כודל ועל דרך זק
 אמרו מדה טובה מרובה וכו' : לעיל פרשתנו היה משה כהן מדת חסד
 משפ ע' אהרן שהוא תפארת כלומר ההמשכה יצא מן הכח אל הפועל והיה
 שאמר כאן שגן מוימינו היינו חסד וראש בית אב כסמאלו דהיינו פחד
 דוגמת הכתרים שלמה עלינות ואחר כך מתחיל הכח היוצא מן הפועל תחלת
 כהיון סעשה ימים : כ' ארס הראשון חטא באחר מגדולי מלכות הפריר
 אלוף בין עטרת לתפארת וכן עשו בני העגל : ג' אשה ריח ניחות לוי
 איד הז ייר כאן בשבועו אשה ושיער לחטאת לפי שהקרבן לשכינה דהיינו
 לעט וכסדר פינחס תמצא מנחה חרשה לוי לאתמצא לא אשה ולא חטאת כי
 הקרבן לשם הגדול היינו תפארת כמתן תורה ראינו כבודו וגדלו סם מדת
 תפארת ועצרת : וכן במשכן כבודו מלא המסכן שתי פעמים לעצרת
 ולתפארת וכן במקדש אבל שמיני עצרת דוקא לעצרת לכרה : ד'
 פרו עין הרר זה אתרוב דומה ללב ראז לכבוד עטרת הכלה כלולה משלמים
 ושתי כתיבית חכמת אלקים : כפות תמרים הוא יסוד מכריע בין נצח והוד
 ולולב שררה קו תפארת וקו אמצעי גם כן מכריע בין חסד גבורה ענק עין
 ענות שלמה ברום גדולה גבורה תפארת וערבי כחל נצח נהוד וערכה הוא
 סביעית כחל קו העצרת : ולפי זה יהיה הזדיק עומד בין הקרסי נצח והוד
 או נימא זדיק הוא יסוד עומד בין נצח והוד : וירעשה האחד כלול מהשנים
 דהיינו התפארת מגדולה ונכורה גם השני הם גרולה עבודה הם רחמים
 ודין שני הפכים מקבלים מן הכיכ אם כן אין לחוש לקיצוץ אבל כלולב זדיק
 יסוד עולם הוא קו תפארת המכריע פועל בסביבה רחמים ודין יש לחוש
 לקיצוץ מה שאין כן בהרסים שהם כל אח פועל פעולה אחת אין כוח קיצוץ
 : כך כתב הרב יוסף קאסיל : אבל לבי כל עמי באמרו אבל לולב
 שהוא זדיק יסוד דהיינו התפארת ענינו ענינו כו' שהספיע סלו מקבלו מיד מיוחד
 דהיינו התפארת והיינו רחמים והשנים והשנים מן הכינה לפי זה למה יש
 יותר לטעות כו' מן הדשים : אבל לדעתו כך דהוא לנרום אבל לולב הוא
 זדיק יסוד דהיינו זכור מקבל כח מן התפארת והתפארת קו אמצעי הולך
 עד הכתר לכך ראוי לומר כו' אם נקטם ראשו פסול שמה יאמר האר אינו
 זדיק לכח מן הכינה ולמעלה דהיינו שלשה הכתרים עלינונים : וכן

כלו הכהן הז' כלול
 כדין ורחמים עין
 ככה עלותך פסוק
 יעשה משה ואהרן

נצח חוד יסוד
 גרולה גבורת תפארת

ולא התפארת לכרה

כח

כרה

ראוי להיות אבל לולב שהוא זדיק יסוד ויודעין כוסהספ' סלו מקבלו מיד
 פיוחד ומיוחד מן העליון גם מן השני והשנים מן הכינה כלומר אחרו כי
 לולב הוא הגדול שבכלם והכל תלוי בו ראוי להיות סלם כראשו :
 ה' כגלה ונסתר כו' כי היוד לפסוטה תכפול במספרה בקריאת'
 כן ה' וכן ג' וכן ה' אותיות השם הגדול יודו שהוא אחד כגלה ונסתר
 כאשר ידוה אחד עולה כונו' והוא חילוף השם הגדול גימטריא טל כמו
 יו אחר : ו' שנים עשר חלות עשרים וארבע עשרונים רמז לשנים
 עשר למטה וכנגדם למעלה דהיינו עשרים וארבע : ז' עארנו
 יצאו מהאסיצאו כלומר מסכע המסגל שהוא אס כסר וים :

כרה

א' חסידה כרוסים כיתה ה' ינו הסכינה נתנה בארזים ביתה
 כלומר בתחתונים : ב' וסכתה הארץ שבת לוי כנגד וחד חרוב
 תנא דבי אליה שית אלפי שבי היו עלמא וחד חרוב : ג' והיו לך ימי
 כל העולם גימטריא לך והיינו מלכותך מלכות כל גימטריא חמשים :
 ד' יוכל מלסון ועל יוכל יסלח פרשיו סוכה ראשונה היא
 כתיבה בראשית כרה אלקים היא הכינה נקראה אלקים הכין דרכה :
 ה' סכת ומקדש זכיר ושומר עשה ולא תעשה יום ולילה תפא' או
 יסוד ומלכות הכל אחד :

רחקתי

א' ונתתי שלום בארץ יבטיח שיתן יסוד בארץ חיבור שלהם מדת
 יסוד לעצרת זה נקרא שלום וזו נקראה ארץ כפסוק כראשית וכן כתב
 הזיוני כשם הרב רבי משה בר נחמן ונתתי שלום הוא כדו מחובר בארץ
 עליונה וזהו שלום בית שהזכירנו חכמים זכרונם לברכה כנר של סנת עד
 כאן לשון : והוא כעניין שנאמר וגם את העולם נתן בלבם
 העולם קו זדיק יסוד עולם בלבם הוא עצרת נקראה לב ונצח והוד
 יקראו למודו יי מרכז שלום כאמרו זכרונם לברכה תלמידי חכמים
 מרכזים שלום בעולם והוא הזדיק יסוד עולם : ב' ולא תגעל כפסיהו
 הכינה נקרא כשם המיוחד רוח שם אהיה נשמה כסערי אורה :

איש חסידך: ומוכן ככאן כאלו הכהן היה רבמת תפארת מרוב נדיבותו
 ויו והשגן בימינו היונו חסד וכיתא אב לשמאלו היונו דין והוא באמצע
 רבמת הכתרים: כך היה עבודתו כי עבודתו לשם הגדול הנעלם הוא
 הויה אבל הלא היה איש חסיד מדת חסד ולנו מדת הדין זהו שכתוב
 מעשה יי הגדול והנור חסד תפארת ולכך כהן גדול פורס מלמטה כלומר מה
 שהוא מלמטה ככהן הדיוט הוא פריעתו והיינו מדת גמול פחד אבל רבמת
 כהן גדול חסד למעלה עולה עד אין סוף ואין פורס או כדל ועל דרך זמ
 אמרו מדה טובה מרובה וכו': לעיל פרשתנו היה משה כהן מדת חסד
 משם על אהרן שהוא תפארת כלומר ההמשכה יבא מן הכח אל הפועל והיו
 שאמר כאן שגן מימינו היונו חסד וראש בית אב בסמאלו דהיינו פחד
 רבמת הכתרים שלטה עליונות ואחר כך מתחיל הכח היוצא מן הפועל תחלת
 בניין סכנה ימים: כ ארס הראשון חטא באחד מגדולי מלכות הפרור
 אלוף בין עטרת לתפארת וכן עשו בני העל: ג אשה ריח ביחות לוי
 ארץ הזו ירד כאן בשנועו אשה ושעיר לחטאת לפי שהקרבן לסכינה דהיינו
 לעט ונסדר פינחס תמצא מנחה חרפה לוי לא תמצא לא אשה ולא חטאת כי
 הקרבן לשם הגדול היונו תפארת כמתן תורה ראוי כבודו וברלו עם מדת
 תפארת ועצרת: וכן במשכן כבודו מלא המסכן שתי פעמים לעצרת
 ולתפארת וכן במקדש אבל שמיני עצרת דווקא לעצרת לזכרה: ד
 פרו עין הרד זה אחרונ דומה ללב רמז לכבוד עצרת הכלה כללה מסלמים
 וסתי נתיבות חכמת אלקים: כפות תמרים הוא יסוד מכריע בין נצח והוד
 ולולב סדרה קו תפארת וקו אמצעי גם כן מכריע בין חסד ובגורה ענף עץ
 עבות שלשה בדים גדולה בגורה תפארת וערבי נחל נצח והוד וערבה הוא
 סביעית נחל הי העטרת: ולפי זה יהיה הדיוק עומד בין חסד: נצח והוד
 או כימא דרוק הוא יסוד עומד בין נצח והוד: וירוע שהאחד כלול מהשנים
 דהיינו התפארת מגדולה ונבונה גם השני הם גדולה עבודה הם רחמים
 ודין שני השכים מקבלים מן הכיכאס צן אין לחוס לקיצוץ אבל כלולב דרוק
 יסוד עולם הוא קו תפארת המכריע פועל בסניהם רחמים ודין יש למש
 לקיצוץ מה שאין כן בהדסים שהם כל אח פועל פעולה אחת אין כזה קיצוץ
 כך כתב הרב יצחק קסטיל: אבל לבי כל עמי באמרו אבל לולב
 שהוא דרוק יסוד דהיינו השם יעו יודע כו שהספע שלו מקבלו מיד מחסד
 דהיינו התפארת והמיוחד מן השנים והשנים מן הכינה לפי זה למה יש
 יותר לשעית נצח מן הדסים: אבל לדעתי כך ראוי לגדים אבל לולב הוא
 דרוק יסוד דהיינו זכור מקבל כח מן התפארת והתפארת קו אמצעי הולך
 עד הכתר לכך ראוי לומר כו אם נקמם ראשו פסול שמו יאמר האר אינו
 דרוק נכח מן הכינה ולמעלה דהיינו שלשה כתרים עליונים: וכן

כלו הכהן הו כלול
 כדון ורחמים עין
 ככהעלותך פשוך
 ויעש משה ואהרן

נצח יסוד יסוד

גדולה הנור תפארת

ולא התפארה לזכרה

ראוי להיות אבל לולב שהוא דרוק יסוד ויודעין כו שהספע שלו מקבלו מיד
 מיוחד ומיוחד מן העליון גם מן השני והשנים מן הכינה כלומר אחרי כי
 לולב הוא הגדול שכלם והכל תלוי בו ראוי להיות שלם כראשו:
 ה כנלה ונסתרו כי היורד לפשוטה תכפול במספרה בקריאת
 כן שה' וכן וכו' ה' אותיות השם הגדול יודו שהוא אחד כנלה ונסתר
 כאחד ודנה אחד עולה כונו והוא חילוף השם הגדול גימטריא טל כמו
 יו אחד: ו סנים עשר חלות עשרים וארבע עשרונים רמז לשנים
 עשר למטה וכנגדם למעלה דהיינו עשרים וארבע: ז עשרו
 יצאו מהאם יצאו כלומר מסכע המסגל שהוא אם כסר ירס:

בחר

ח חסידה כרוסים כיתה הינו הסכינה נתנה בארזים כיתה
 כלומר בתחתונים: ט וסכתה הארץ שכת לוי כנגד וחד חריב
 תנא רבי אליהו סית אלפי שני הני עלמא וחד חריב: י והיו לך ימי
 כל העולם גימטריא לך והיינו מלכותך מלכות כל גימטריא חמשים:
 יא יגבל מלסון ועל יגבל ישלח שרשינו סוכה ראשונה היא
 סכינה בראשית כרא אלקים הוא הכינה נקראה אלקים הכין רכה:
 יב סכת ומקדש זכור ושמואל עשה ולא תעשה יום ולילה תפא' או
 יסוד ומלכות הכל אחד:

רחקתי

יג ונתתי שלום בארץ יבטיח שיתן יסוד בארץ חיבור שלהם מדת
 יסוד לעצרת זה נקרא שלום וזו נקראה ארץ כפסוק בראשית וכן כתב
 הנינו בשם הרב רבי משה בר נחמן ונתתי שלום הוא כדו מחובר בארץ
 עליונה וזהו שלום בית שהזכירנו חכמים זכרונם לברכה כנר של סנת עד
 כאן לשון: והוא כעניין שנאמר וגם את העולם נתן כלבם
 העולם הו דרוק יסוד עולם כלבם היא עצרת נקראה לב ונצח והוד
 יקראו למודו יי מרכי שלום כאמרם זכרונם לברכה תלמודי חכמים
 מרכים שלום בעולם והוא הדיוק יסוד עולם: כ ולא תגעל נפסיהו
 הכינה נקרא נפש שם המיוחד דוח שם אהיה נשמה כסערי אורה:

ג במפתרים תכנה נפשי פרק קמא דחגיגה גמרא ומי איכא כביה קמיה
והאמר רב פפאי אין עובדין לפני הקדוש ברוך הוא שנאמר עוז וחדנה מ
מקומו לא קשיא הא בכתב גואי הא בכתב בראי אומר הכבוד ים אומרים
בתי גואי חמשה עליונות בתי בראי התחמנות עד כאן לשוננו :

ד נשבע ארבי ידנה בנפשו כי הארון אשר בנה רחמים ג
נשבע בנפשו הוא כפס המדות היינו כינה כעניין שאמר דוד באזנותי ענני
היא כינה על דרך אמת ואמונה :
ה מצינו בכתב כינה באש אוכלת בראש הקד דהיינו מרת הדין ומראה כבוד יי
מדת הרחמים בתינה חזקו סוד כל כבודה בת מלך פנימה ג אף אני
אעשה זאת לכם אני וזאת שניהם בני לעטרת ולאשר מרבה באף מפני
שהיא מדת הדין ז את כריתי יעקב נכלל עמו שני עמודי השמים
וקו אמצעי היא היינו דהיינו שני עמודים הם יכין ונעזו שערי אורה :

עמודים הם ננמ והור ובריתי הוא היסוד אברהם יצחק הם חסד וגבורה
היי ששה ואת הארץ היא העטרת היי פרט המדות שבעה : ח ועוד
הקדים יעקב כדי שיהיה הכבוד דהיינו העטרת מסתכל בדמות יעקב
החוקקה במדרכה ומרחם על ישראל : ט יעקוב מלא ירמנו אל
השטית שהיא היסוד מן חלתי הכניין שהיא חסד : וקשה לי כי הספר
אמר והוא וינשל השם הגדול וכלל מקום היינו רמז ליעקב תפארת ויו
קנות נראה לי ששית שלשה עליונות חסד פחד תפארת ששית אתי שפיר
יעקוב מלא התעוררות לחיה אשר היא מרובעי פנים קנעיים פני יעקב
יעקוב אנותיות י קבע ומכאן הכין רביעית יין לכנש כנש הוא יעקב שנ
נהכאבים הפריד יעקב והחיה רביעית קנעה יעקב ולא באברהם
ויצחק על כן הזכיר והארץ להשלים המדרכה אברהם יצחק יעקב דוד

וזהו שהזכיר אסף הכט משמים ופקוד גפן זאת כמו ואתה תשמע מי הוא
השמים שהם נקראים תפארת הכט ופקוד גפן זאת שהיא עטרת והבעל
מעלה מזונות לאשתו יא שלשה ככנסים זה לפנים מזה משה אל
הערפל היא עטרת דק ומשפט מכון כסאך תפארת נפשנותיהן של נדיקים
בדין כבודו החיים כינה : יב יצא הקדש שאין צריך צדקה אבל כרחה
צריך והיא העטרת צריך כרחה ושפע מלמעלה כרחה את בתי

יג העזירי יהיה קדש הוא
הראשונה על סם הכבוד
והמעשר נעוץ סופו
בתחלתו :

עיין פרשת פנחס

ספר במדבר

א וכנסוע המשכן יורדו אותי הלויים וכחנות המשכן יקימו אותי הלויים
הזר הקרב ימת השם שני פעמים למפרע ומסיים בה דקלויס רמז למדת
הדין מדתן של לויים : והנה כהאן בעניין עבודת הלויים הזכיר תחילה
בכתוב הזהם הנעלם ואחרי כן המפרש שני פעמים למפרע : שאלנו
הבאן מהרר שמואל מהו אמר שם הנעלם בכתוב הזה אמרתי לנכנסוע
גוימטריא קפיעם המלה כך עולה חשבון מדובע משם של דו פעמים ו ה
פעמים ה ג ת וה פ ק לו נימא כנסוע בגוימטריא יעקב והו שם הנעלם וכן
משמע לקמן בסדר כהנעלותך פסוק ויהי כנסוע ומתורא אמר אני שם של
אהוד רשום בכתוב הזה והוא נקרא נעלם המשכן יורדו אותי הלוי כסדר
היאה אנותיות אהוד ולאשר אותנו שם כלול רחמים גמורים וזיפון השם מורה
לדין על כן היתקן גם כן השם הנעלם כלומר היא אף קשה לפי זה נרמז
אהוד גם כן שתי פעמים כמו השם ב פעמים המשכן יקימו אותי הלויים
ב והיא האחרונה שכתב היינו עטרת ג ראשונה יסעו היא
כבוד חכמה בראשית תרנב ונתן בחוכמתא : ד שניה יסעו
היא הכונה : ה יצא לך מחשבון ב ה היא שם המיוחד עשרים
וששה ופסוק יהי בשלשים שנה כרביעי בחמישי לחם עולה שלש ותשעה

שם הייחוד היא כוונ נקרא יי אחד כי הוא עולה יורה אחד גוימטריא לט
גם קבלה כפסוק זה שבעים ושתים אנותיות נגד שבעים ושתים :
והגלו עלי אהבה ודגלו גוימטריא מטמט פנים טהור מט פנים טמא ומסיים
אהבה גוימטריא אחד רונה לומר הכל נתנו מדועה אחד והיינו מה שכתוב
דודי צחגארוס דגול מרכבה צח ארבעים ותשעה פנים טהור גארבעים
תשעה פנים טמא דגול מט כמו דגלו ז אלה בני אהרן קאי אהרן
ואביוו הכהנים המשוחים איזה משוחים הם נרוב ואביהנא שרמלא אתירם
לבהן פנחס לכהן הזכיר מיתתן וכו כלומר מתד מיתתן ונמשחו למי ראוי
אם לפנחס ולכך כתב פנחס בן אלעזר בן אהרן כלומר בן אלעזר היה
אבל ירם הכהונה במקום נרוב ואביו בני אהרן ח ולא יכלע
כשהכבוד מתכלע אל הקדש למעלה דהיינו כינה שהיא חנין עוזו וניניו
ופנמייתיו בעבד היות הכבוד עטרת יסב הכרזים ובהיות הכל סדורה
כהלכתן היתה שכינה בניהם הוההרו הלויים פן יהרסו לראות ואלי יתבונן

ח 8

ועליו רפא ובמרכב עלינה האחרונ ונאמנס הציוני כתב וזה לשוננו ומאשר אלנו קד דגלים ת
תכנית האכות זה והמרכבה כחלקו בו המקובלים חים איסל לשוננו :

טמנ בגריא וסמנו
אשר גבר באחינו :
ואולם הציוני כתב
כי מוכאל הסר
הגדול מצד החסד
ובמרכבה עליונה
חסד וכדרוס ר
ראובן ועליו מחנה
אנרית במרכבה
עליונה : וכמערכ
אשר ועליו בגריא
ומדת הדין הקשה
גבורה במרכבה
עליונה ובצפון דן

הא של מעלה דהיינו הכונה ואפילו אם יכווננו בהלכתן אין זה דרך כבוד
לפניעתם רעה כאשר אידע לעירות עד כאן לשוננו ואמנם אחריו שהגורדו
והפדווכת נתעלה הכבוד בחיוב ענוו כקדם הקדשים אל מקום אשר היה
סם אהלו בתחלת כי כל כלי וכלי על מבנו יהיה הכבוד נכלע בשם הגדול
יום מהמקובלים מפרשים קדש קדש כינה נסם תהיה צפונה עד יורדו
ספי ערות כאמנה קדמה ימה תמנה נכאו זון כרנה אכא יי הסייעא
ורקנד כתב בשם הרוקח כי אין כבוד גראת המלך ערום עד כאן לשונו:

נשא

ה פירוש יוד היה העשרת מדת הדין וכך תגלות האם מדת הדין סין
סודק דונה לומר מסמ קול וחכי איהא בספר יצירה אמם אור מים אם
סין סודק מס דוממת כ ארבע נחמסים תינות כותבין לפיטה
והגא אמציעת הכני הוינו סם של אדנות דין באמצע מו המרים כתב רבי
אברהם מי כמוך מת המרים תאר פירם מים שהם באים מן הארץ ומלת
מרים הוי מדת יום נקרא מר דרנר והוא תפארת ועטרת הוא נקראת ים
כלה חלים הולכים אל הים וקנה הם מאזילים ומספיעים לכל ד
והמרים ככח מדת יום ומדת לילה הנרמזים בפרכה כלשון מנחת זכרון
מלשון יי זכרנו מנחת קנאות מדת הדין שהיא לילה ה כי יפליא
על דרך הקבלה מדתו של כהן חסד וכזיר הוא כינה למעלה ממנו מוכתה
בשלשה עלינות כתר חכמה כינה נזיר לשון כתר יפליא פלאות חכמה
לגדור כתר כינה ו כה תדרבו היא העצרת והא אחרונה לכן כתוב
כה בה וכן דור אחר שאמר הללויה אמר הללויה כמדומים ויהיה סם של
ה שלם בהללויה חני השם ובהללויה חני השם: ומה שבחתי מן
החסד הוינו הלב היא העצרת ונקראת לב כלולה מלב נתינות חכמת
א ל קים: ה ויסמך זוג מדת שמור עזרתה אחרונה יאר הוא תפארת
ולשון אל ייאר אגריאל לתפארת כרבו יוני לעיל בגלל ראובן יאר
הוא הכונה פניו מדת הפחד אז ויסם לך שלים והרב רבי משה בר נחמן
אמר מלמעלה למטה ויברך יי מזקנה הנכרה יספיע דרך קו ויסמך
היא העצרת יאר קו המזוי פנים מאירות רקנד נכח תל רבי נתן הגביל
זה מאור סביבתי חן וחסד לחסד לפניו בענין שאמרנו שלמי עלמי
הגוי תהא מעלת חן לפני כלשעה עד כאן לשוננו ויסם לך שלים דרך
היסוד שלים ניות וזכרנו בין הרחמים והדין והרקנד מפרס דברו ודמובן
וכי וברכך יי הוא מלמעלה כלומר מהשם גמי וחד ויסמך לבנסת ישראל
פסקי סני יאר פנים המאירים לשאין מאירים ואחר היומר ונסאות חן

סוד וברכך יאר
ישא נשא שני נכ
עד ואני אברכס
שלשה ועשרים
תינות כבוד אהיה
שהוא כתר
וכבוד אדני שהוא
מלכות שבאשר
קמן שלוש כב נס
ישא בר מלכו

ישא יי פניו כלומר תתנשא לתפוכה ויהיה הכל שלום: ס ושלמה
פמות יברכך יי יאר יי וסא יי נקר אים סם המפורס של פנים עשר ולרעת
הבהיר כך נקודתם יפעל יפעל ופעול מלך מלך ימלקך: יי ואם תשכיל
לניקוד שלשה יודין וברכך יאר ישא שבא קמן חירק אז תבין יראת יי ורעת
קדושים תמצא והוא על דרך מלך מלך ימלקך כי השבא בכלל הסגול דהיינו
מלך יוד דיאר קמן הוינו מלך יוד דיפא חירק הוינו ימלקך: יא
אע"פ קבלת אסכנזי יגן הניקוד שלשה פמות הורה הרדוף ורדוף וכך הוא
בר קכר יפעל יפעל יפעל כל הסומרו ומזכירו בטרהה מקבלת תפלתו
ואהוב למעלה ונחמד למטה ונענה עד כאן: יב ויהי ידיו אמונה
הכהן כשגא כפיו יהיה רוסס אותיות הויה ברוי והולשן ויהי ידיו ים
לפרסו כי באצבעו היה כתב ורוסס באור אותיות הויה אינמי הזרת היא
יוד קמוצה כפופה והזרת בתוכה ה ראשונה סכסם אמה זקוף הגא ו אצבע
כפופה והגדול יוד בתוכה הויה: ספר הבהיר זה השם בן פנים עשר
א תיות מלמד סממותיו של הקדוש ברוך הוא שלשה חילנות וכולן חתומים
כארבע אותיות של השם עשרים וארבע פעמים והו חול אחד על דרך זה
ארבע אותיות מתהכין לכד פעמים בדרך חמשה חמשה חמשה חמשה
חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה חמשה
כלל הדבר כדאמרינן בספר יצירה שתיס בנות שתיס' במואל לא שלשה
בנות ששה כמו אשם אשם מאש מאש שמה שמש: ארבע בנות עשרים
וארבע חמש בנות מאה ועשרים ובנות שבע מאות ועשרים ז בנות ה
אלפים וארבעים מכאן עד אין הפה יכול לדבר העתקתי והיינו חיל אחד
וכן פני וכן שלטי סך הכל שבעים וסתיס על חיל ימין מיכאל על חיל
שמאל עבריאול ובאמצע הוא האמת נתן אמת ליעקב אורד הכבוד סם של
פנים עשר הם פמות קדושים ידועים למקובלים ואם ראיתי לא זכיתי
פנימותיו פרק עשרה יוחסין: יג ונריך אתה לרעת כי ים
בפסוק ראשון סשה עשר אותיות ולא תמצא אלא חמשה עשר וכדומתי
כי ויסמך הוי כללו בתוכ מלש ביד: יד שם של ככ ונא מיברכך
עד יאר יי בחלוק אותיות והוא אבקתם פפתם פפפטים דינושים:
טו והם פסים אותיות באמר עליהם פפפטים בבורים ושם זה ינא מינ
יוו כהה רפס כן כיו ינו האל ולל הוי וכך ינו סיי מחס דנס בכל ייך אשם
ראל יי והס ראסי תינות וברכך לפניך יאר לאמור יך ישא לפניך הגס כי
ראיתי נודתו פנימותיו אין אפי: יו והיו בין העליות והקדחי
במספרן שש ועלות פנים עשר כקר הויוח: יז מררש רות שמדת
לא תבאף והוא דבור שביעי חייך וכולי:

בהעלותך

א חמש אורים וכן נכנס חמשה שמות פ"ק דברכות חמשה ברכי כפשי
 כנגד הק וכמשה וכו' ב וזהו לשון מוקפה ראשי תיבות מנוחה קרבן
 שקלי החרסי ב זאת אשר ללוים מדתי עטרת נקראת זאת אות
 הכרית נכא על פי ייפקד ונתם הוא העטרת מדת הדין: וכן לקמן על
 פי ייטעו למלחמה בעטרת ועל פי ייחמ בתפארת או כיסוד הוא פי יי
 בעמוד אש ועמוד ענין דין ורחמים: ד ואל תתמה בהיות שתי קן של
 כסף אחרי כי הם רומזי לרחמי ודין כיון שהיו מקשה אי איפשר לעשות
 אלא של כסף כלומר שתי חזונויות הם רומזי לפנים אל פני מראה בתוך
 מראה דהיינו מקשה אחת אי אפשר אלא בכסף: וכן כתב הציוני שתי
 חזונויות הם רומזים לדין פרצופי על כן היו מקשה אחת ולזה רמזו ול
 חזרת חסד כתב כאלו היג אחת: ועל דרך הכלל רומז לרחמים ועל
 כן היו של כסף ואמרנו זכרונם לברכה כי בתעניותתך עבדנו חזונויות כענין
 עזר מכסא דין נשכ על כסא רחמים עד כאן לסינו: וכענין הכרוכים
 הרומזים גם כן לדין פרצופין ומקשה זהב כי הרחמים הוא תפארת כלול
 מרחמים ודין מקבל מחסד ועבודה שני כדוכי תפארת ועטרה: וכן ככאן
 חזונויות היא העטרת מדת הדין הרפה וכלול מן הרחמים תפארת:
 והשפע כשפר ודוד בביגד ים כינוי תכלת חלזון ים כינוי עטרת ואדמות:
 ה ויהי כנסוע הארון בפרשה זו תמצא פ'עמים א הארון ויאמר אנוכיך
 משכאך אלפי ישראל כן תמצא פ'עה אלפיין בפסוק בראשית ואות אלף השפי
 רשומה במלת אלפי לן סתם אלפי והשביע ת נחמה במלת ישראל והיינו
 וס' אל כלומר העדר הכחות באלף ה' כ' צאמרס זל נסר חרוב: ו
 והכתוב אמר עור כל ימי הארץ כל גימטריא כי וכללות כל ספירות אלף
 וכללות וכן מיוכל ליוכל ער שמונה עשר אפי יוכלים וזהו כנגד עשר ספירות
 למעלה ועשר למטה פירוש שמונה עשר אלפים תשעה אלפי יוכלי מחכמה
 עד יסוד אומכינה ער תלכות דהיינו מלמעלה עד למטה וכן תשעה אלפים
 ממלכות עד הבינה או יסוד עד החכמה דהיינו וס' אלפים עד אין סוף זהו
 שאמר הכתוב וס' סניב להלומר ט' מלמעלה למטה וכן ט' ממטה למעלה כדי
 סיהיו כולם מסיבבים: ועוד יס בידו קבלה ויהי כנסוע הארון ופסוק
 ונבחה וכו' איתבהן פה איתנות והוא ספר כפשי עצמו אמר ויתיה בעדרן
 דת זיל לאריחא ולאתימק ואלה הפסוק ונצא:

עיון כפשוטו אס ככה
 את עושה לי

וכן הארץ היתתהו
 אלף השביעי עיון
 לעיפרשת בראשי

ובה ורק יי ייש בין אור באי
 ינא ימו היא בסג מבח מזו בלש
 הסר אשם ופי ווא פוה דרה ופר
 יען כחה רוצב ימי נבי שיר תיאל

שלח

לא

תתחיל בויו אחר כך יוד אחר כך הא אחר כך יוד ויתיה ויהי ואחר כך כמו
 כן אות שנייה תמצא כנסע וכן כולי פירשתי: האמנ פנימיותיו לא ידעתי
 אף אם ציירתי תמונה: ז רקנד כנסע גימי יעקב וכן הפוכה כאר הכורע
 על כרפיו כנגד המלך ומקטש דרכיו: וכן דורת יעקב אבינו חקוקה בכסא
 הכבוד ער באן לסינו: ח שטו העס ולקטו וטחמו ברחיס עד לסד השמן
 תמנ מטטרין וכן ביפתח ואנכי לא חטאתי לך ואתה עשה אתי רעה להלחם
 כי יספוטו השופט הייה וכו' עד בני עמון י אך הספר אינו מונה נון דאנכי
 אלא כן דעמון שטו גולסון משוטט הוא מטטרין משוטט וכותב זכונות וכו'
 כדאיתא בחגיגה שטו גימט מטטרין חסר אחת ט השס הגדול ומספרו
 לו נכמל ויאוד הא ויהא ארבעים וחמשה עולה סניקה ע'א וכן אריוני נבב
 על חמו אנך גימטריא אחר ושבעים: י אמר רבי ישבעו עזי יי יסבעו
 חייקם יסבעו מיימיהם ויבעו מטעתן מופכת מן המים זהו עטרת ויהי מן
 החיים תפארת ורחיים מן המקור החיים זהו הבינה ס'בה עליונות כולם
 חרי יא משה עניגמאד מה שהוסף ע' פ' כי האדמה להקיץ מכל הארס
 לא בארס העליון כי אס בתחתונים ודג על דרך וינחם יי על הארס בארץ
 מלה כוללת אף באר העליון בארץ עליונה אבל באדמה דווקא בתחתונים
 ולא בעליונים כי הוא פרט וארץ כלל: ומה שכתוב להודיע לבני הארס
 גבורותיו כלומר בני מחיית הארס אמר באדמה אבל הרר כבוד מלכותו
 אחר בארץ גם כלל כינוי גבורותיו דהיינו פחד ומחיי וכינוי מלכותו ארץ:
 יב ועל דרך הקבלה ככל ביתי באמן בית זה בתאל מוס סכינה נמערב
 גבה חטא ארס הראשון ולא היה באמן אבל מוס באמן ולא אכיו זה ארס
 גיש אומר יס בית של בראשית והוא הבינה יקרא ביתי בית תפלג: יג
 ולפימן אבן האזל אלף לתלמוד חכם זיין לכיאל למד לביא:

שלח

א עליו זה כנגב ים אומרים שם כן יב מסר להם כענין שכתוב זה שמי
 עולם באונר הכבוד פרק עשרה יחפין כתב ים אומרים כי הוא שלשה
 שמונת ט' יזרכך יאר יסא אמנס יס אצל המקובלים שלשה שמונת עליונות
 ואס ראיתי צורתם לא זכיתי פנימיותי עד כאן לשון: אבל לפי סברת
 הספר כדי סילכו כשלוס כדרך מזנוך לקבלתי בתפלת הדרך לניה שלפוס
 פעמים ליסועתך והוא גם כן סוב על הדרך כאשר תמצא בזה הספר פרשת
 יחיו ופעמים ויהי נועס טוב לכלי זיין יען כי לא נמצא בו זיין עשרה
 פעמים ויברך ים כו ג' שמונת טובים על הדרך ה פעמים המלאך הגואל סימן
 ליה: אל תאחרו אותי וידנה קנלח דרכי כופי תיבות ליה:

ב ותשא כל העדה כנסת ישראל היא העטרת : ג כי סר זלם מעליהם על דרך ונכו הנללים כשיביע הזמן שיפוח האדם וינא הרוח מפיו אז יסתלק זילו ויתקרב לזל השם הרשום בארבע תיבות שכתוב בו יצחק פירם הרבי ונזיפה קסטיל ארבע תיבות הם עד שיפוח הוסיפו הנללים שם של ארבע מתחיל מיריפוח ויהיה פירוש יסתלק זילו רונה לומר מלאכו ויתקרב אל השם ולא יפניח על האדם עור וקרוב לענין זה הכספר דיני אך בארבע תיבות הוא אומר ישמחו הסמים ותגל הארץ רת ארבע תיבות של השם סופי תיבות עלמו אם השם עליו זלמוקיים ואם סר מעליו זלמו בעור תנזה ובן אמר שמואל ויי סר מעלך ותכף נהרג וכך בכלן סר זלמו מעליהם עד כאן לבסוג : ד ואולם חו אני כתב הרבי חסיה בר נחמן על דרך האמת וכו' : ב' אור דבריו חו אני כנסת ישראל העטרת ודבר כי חו העולמים הוא יסוד ית' אלוקים חיים ואמר שומלא כבודו דהיינו העטרת בארץ התחנית בארבע ולא בהם ונריך שתסביל בכל מקום שתמצא חו אני כנסת אלוקים חיים אל חו הכל בעט' וחי כזירי כמו ישבע בחו העול הוא תפארת וכשאמר חו בפסך היא בינה מקום הנשמות נפש אדוני ברורה וכל : ה למה זה אתם עיברים את פי יי והיא לא תגלח והיא חוזר לפי יי היא העטרת כי התפארת והיסוד כמו נהיא מהלכת בין החיות :

ז העולם ים לו ששה קצוות נכרא בטש חותמות של השם שלש אותיות כונות שמה וכל קצה ויום חותם אחד ונסת קורש וזה השווה לחול בשאר השפה מקו השם כלומר מקו שם כי ינא מקואמצעי וכפר בשכייעת : ז סוד ציית שלשים וסתיים נתיבות החכמה : ח תזכרו ציך להתו הז לזכור ולייחד החכמה חומשי תורה נחלקו לשבעה תורות ואל שבע שפירות מבינה עד יסוד סבת הגדול בתוך מדת הכל דהיינו עטרת :

קרח

א וידוע לכל ומשכיל כי התחינה למדת הדין היינו העטרת ונקראת יי שמואל ואל שדי ותחנה ארנות לפני יי וכל אחד אלוקי ישראל גם כן עתה הדין מדת ליים : ב ברית מלח עולם היא כאשר הוא כלול בדין ורחמים סוד מי זהו רחמי דין מדת סגן תפארת תורה שכתב מדת לוי עטרת תורה שבעל פה גם כן נקרא פיי . ג תתן אמת ליעקב תפארת האלוקים הרועה אחי היא העטרת ונרוד מדתו עטרת : ואומר יי רנעי בתפארת :

חקת

א ונריך אתה לרעת בין חק למקה חק הוא המכריע השני נקרא זכור נכח מומין ונאור משמאל יסוד מכריע והוא מילה בתפילת רח חק לישראל וחקת הוא מרת סמור עט' זאת הקת עט' נקר זאת : ערה פרה ארומה תורה שבעל פה מדת הדין הקסה היא הנבירה והי' שפית מעט : זלמענה והוא פחד יגחק : ג לא עלה עניה עול עול שעבוד כי מן התפארת שתת' השעבוד שהרי בית המקדש כתיב ויתן לסבי עונו ותפארתו היינו ת ועט וכך ב' כרובים עטות : ד כתי גנאי מן גבורה למעלה ה' של עלינות וממנה למטה כתי בראי : ה נקרא רוח המושל וההר הגדול הוא פחד חק יהיה למיסוד לעתיד : ו ועל דרך הקבלה החטא היה במלת פעמים וכונתם לטובה להמשיך תפארת לעטרת ונתחיל שם שמים כי אמרו העם חס ושלום תשם כח של עטרת ומה שלא הכה כחורב על הנזר טעמו כי אמר הנני כמוהנה אני תפארת עומד על הנזר ועטרת ובהכא אחת סג' אבל בקדש עמדו בכעז כווננו להתייחד סגיהם כאחד פעמים להכות ונרמו למעול מעל פי יי היא העטרת בכל מקום אבל כי פיהו מריתי הם סגיהם תפארת ועטרת : אדרכיאל וסרסור סף בר' יסית וכך תפלתו מי אל בשמים ובארץ היינו תפארת ועטרת :

ז ניסר מעלינו הכחש הוא שמואל שר המדבר והולשין מעלינו מרכר במלאך העומד למעלה מעלינו ולא ממכור דהיינו כחש אצלנו וההרים הרי חשך הם שמואל : וספר מורה וזה לשון אמנם בשם נחשת קלל הראה בו השתתפות רונה לומר הכחש ושמואל ח' הסירה הזאת מעלה ומטה תפארת ועטרת עליו באר ענו להמטה למעלה לייחד עטרת לתפארת וענין עליו רונה לומר התעלה למעלה דהיינו ח' כ' ת כמחקה יסוד כמטענות ג' כ' ומתנה בח' אל כלומר מן הזמנה אלנו שבעה בח' אל מהבינה עד יסוד ומתנות כלומר כולם נמשכים ממקור העליון והוא הסגול אחר הזרקא הזרקא היא המלכות מקבלת שפע מהשכנה וכלם מן הסגול וד' ינו שלשה עליונים : ט והיו שאמר כי יעקב נחר לגיה דהיינו שלש עליונות יתר עש קוניה רומנו לבתר עליון וכחמה זה היא בינה היינו ישראל לפנתו הי' סגול על הכתב להפך מסגול תחת הכתוב אשר היא פכים ואחד מתחת וסגול ראשון מורה שלם עליונות חר על סתים : סגול תחתון רמו למכריע ראשון דהיינו בגולה גבורה תפארת בגולה ימיו בגבורה שמואל תפארת באמצע מכריע וכך מכריע סג' הו יסוד נכח הגר יסוד נכח יומין הגר שמואל יסוד מכריע :

קומו רני כלילה
לראש כלומר קומו
והתכווין בתפילה
לכוין מדת לילה
ליום שהוא לראש
אשמורת תפארת

בלק
בלק

א ואם תשכיל בפרשת האתון תמצא דבור האתון והנחם לא יודעת
עצמן כי אין בהם נפש מדברת כי אם נכח הקשר בהן הוא שאל עינין
בפסיק ויביח אפית : ב את שבעת המזבחות בנותיו להחסיך מן
הזמנה הטורה אל כל השבעה היינו מסלמה עיונות אל השבעה :
ג והחם באלו יאמר וכתת סלם אל סלם כלומר בפארם מכונן
בשלימותו אפילו אם ירואו מן חיל להות תחדש רוח בינה להשפיע כלומר
כשהזמנה כוננת מאלם אל סלם דהיינו בלי קיצון ופירור משפירה
לשפירה אז תתחדש רוח טובה ונתל עליו רוח ימי חס וינין : ביאר
העתה ונתת סלם כאשר יתן חלק לשבעה וישמור דרך קבלתם יתחדש
רוח טובה ולא יסאר לו שפק השעשם כיהא יודע המצרכת שלהם כאומה
סבה לא אהעמל ואין וחם לעשות קרבנות כל מצרתים כי אי אפשר
אלא תתחדש מיתר רוח טובה שלא היה יודע קדם לבן וזהו העשם כי
כתת סלם לשלם כלומר קרבן סלם למצב סלם תחדש לזבחה כי לא ימצא
מעבד עד כאן : ד לך ארה לי יעקב צריך להזכיר מי שיקבל וצריך
לקבל במחית יום וכחית לילה כהשכמת תפארת ועטרת והלשון יורה
דק אחר מה אקוב לא קבה אל דהיינו לשון יקבוה אורדיוס וזהו שבעה
ספירות וזהו שחלק ואמר יאמר הינם והלילה אחר הורה גבר כי יתנו לחלק
ולכת פירור : ה יי אלק יעמו כלומר תפארת ועטרת זו היא הכלה
שפסיר השירים הכלולה וכן נקראת טובה אהלך כלומר המשכת מזהר
פנים : ו לפי שהיה נסת הקץ פסון בלב לבך נקרא סם הנסתה
לב שנאמר וזר לכבי נחלקי אלקים לעולם אבל קשה לי כי סם ארנות
נקרא לב כינה האתרוג וקרא לב ונראה כי יקרא לב על סם המתדבק :
ז ואם תשכיל תוצא כי המקשרג רמז כפסוק ומשואל הוא סגולה
ונפש בגלל מאד סומקשרג בארץ היא כלעם גיפת אל המדבר פטוי הוא
סמאל שר המדבר : ח רמז השני מין רמז לשנים עשר כנפיו נוח
מבואר כסם שיש לפימיות פנים עשר כן למרכבה חיצית פנים עשר
פנים עשר פנימים גרוח ומה שאמר השני וינין לא תמצא כי אם אחד כן
מס לא משמאל ארסם עשמו לחשוב הנקודה כאלו נכתב משמאל וכן
גבו וברכך יי וישךך הספר מונה ססה עשר אריות ולא תמצא אלא כו

והוא מיהא באלו נכתב מלא וישארך
לפי הקורה וכן גבי
משה ענו מאד
עינין לעיל

פנחס

א אח כריתו שלום הכותיו במתנת המרה סנקראת כרית סקיה
כנסת ישראל בזמן סיסוד ומלכות כקו אחר כי יסוד הוא הכרית מילה
כראמדין כספר יצירה מלת המעור ומלכות נקרא שלום בזמן שהיא
בשלמות בלי הפרר ומקבלת מן השבעה וסמה כרית על פס יסוד והמרה
זו תהיה לזמנתה על פס אברהם נת היתה לזלכרהם והיא עטרת
ומכאן ראוי לו סימיה לעולם וכן כתוב החיים והשלום אתנו החיים מן
הרחמים ושלום מן העטרת והם עטרת על ירי יסוד ולכך נקרא אליהו
על פס דין ורחמים : ונינו כחב כילא הגיע למעלת אהרן שזכה
לתפארת ועטרת שנאמר לכבוד ולתפארת ואשרו זכרנים לברכה לא
נתהיך פנחס עד שהרג לזמרי כי בעון זמרי היתה האם נרדנו וכאשר כל
פנחס וקנא נעשה החיבור שלם לכך זכה לחיים נצחיים מרה כנגד מרה
כי על החיבור היתה הספעה חיים וברכה כל לעולם והפך החטא פנקס
עליו מיתה בארס הראשון הפריד אלוף עד כאן לפינו : והדקנר כתב
פינחס מלא רמז לכרית כי היא נקראת יוד וכספר הוזהר יוד דא איהו
דכרית וכו' : ב ועוד רמז שמו במזמור פי פנים אינו יודע לכונן
כי אם אליהו ככל כו' וכמומור טענת יום לגרום ברמז : ג וכסם
סחנקי שביעי לארס כאשר תמצא כפסוק ויתהלך דרך כך פנחס שביעי
ליעקב והוא יום שבת כוונה אחת תפארת ועטרת : ד נרמז נכמו
פני חסד פנחס נוטרייקון פני חסד או נימא פינחס מלא הוא פני חס :
ה מם רוממת סין טורקת רוצה לומר מסלמה אותיות אשם :
ו ססה פעמים אלה כנגדן ססה שמירות כמזמור פיר למעלות אסא
עיניאל הקדים : ז וראיתה אנתה וכאספת כל לרמז כי הראייה
מבט הוא והיא הא אחרונה נקרא כבוד וי : ח פני משה כחמה
בבואתו מתפארת פני יהושע פני לבנה כבוד וי : ט חת קרבני
לחמי לאפי אמרה כנסת ישראל מרת מלכות עטרת : ריח ניחנה להיות
ההמכה ונרדל למעלה למטה : להקריב לי אני בעצמי מרת עטרת לי
לנפארת ומקן מתפרנסין חטה לבנה עטרת תפארת ערן וגן :

י וים בענין סדר וזכרתי בריתי יעקב למה הקדמינו לשאר אינות עינין
פרשת בחקותי : יא לחטאת לוי כלומר לארס אפר חטא לי ויפך
סדרשו זל הביאוכפרה עליו וכו' : יב אמר הכבוד לפני הבונה ורצה
לקבל שפע כיבוד הכא מכינה ולא דרך תפארת יג כיום השמיני
עצרת רוצה לומר לשון מלכות היא העטרת והוא רבל בכפי ענמו נקרא רגל
רביעי דור המלך והוא התרבי והוא יום מתן תורה כלומר כוהסגו ישראל

כבוד התורה וכו' כיום שמעתי האם הגדולה אבל שביעי של פסח נקרא
יסוד גם עזרת כסס שנקראים השבעה כל אחד סבת ומנחה כך הוא נקרא
עזרת כלומר כנסיה שלה לעשות מלאכה זהו נקרא סבת השבעה וזה
נקראה דבר למנחה על השמיכות נקרא הוא שיערה קטנה אף זעירי זעירי
בער היית זעיר פס זעיר טס בולס עולים בקנה אחת:

מטות

א איש כירור מלשון דירה דירתו של עלים אלקים סבכראסית
והוא הכונה בית דבראסית יש לה חג אומרים לה מי בראך מראה כתב א
וראסית היא חכמה אלקים זה כינה מקום עלום הכסמות ונדר מסמם
כניין וסתירה וכשבע מלשון כנסם כשבעה עיין פרשת וירא פסוק ויאמר
אנכי אשבעי נדר לאביר יעקב היא הכונה ב שרי האלפים
הם קלב ולמדנו שרחוק הדור תלוי בהן קלב רת קולר למחית בירם י
ג עזרת היא מלכות לריבון הוא הנקרא כלומר השפיצ מלשון זה תרגום
דכ נהר יוצא מעין כלומר אוריה יוצא וריבון בימטריא שבעים קלחים
ועזר הוד נמרה נחח חשבון בימטריא שם כו ואלעלה יחחק פחד
מדת המלמעלה למה וכן יחחק ש' אש ושכס אברהם וכו' כינה וכענין
זה החכמה וריבון כרי לפרש לשון השם כי הוא יסוד לכך קראהו נהר יוצא
מעין הוא תפארת להסקית היא העזרת ולפי זה פחד המעלות מלמטה
למעלה עולה ואל יקסה בעיניך מה לו להזכיר רמו שבעים וסתים:

ד יא פסיקי בירועי פס המפורש יוצא ממנו מאח עשר פסוקי שלם
עשרה אותיות והוא שם המועיל מפחד לא קבלתי דבר אך שם של פחד
הוא טטטפיה יוצא מפסוק הנה אנכי סולח מלאך לפסוק בדרך לשמך ו
להביאך אל המקום סופי אות ות גימ טטטפיה וכשהוא על הדרך ואמר
טטטפיה זה פחד על כל פסוקי על צבא כל אחד עולה בגימ טטטפיה ושלם ויחשב
בלבו שם המחשבה קבלה מההרס כס ספחד להזכיר נעוריתך שם זה ושל
טטטפיה שם שלם עשרה אותיות והוא רצון שלא אכסול ושאזכה למנוח הסוד

אחד עשר פסוקי בעלמם מהם ש טטן פ' אף אף סכף קכף נגף זעף טוב
לזועז וברר וכשהלך לישן וכלל שנה טוב לקורא ככונן כך מצאתי בספר
ישן י' י' יהודא חשד ולסדרם כך כגע חזן נביא נהר נחית נגד
נחת כר גפת נורי נוסקי:

מסעי

א בספר ציונו עניון גבר כתבו המקובלים ששם ישבו אנשים מועצות
בקראין בחכמת תרגול נקרא גבר מכחין כין יוס ולילה אף כזורתו
זכר בלתו דברים נפלאים וסוד מגדל פורח באויר:

ספר דברים

א ודו זהב ויו בשפה ימים ד בארבע רוחות יוד עשרת הדברות:
ב מואב תפעה וארבעים פנים דודי צחוארדוס ארבע ועשרים בימטרו
דודי יש לדרוש נח מט פנים טהור ומט ש'מא גימ צח וכמומונים תחפסנה
כלומר מט פנים: ג כי אלקים סופט הוא זה יספול זה יהודים
העזרת נקרא אלקים מקבלת ממדת הדין על כן נקרא אלקים:
ד באמת איש תרגם אונקלוס במדת מלך רמו על יסודו הראשון מבני
קין וכחשרון אלק היה לו לומר מלאך וכן מצאתי בטעמי מצות מצוה לאבד
עבודה זרה באמת איש באמת מלאך תבין מה היה עובד שאל מן עזאל ועזאל
בני פמחואי שהסלכיהו מן הפמים ער כאן לשונו:

ואתחנן

א הקו האמצעי של מעלה היינו תפארת והיא הנקודה בתוך העיגול.
כיון שחננתני נקודה זו כסכל זכני גם כן בנקודו ועקרים אחרות דהיינו
בית המקדש בירושלם וירושלם נקודה בארץ ישראל ואי נקודה בעולם
הספל: ג כך עלה במחשבה כע קורא מחשבה וזה לשון מחשבה
כלומר מח שנה הוא מח סכראס: ג ימה צפונה תימנה ומזרחה
סכינה כמערב ניתחיל בארנות היא הסכינה ואמר תימנה להזכיר שם של
ד' כ פעמים בסלמותו לכל רוח חזי השם ואלו היה אומר ונבנה לא היה
בי ש'סיה: ד כי מינו גיול אסר לו אלקים קרובים אליו דהיינו המדות
נמשכים אל זמתי בכל קראינו אליו נעת שאנו מתפללים לכבוד עלינו:

ה אסר נזק יי אלקיך בכור יי השם האוכלת היא העטרה ראש ההר
הסלע ונהגור כולו אחד ג כי יי אלקיך הוא מרת הדין הואיל ויש
בפסוק הזה יש בו סגולה אומר יתיה על אונקלוס אף ויתם כחם כסס
בזוא חבשך הוא לבא ידהל יאאל באק
תנרף האותיות כף נשס ראשון יוד מיההל וכן האותיות כל כי ה' אלקיך
אש אכלה הוא אל קנא יי הוא האלקים כלומהפס הנעלם ונפיו

נסתרות הוא האלקים וכפיים הנבלים בעשים על ידי אלקים הוא העטרת
 ח ויניאך בפניו זה מלאך הפנים הוא מטטרון ככה הגדול שכקרבנו גיט
 סדי : ט לא תחמוד ולא תנאף ולא תגבול ולא תענה ליל תתאוה תוספת
 הווינו לרמוז כי שמוע בכלל זכור כאשר הו בכלל : י קול גדול ולא
 יסף הוא הו על סם שמקבל שפע מגדולה : קול דברים הוא העטרת
 זכר ואת תרכב אליו הנא העטר : יא הכל כירי שמים שהוא התפארת
 חוץ מיראת שמים שהוא למעלה ממנו הוא הכינה מיתן מרת בינה נקרא
 מיגם כן החכמה שהיא למעלה ממנו שבאמר יראת יי היא החכמה
 יב אחר וכן קח לך עין אחר גראה לי חסד הספר וככה יש לגרום שהרי
 יס כו ד יסירות וכן הן האדם כאשר ממנו על דרך השלמה שהרי בו דמה
 יג שמוע ישראל אל קינו יי אחר על דרך הפסוק לך יי הגדולה והגבורה
 מסודר עשר ספירות : שמוע ישראל יי הם השלמה עליונות כמו לך יי הוא
 גס כן ג יודין עליונות אלקי בגדולה נבונה יי תפאר נכונה ער תפלוס
 וכל נאחב אחר נכונה ספירות נהלת עטרת מלכות : יד זכרון יי
 כבוד מלכותו לעולם ועד יי תיבות נגדו קצוות בארץ למטה וכסמע ישראל
 יתיבות כנגדו קצוות למעלה : טו גדולה היא העטרה נישירה ור
 משפחה אבנר : יו איך לך נקודה שאיך לה אונך ורוחכ יהלך לב כזה
 נרמו לעטרה כי לכל ציורים לנג דחוקים ראש וסוף ואמצע
 סלשה חלקים יהיו תשעה ומקום הנזיר הוי עטרה : קהל
 נחלקו חכמי הקבלה אם הבר מלמטה למעלה או מלמעלה למטה יש נותבו
 טעם ממטה למעלה כד יי להכניס רשות הרבים לרשות הוחד : נומה
 פראית לחכמי הקבלה לא חלקו בין הויחטר ממעלה למטה או להפך וכן
 ראוי בקריית שמוע : ערב מרת לילה קודמת והוי מלמטה למעלה ופקם :
 סל פחרית מרת ייס תפארת קודמת מלמעלה למטה ולהודיר שפע ברכה
 אזילות ביום פסוק שמוע ישראל ויחטר סלם מעליונות לתחתון ומתחתון
 לעליון בשמות הן ג עליונות פרסת והחבת תמוזא מן תיבות כנגד סם סל
 סל מן : פרסת והיה אם שמוע ער ושמחם עכ תיבות כנגד עכ שמות :
 זמסס והלאם ג תיבות סכרי בינה כן מנחתו כספר טושן ערות :
 יז וכן השבת המיוחד סכרמו בנה יד כלומר כמי שאמרנו הויד כולל
 בעוול כולם כן השם כולל הכל שאמרנו : יח אמן היא סמיה רבא
 סכרך הוא הקו תפארת לכל לעלמי עלמיה חמשה ספירות הם העולמות
 וכן למטה כי הקו מבורך בכלן : טט והוא הדין בקקק קרום
 נחמת אלקים קרום כנייה קרום כרעת היא הולת כרעתו תומו נכקעו
 ה נבאות כל הכניין מלא כל הארץ כנגדו היא העטרת על כן התחילה
 הקדושה כוללת כתר יתנו להם כל העליון לעליו : כ ודע כי

מפסוק זה יוצא סם סל יד והוא נחקר מן עליונות כוון ככתר כמוכוסו
 נחכמה כוון בכינה שהוא יי אלקינו יי אחד במלוק חותיות כאלפא ביתא
 ויהיה פירוש הפסוק יי שהוא אלקינו כוון בגימ' יי אחד דהיינו על :
 כל מוזח גימ' ארמי סה :

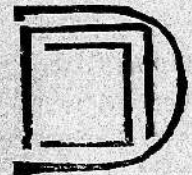
עקב

א כל מוצא פי יי כל הוא מרת כחו סל אברהם ככל שמה היא מוצא פי
 גימ' מן : ב וכפרקי דרבי אליעזר סים כפול וכפס סל עב תמוזא
 והו יי עיט כשהוא מראה תוקפו ונבדותו מושיט ידיו באומל :
 ג זבת חלב ודבס כלומר שפע יורד רחמים ודין כלסון בת מוזהב :
 ד חמים ודין : ד ופיה העולם אשר קרענו דהיא העטרה כנוכח
 אשר קרענו היא התפארת : ה נאחפול לפני יי שתי תפלות האחת
 לשם תפארת והשנייה למרת העטרת : ו הן לוי הסמים נפס האכות
 באצלות מהאכות שהם ג כתריוס פת והיא החוסק והקטור והנחדה :
 ז כי כל בסמים כלל שפעמים הוא יסוד מכריע ולפעמים הוא הכלל
 בקראת יסוד כל : ח סוקיו עמודים סם ננח והוד סוקים ועמודים
 לשם שעליהם מיוסדים על ארבי פז יסוד וארץ : ט הוא תהלתך
 אלקי ישראל עטרה והוא אלקיך פס התפארת נכשירי אורה אומ' סם הבינה
 בקראת תהלתך : י ויהי החקק וכוונע הנטייה נרפס בו השם
 אונכיו באותיות הנטייה נרמו סכר : יא דורס אותה חמיד אותיות
 מרת יוד חזו לשון חמיד יב לשלביאמר הוי ארץ כלומר הנסמל הזכות
 כסלב יגוד ויאמר הוי ארץ כלומר לאדם וגסס מאר מערת עוון פסוק
 גכ הוא באינו יאמר ומן השמות תחזר לעטר המיוחס לשמים וכן אמרו
 זכרונם לכרבה הפך כסרו לאש הוא חנוך נפך למטר דהיינו מסטרון
 דהיינו אסו הגדולה עטרת : יג כיוו השמים על הארץ דהיינו מהלך
 תיק מבונה השמים ער הארץ וכן תמוזא נעל'ס מן שרי גימ' תיק הין דלת
 יוד : יד לא יתייב ארס וכו' עכ אנתיות יוצא ממנו סם ידוע נדרס
 למכונקסיו וידוע כחולפת הדרך ומוצאתי סם יוצא מיונו
 ללה אכא יי ד תנן יבא בלס בער אמת יכר סיר נהכ ס' תאכ יהי כונב מהא
 פים חנר דתר כיוונמר וכל מאכ ורמ סכעיס ושתים איתיות תקרא רת'
 לפינוך ולאחר ד ולפך סו כענין שכתוב כי מלכית יונה לך סת
 יוהך רמוז למרכסל הקדוים ברוך הוא יי פנים אומר הך יך והבאפי
 עליוסס מרכה היא עטרת הים
 אשר ראיתי וכו' :

ואהבך וברכך ספר
 עקרים מאמ גפרק
 לו ונקודס במנות
 סמע

ראה

א וסוד וחקירות וז קצוות רוצה לומר בג נה י א ו היכל תפארת
 ב ואל סדיותן לכס רחמים הוא העטרת ומתי כי תשמע בקולי אל תקיף
 הוא התפארת ג כי בדרך תרכך יי זה תפארת בארץ זה עטרת
 ד וכבר ידעת כי הדקה נמשך לזרק ושם ארזק הספע זרק יסוד וזרק
 עטרת ה וכן יום השביעי עטרת זה יסוד וכן סמיני עטרת
 והיא פעטרה נקרא לבינה סמינית ג רגליהם אברהם יצחק ויעקב :
 ו סוכה כנגד מרת הרין והיוי בסמיני בקדם דהיינו חכמה והיא נרמז
 בכ' סל בראשית ונקרא בית וסוכה ויעקב נשע סתה ויבן לו בית בחכמה
 וכנה לבית איניכו לבנין כי החכמה אינה מב' ספירות גם איני נקרא
 מרת הרין ומחכמה מקפת הכל כסוכה זב' רפנות כזה :

והשלישית אפילו טפח בעקץ של בית איני יכול
 לבנין ולדעתי אלובי כי ג רגליהם ספסחים לו כ'
 מדי אברהם יצחק במכת כבורים נעשה דין במצרים
 וחסד לישראל וכוונות תפארת . וסוכה היא מרת
 הרין בינה וכינה נקראת מרת דין לבני חכמה ויעקב
 נשעלו סכתה ויבן לו בית מלסון בינה החכמה נקרא
 סוכה ויעקב המסין אליו מבינה לחכמה עלה וזהו
 בארזו ושלשית אפילו טפח דהיינו כע' כלומר הסוכה כולה רחמים כב'
 רפנות דהיינו ג עליונות והעליונות אפילו טפח . אומרים לב' מי בוראך
 מדאכה בעקץ אחד כעטרת אכן הזיוני כתנסוכה הוא יעקב דהיינו תפא'
 והרמבן סוכה רמז לחכמה אחרונה ולכן היא דודת עראי ומזה קלה יס לי
 וסוכה סמה יום אומרים רומז לחכמה עליונה ועדיך עיון ברקנד פרשת
 פנחס .

שופטים

א לא תזכח ליי סוד או מה רוצה לומר לא תזכח סוד זה העסיד לומר
 עסיד הוא מאי אכפת ליה וכן מה לומר עסיד זה ולא אכיוסנו וכו' על דרך
 עסיד כסודו ועניו כסיו כל דבר דע אפילו דבור דע . ב זרק
 זרק התחתון עטרת זרק עליון הוא תפארת : מפסיד הדריק סמאל לא
 יזכור באור העניו כהדקב וז' בראה לי מדבריו כי זרק זרק רומז לזו
 פרזופין תפארת ועטרת תראסון ירם ארץ . עשני יחיה ופי סמפסיד
 הנדריקים סאמר הרמבן : כפירוש כזוהאפני פירוש סמפסידה סמאל לא
 וכי תהא אור הנבן להפ ערבאן לסונו . יום מפרשים זרק ראשון

אכל כסערי אורה
 כתב זל דיק זרק
 היינו עט בני כלומ
 דרוך זרק להסיב
 להכנס בתוכו לעה
 שהוא סוד זרק עליו
 מען תחיה וירסת
 זהו עה הארץ היא
 דק תחתון או עכל
 שער ח :

לעטרת נשני לתפארת : והזיוני מפרש זרק ראסון עטרת וזרק סני
 וסוד והיו זרק כוכב ישועה בראשו וראש הוא אאת וסלוס והוא תפארת
 הרקנד זרק שני תפארת כוכב ישועה בראשו זו בינה נקרא גם כן אמת
 וסלוס השלשה עליונות : ג שום תפסין עליך מלך הוא רגל רביעי
 דהיינו עטרת ואף עלפי שהמלך למעלה מן המלכות דהיינו התפארת נקרא
 מלך שזינו שהמלכות נקרא מלך וכן ארומאך אלהי המלך כאמר על המלכו
 שנדיכה להתרננס כלומר ארומאך אל היונו דהיינו תפארת :

ד כסס ה אוכיר את סמי בכל מקום באמר סמי דזה לומר העטרת
 ה ומבאין סמך סהיה כהן גדול מזכיר שם של מב' גיום הכפורים
 מדבתה לעמוד ולשרת והוא כיום כפורים כי היום כלנו רחמים בדין וכן
 הספ הזה רחמים בדין והנן זה כי השביעית מן השם דהיינו סקנות מורה
 על הרין פרשת אחרי וכפרסה זמון וזה יהיה משפט הכהנים מב' אותיות
 עד כל הימים כנגד ברכת מגן ים כה מב' תיבות מתחלת בכ' ומסיים במ'
 ו כד עטרת כנגד כד חיליות שהזכרנו פרשת נשא כב' שמות
 יברכך יאד יסא . ז כי עילוי הנשמה מן הגן עטרת לעדין תפארת
 ומסס לבניה ממקום סינאלת מסס והרנח תשוב וגומר והנה הארץ העליונה
 היא עטרת תחלת ג' הבבוליס דהיינו עטרת תפארת בינה מסס תעלה
 הרמתה דה ינו בינה : ח אז תבין מלת לאחיו הוא הדריק לעטרת
 ט הכית הכרס והאפה אשר בכה בית כלומר התפלל ולא חככו ולא
 סדר הכניין ילך יטופין יפגענו עד הרין וכן הוא העטר וכן אשה הו העט'
 אשר הפרוד אלנך ילך יטוב ואיש אח יתעטף בטלתו כלומר זה ימות ויגלב
 נשמתו לאיש אחר . ג עבירות סנויים כאן כבית שלא יחד ונעץ סופו
 בתחילתו או שהשוה זה לזה או שהפריד כמו זה שנשא אשה ולא לקחה .
 י לכך עולה ערופה דורסי רסומות אשרו לכך מזריכה תורה וכו' עד
 ולא תרצח לזאת מן הנחל הלסון מגומגם ואיני יכול לכנוין : יא
 ו סומותיו כי ככללת גוף הגעולה נעשית תולעת כדרך שחולך והורג הרנח
 וכו' לסיק הרקנד ואתה תבעד דם הנקי סופי תיבות רומיה :

תצא

א קללת אלקים תלוי והחכם רבי אברהם זל כתב וזה לסונו על דרך
 הפסע כי אלקים פועל והקללה תבא אל מקום קרוב מהתנו ויס לי סוד
 מורכב בנפש עד כאן לסונו . ומפרש הזיוני רוצה לומר אלקים פועל
 קללתו של אלקים וחקללה תבא אל מקום קרוב מהתנו ויפסיד האויר
 הקרוב אל התלוי והאוייר . נרצק בנפש רוח כרוח כאשר בארנו ותלוי

כי היום רחמי בדין
 על כן אמר בסס י'
 בסס אותיות מב'
 נשא סין בישו מצפד
 ס' ססד היינו רחמי
 בדין שלמה מזכנו .

נולד במקום הפך היה כימח לוי פנימיותת כוהתלוי פלט עצמו חזן לגבל
 המ פור וצא לרפית הרבים ויפגע בו מרת הדין פעם אחרת כי הלילה
 הוא דין וימצא מין את מינו וניער • ואשר קורקו זלזולו של מלך הרבה
 ורוע יעקב נקרא מלך ומצו ויעקב תאומות נולדו ורומין זה לזה אלל סזה
 היה פנימי וזה היה חיצוני הנזאים עמי יסכרו פתיא יעקב : ומכמי
 הקלה אומרים כי הם דו פרנסיס אשר היו תאומים קודם קיטרוג הלכנה
 וקלנת אלקים היא העוברת על סם הדין ומסס יורר המות לסמאל הסר
 סרו של עשו והמליך נולדו האלך כי מלך כמספט יעמיד ארץ ולא ברין •
 עוד כתב בעל הסדר חזלולו של מלך ריבה לומר האדם העליון כמרמכה
 כי כללם אל קים עשה אדם התחתון רמות אדם עליון וזהו סוד : ויכרא
 אלקים את האדם ככלמו כללם אלקים כרא איתו • כי פני כלמיס ים כי
 הקדוש ברך הוא ברא למעלה דמויות שלודין ורחמי כרמות דרוקים גמורו
 ורמינים מלאכי חבלה כרמית רשעים גמורים ורומת תאומים כסויכאכ
 לזה יוכאב לזה וכאשר נפתק אור של מעלה ימות האדם התחתון כאשר
 ביארנו בפדפת כי סר כלס וכשימות האדם התחתון מיתה משונה ואין
 חרונים ימיני יכאב ללמו גלל זה זנה לקוברו שלא יראה כלס התחתון
 מופחת לעין כל עד כאן לשון הזינו • והרב אלמנט פירם על דרך
 הספט כי אלקים פועל כאומרה המקלל כיהקללה תכא מאת אלקי למקו
 קרוב מן התלוי והוא בע פוס שמקבל האויר במקום שהוא : ויסלו סוד
 מורכק כנסס כי יביע אמת העיפוס כזק והפסר לכני חרם לנסס החיוני
 המקבלת נתינות מאתו אויר עד כאן לשונו • וכנ כוננת הספר כדברי
 בעל הסדר כי המלך הוא הכבוד הנקרא כלס אלקים עבר אלקים כלומר
 הנוטרת אל לא יקבר ביומו וישהה לילה אז פועל בו מרת הדין עטר ורקנד
 כי כהלני ככנסוס בו רומות טומאה הקרובים להתלבס כללם של מעלה
 עד כאן לשונו • ונשית מעקה לעך אחר שהזכיר כשלוח הקן הביכס
 שהיא האס לשבעה כנים היינו גדולה בגורה תפארת נצח הוד יבור מלכות
 היצדך והזכיר הראה והחכמה דהיינו כתר עליון והחכמה מעקה הוא
 דבר הסוכב כלומר לא תמסיק כבינה או חכמה אלל תצדק המעק המקף
 הסוכב כל דהיינו כתר עליון וזהו שאמר עשר ולא תשע : ג • ואלישע
 כן אכיה קנן קף כי לא קנן במקום הזה כי אס כון תפארת לעשרת מכל
 מקים הכל נקרא קנן : ד • מניא ספתיך תשמור מלסון שמור היא
 העשרת נאין צריך לניד הממות יגזה ולא תעשה שהרי כתיב תשמור ועשית
 והיינות תארת ואין צריך לומר הכינה שהיא למעלה מן המנות שהרי כתיב
 אסר נדרת לוי אלקיך אלל דיוקא כדכה שהיא מן העשרת שהיא כלסון
 היו זל כדכה וכינה לסין נדרה ריעלי והכרעה היא נדיב לכ סוף כניין
 נקראת

נקרת תרומה והיא סממעג הדברות מפינו והיא אשר דברת בפין והוא קול
 רוע ודבור : ה • לא תזארת תפארת והוד הם שמות האורים
 והס תפא ועזרת אבל קשה בעיני כי לא מצאתי עזרת נקרא הוד כי הוד
 ספיר הכפני ענמה :

תבא

א • ולקח הכהן הזנא בימאריא פזיס וחצפה ארבו רמו לה
 אחרונה וראשית הוא פלם אנדיות ראפונות מהס ואימן בר אשית אמלכת
 והיקים כי בהס הקיס העולם : ב • התרומה נקרא ראשית תרמו
 לחכמה נקרא ראשית על סם כתר עליון שהיא ראשית לכל ראשית וכללת
 חמפים שערי כינה וכשאנו מפריסין התרומה היא אחת מחמפים שערים
 והכ מעטרו לב עשיריו מוט למעל כע י מלמעלה למט עטר י ומעש עני
 הוא היסוד מכריע : ג • ולא סכחתי מלברך סם ומלכות היינו ייסוד
 תפארת ועטרה : ד • אך שמעתי בקולי אלקי התפלה הזאת לסס הנכבד
 תפארת בעטרת : ד • הסקיפה מעשין קרסך מן הסמים כלומר הזקיפ
 תהפוך מרת הדין לרחמים ממעין קרסך היינו העזרת מרת הדין הרפה
 ותריק מה סקבלה משמים היינו תפארת כמו נאית תשמע האים היינו
 התפארת : ה • זאת האדמה אנתת לנו כנדר הארץ שלמעלה שהיא
 ונת חלב ודבס כלולה כרחאוס ודין : ו • ורשעו כי סס יהוד נקרא
 עלך דר אלעוד אילו תפילין שכראש וכרסס סין יבאת בש השס מצדך עלה
 נס סין רבתי של שיר : הס ירמו לשכינה ולנסמות ס רונה לומר סכינה
 נרל נשמה נס של ד רישן מפשעת לר חיות המרובה נר רוחות העלם :
 ז • והשיגוך מלא וכך רשוס כששוק פי הרבו יושא קאשטיל האלק
 זה סיגוך חומר לאחריו והלשון מנימגס באחרית התיבות דקאמר הספר
 לי כדאה הספר מיירי כזה שאר על עמו אכיו כדירה אח קנהו וזהו
 באחרית התיבות : ח • לישרה כתוססת ה סבע על חשאתים כלו
 ה אחרונה היא נקרא את סבעת סבע : ט • חרש על סם סמאירה על
 הארץ נקרא חרם היוצר : ע • עוד יס רמו סגס חמה חרם סמי
 תיכות שזה היקף גדול הרביעי היקף יום השמש היקף ימים היקף חודס
 היקף שנה שהוא ששה ימים או היקף חזה הוא רביע כלכל והקיסו סזה
 ימים לשנה : ועל סמות שני מנהיגו הס מיכאל במלאכים ואריה ב
 במזלות הס מנהיגו החמה והרבו יושא קשטיל פי כי הראשית ינות
 סחא בימטריא מיכאל ואריה : אכץ שלמה מלכו כתב חמה
 אריה • ורפאל • נאין זס מקנש להאיר כלומר ומה שאמר וכחרס

נצבים

אינו רוצה לומר וכד רימת השמש אלא כקילקול האויר והיסודות.
וכן בשמות לנכחה שהרי ריח לנכחה עולה ביםטריא גבריאול סרטן וה' סלככה
אינה עיקר כך פירש הרבי יוסף קסטיל עולה תקסה.
מלך הכבוד הנא תפארת בבית ראשון ובסני כבוד עזרת חופף
לעזיר ישוב התפארת והכבוד ויתמלא הבית אורה.

נצבים

א ויסלכס לרבותי רומז למעלה הגדולה היינו תפארת וכאקום אחר
מזכור לאח תיפול שלמה חרבע מאית הלכל לדרר במגדל הפורח באויר והוא
הלמרס איך דורשין מגדל הפנה הוא תפארת ישראל אותנו מגדל עז פורת
באויר כענינינו עתה בגלותינו ונתמנתנו באויר הכבוד דני רוצה לומר דני
פרצוס תפארת ועטרת ובענינו נתקיימה ויסלכס אל ארץ אחרת
בארץ עליונה באויר הכבוד. והוא מאמר השלך משמים ארץ תפארת
ישראל ונפלה עטרת ראשינו. כ הכסדרות לוי אלקינו עם מוטחה
לסאלת הלום כבירוף אותיות ג' והם ש' רמז ט' כפולה בשם ידוע הוא
מטטרין. נאני קבלתי סיכוכו עם הגורל לסאלכו כל חפץ ולמעלה ציירתי
לך. והאמנה למען לא יסתמו כו קלי הדעת לא כתבתי איך וכמה. אך
ברוך יי לבני מסדתי והם יזכרו לדעת כו כטהרה וקיי כפיס. ג' פו
ישוכ יי לשום עליך רמז חזרת המלך עם הכלה התפארת עם העטר שהיא
הכלה הכלילה העולה דרך שובה אלי ואשובה אליכם רמז בה' אחרונה אליכם
בשכילכם. ד לא בשמים היא התורה אבל חכמה יש עליונה
בשמים. לא מעבר לים היא אבל חכמה יש מקפת לים לא כפלאת היא
התורה אבל יש חכמה עליונה מופלאה. ה מי יעלה לנו השמיה
ראשי תיבות מילה שופי תינות עם של ר' זכך במשה יאמרו לימה שמו מה
לימה אותיות מילה והם גרסם בסוף התיבות. ו השמים
וארץ כפסוק הראשון בראשית הם תפארת ועטרת.

וילך

א בני משה כפני חמה כלומר נבואתו מתפארת ופני יום ע
לכנה עטרת. ב אלקי ניכר הארץ ביםטריא והוא שאמר ברמז
כאיך האטעה שהטעה שמו וסמה. ג ויש לך להשכיל מלת
נקרטי ביםטריא שהיהוה המלאך הגואל עטרת. ד ושל
ואעירה רמז לו של השם וקנות.

האזינו

א הליי תגמלנו זאת הרבתי ה ראשונה של השם כהכראס ה קמנה
ה אחרונה וכך שיעורו הליי תגמלנו לשון נגמל אתם רוצים להגמל חס ושלל
להפסיק הלא הוא אביך קכך ה ראשונה הוא עשך היא העטרת כלפין הוא
עשאל לולא אכחנו היא עטרת. ב יצב גבולות עמים יש טפירשו
גבולי אלכסונות העולם הם זכ ממוכים עליהם יב מזלות יב סכטי ישראל יב
איתא בבהיר מזרחי עומק דוש עומה תחת ופני מזרח דהיינו ג' פנים וכן
למערכ לדרוש ופשו הם זכ ניש עוד לפרש העיגול יש לו יב גבולים כזה:
עוד יש לומר ו קנות וספירות וכל אחת יש לה פנים ואחר
הני יב יח שמות נזכרים פה ועוד יש כדרי יב היוות כולם
כנמצא ל' כסתר ו גלה ואלו הן יב פעמים השם מתחלף עם
נקודתו כמו שנמצא בכתובים ראשי תיבות יקרא גלה וסוף התיבות יקרא
קוד ל' מה שמו מה היא הנקודה ישמחו השמים ותגל הארץ אבל יקוד
שם התיבות קבלה ניקוד מיהבך כסתר: ל' מה שמו מה: גלה יתהלל
המתהלל השכל ידוע: כסתר ארצה ויסלככו ארצה ויהי: גלה
יתברות ונלצל המפסן הסנית: כסתר עיר הולשורקה בני אתינו: גלה
הסכת וסאע ישראל היום: כסתר יוראו אותה פרו פרעה: גלה
ודכס היום הזה ידוה: כסתר ליראה אותי ונרוממה שמו: גלה
יורא יושב הארץ הכנעני. כסתר ודקה תהיה לנו כו: גלה
המר ימירו ויהיה הוא: ג ירחו כלולת עטרת שהיא ירח והיא התפארת
ירימוה היא הי עטרת נקרא יקטנה: ד כו אסאל אל שמים יאמר בעת
רצון יקרב ידני היא העטרת אל השמים היא התפארת. ואלו יהיה השם
שלם והכסא שלם ונתי הוא כסתאחז במספט ידי ואפיב נקם לצרי עין
בציוני: ה חרבי ותאחז במספט ידי כמו חרב יל תאחז וכן חרב
פיונות כמו יופיות: ו על אשר לא קדשתם אותי רוצה לומר אות
פלאותין פרשת חוקת: ז כי מנגד תראה הארץ דווקא ארץ
ישראל בארץ כנען אבל ארץ עליונה עטרת זכה כה והיא נקראת ארץ ה
חיים וזכרנו לחיים וכתבנו בספר החיים:

ברכה

א תגלה מפדו ידוה היא אשת חיל היא העטרת כבוד השכינה נקרא
וואת הכרכה היא הכרכה היא התרומה היא חנרית: איס האלקים
מלשון אפיס ואלקי' גם כן הוא עם כינוי הטבע וכן תמצא בבנת אגנו ירדתי

פס של הויה אלקים כיני נתחדש הטבע אדני היכל קריאתו וארון הטבע
 סרי מעיד כיוס לו די : צבאות קיים כל הזבאות עד כאן לשונו ואישים
 מלאכים חידוש הטבע לשל לפנייהם הקודמים במעלה זיוני כן סאר נביא
 נקראים אלקים אלקנה וסמוא לדור וסמעה עדו אליהן אלטיפעמיכה
 אמוץ : אלא סמעה רבינו עליו השלום גם כן נקרא אים האלקים
 כאן : וכן תפלה למשה אים האלקים וכתוב ומשה אים האלקים בניו
 יקראו על סבט הלוי ונסף כי הוא נקר עבד ילעילוי השם המיוחד יקראנו
 עבד ואים האלקים כי נבואתו מפי הגבורה עד כאן לשונו : מימוני
 הסמיע הרת למולומו מן התפארת נקרא ימין אס דתדכריו מתוך האס
 והיא נקראת סמאל מולך לימין משה זרוע תפארתו תכו לדגלך כמו
 הכות היא אחרונה סבאב וכן היא העטרת אחרונה בכניין הספירות וכן
 ישא מדברותיך היא העטרת כלי הנשאל כל הרבות כי ממנו סמענו התור
 מתוך האס : מורסה ליעקב אל תקרי מורסה אלא מאורסה והיא העטרת
 מאורסה ליעקב היינו תפארת נסוד זכור וסמור רחל אסת יעקב וכהסתלק
 כלומר סקיה מורסה לשון מוריס ומעסיר חס ושלום כפסיקת אנילת רחל
 מבכה וכו' : והיא בייסרון מלך זהו מלכות ועטרת ורע כי מלת ויהי
 תורה כי המלך הזה הוא רצה לומר העטרת ועוד שים במלת ויהי בצירופה
 השם המיוחד כשתתקף השם המיוחד לד' ציריפתו כפרי החנ כזה יורה והו
 יה ותקיה ה' לדבר בצירוף הרביעי והיא נאללת מהסם יורה המלה כי לוי
 המלוכה והיא העטרת והו לשון ארוממך אלקי המלך העטרת לתפארת
 נקרא מלך על סס הדכב : יחי ראובן וחמשה תועלת הן סהזכיר כנגד
 ה דברים רומה להקדנם כדוך הוא וחמשה שמות ביארתי כבראשית פסוק
 ויפא באפיג : תמיד לאורוך מדינות נבואה ד' וכולם באים כמדת צדק
 והיא העטרת צדק צדק תרדוף : בת קול ולא בן קול מפני שבאה הקול
 מהעטרת נקראת בתו של אברהם אס שמוע תשרע בקול ועוד בת מלשון
 אלפי בת יוכל לפי סקמרה רמות כשא רחב למעלה וקצר למטה המהריות
 השנויה אורים ותומים וברמז את בלשון האמור באורים שה' עיקר השמות
 שהוא למעלה למספר סס השכינה והוא סכתוב ויתן אל החסן את האנשים
 ואת הקומים וכי : ס' הרבי יויפא קסטיל עיקר שמות השכינה סס פרו
 אלקים עולים בהתבריא את חסר אחתוהו סאמר וכשתתקרב אל סתי מלך
 רינה למר ב' שמות הלוי פליס את תראה אור כי את כולל כל הא' ונסוף
 אחר באת יותר מעיד על האחרות וכו' על כל וקסה לי הלשון שהוא עולה
 למספר סס השכינה היה לו לומר סמות השכינה אבל ביאור ליאורו את
 בימטריא סדי אלקים עולה למספר סס השכינה והוא אכתריאל בימטריא
 את האורים והו סאמר וכשתתקרב אל סתי המלות שהס את האורים

תראה אור ראשי תיבות את ונסוף עליו אחר בימטריא את האורי יותר
 מאכתריאל נהעיד על יחודו נרמז בר של אחר והוא העטרת נקרא ד' :
 רוח הקדש היא חכמה עליונה נבואה מתפארת אורים ותומים מלמדיו :
 ה' נכח נהוד בת קול השכינה לאים חסידך כהן מדתו חסר מנרך לישראל
 ככה תברכו ישראל היא מדת עטרת נקרא כה נחסידך כהנים יברכוכה
 ככה וכן וכתפיו סבן סנעה לא שלטה בהן רמה ורמז ולא ה' אים סס
 סנעה אים ורימה לא היתה כנוכנ בימטריא סמנה רמז לדור לים אומרים
 למנצח על השמונית לכנימין אמר יודי יי ישכנ לבטס עליו ואמר לבטח
 מתוך ששריות שכינה בחלקו וטח כסס הגדול נקרו בו היינו תפארת יספיע
 בעטרת וירא ישראל את הוד הגדולה היא העטרת ויאמינו כי סס
 התפארת מכלל הכנין ונפרד כאתרוב שהוא מכלל האגודה ונפרד כלומר
 מכלל הכנין מקבלת ספע ונפרד סאין משפיע לשום ספירה סס וזכחו
 זכחי צדק על סס עטרת נקרא צדק צדק תרדוף וירא ראשית ומה
 סנקרא מחקק בימטריא ומח לפי סנכואתו של משה כסס הגדול כנגד מצות
 עשה סס רמחולא תעשה ססה סס עטרת אדנות אדני סמעה יי סלחה
 אדני הקסינה ר'ת ססה ומה שהוסוף הספר כסס הגדול כרחמים נומטרו
 ס מסך באתכס פס של ד עולה ס בימטריא כרחמים הוסענא רכא על
 סס סס הגדול כ' אים כתשרי לעולם יי סופטינו עטרת יי מחוקקנו
 תפארת יי מלכנו הכינה הוא יוסיענו כמלת הוא קסנר כל הכנין העטרת
 וכתפארת א כתר עליון יס ודרוס היא העטרת ויסוד ויהרס הוא חכמה
 וכינה נקראים יס שלטה עליונות כסר ראשי תיבות נפתלי סנע רצון
 וכימך דבאך ולפי דעתי שים לדכ הזה סורס כי סס הארון המיוחד כסמו
 שהוא לשון הקדש וכצד השלוח שהוא התרונה הוא מטטרון פי הר' וז' סא
 קסטיל סס של סדי לשון הקדש ומטטרון תרוב סוי וקסה לי כס הארון
 המיוחד ואפשר כי דבאך כולו תפארת ועטרת בימטריא סנעה ועשרים
 ססה ועשרים לשס קמינחד ואחר לשס התרגום מטטרון מעונה אלהי קדס
 מוססת ה היא ראסונה ורמז לראסונה אלקי קדס ומתחת כלנו כנר רמז
 לאלקי קדס ומת' זרועו עלנס סס כל הספירות והיא האחרונה ויגרס מפניך
 אויב ויאמר השמר ויקבר אותי כני גימ' יהו' קב סמך הרדסין כן סמכי על
 פי יי ויקבו סהפניו איתנו כ' חופות סבהם מתעננים כדריקים ומלת מואב
 גימ' מט' הנסוף כני טו וארבע אנותיות מואב יענה חיים והו סאמר וכאר
 בארץ מואב ארץ החיים בעילוי כנפסו דקיינו יי ונכוננו בארץ החיים יי
 חופות מול בית פעור ה מקטרגים אף וסימה קצף הסמר וחרן ולכל הוד
 החוק היא העט ולכל המור היא ססס הגדול הגבו והנוד נחתמת בלמד לב'
 כתיבו החכס למגדל ספורח באויר הוא סתפ' כתימוכ' ד' לעט מגדל עז כו
 ירוס צדיק ונסגב סליק :

וּשְׂכָרָם לְמַעַן מִן הַגְּלִילִים
 הַדְּתוּ עַל זִיקֵים אֲרָאִים וְחַשְׁמַלִים
 וְהַפְּגָמָתוֹ בְּעֵין הַפְּרִטִית בְּשִׁפְלִים
 הַמְּרֻכָאִים כְּמֻזְבֵּים כְּחַבְנִים וְנִמְלִים

יֵאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתוֹ • וַיִּסֵּים לְבִינוּ לִירְאָתוֹ : לִיחַד סָם קִדְשׁוֹ כֹּל
 יוֹם פְּעֻמִּים • וְלִהְיוֹת נְתוּרָה לְפָסֵם שָׁמַיִם • וַיַּעַן כִּי אֲנִכִי הַקָּטָן לְבֵית
 יִשְׂרָאֵל • מִנְחָם בְּרַעַיִתָּהּ יִשְׂרָאֵל • רֵאִיתִי חֲבָמִים מִן הַשֶּׁפֶה לְחֻזָּה •
 צוֹלָלִים בְּתֵים אֲדִירִים לְעֹף בְּמִרְוָה • וְכַפְיָהֶם מְרוּטָה כְּלִי בִּנְוָה
 וְהָיָה לְהַסֵּר דְּנֵפִי וְסִמְנָה • וְלִהְרַחֵק מֵהֶם זִנְיָהֶם כֻּוּנָה • חֲמֻרוֹ
 אֲנִשִּׁיתָ כֻּוּנָה • כֹּל מִי מִלֵּא מֵלֵא בְּרַעַיִתָּהּ וַיִּין לְוַחֲדָה לְשִׁמְהָ • אֵל
 יִכַּסּ לְפָרְדֵם הַחֲכֻמָּה • אֲסֵר טַח עֵינֵיהֶם מִרְאֹת וּמִלְהַפְסִיל בְּלִבְתָּם
 פֶּן יִהְיֶה לְעֵלְוֹת וְאֵין מְלוֹם בְּעֵצְמוֹתָם • וְמֵה מְצִינֵי כַּמְקָרִי לֵב וְאֲנִשִּׁי
 צוֹרָה טַעַם וְדַעְתָּם הִרְתָּה נִכְעָרָה • כִּכֵּן עֲזָרִי וְכֵן זִמְמָה : אֵף כִּי נִפְסָה כֹּלָא
 דְּשַׁת מוֹחַס רִמְיָה • מֵלֵא יִדְרֻשׁוּ כְּמוֹפֵלָא מֵהֶם פֶּן יִשְׁלַחוּ כְּעוֹלָתָה אֶת
 יִדְיָהֶם : וְאִתָּם סִידְעוּ וְהֵם אֲנִשִּׁי סִכְרָא : מִדְּבִלִים עֲנַמֵּם לְקִרְוֹת
 בְּפִירוֹסֵי הַתְּרָה : כִּבְיָן דְּבִינוּ בְּחַיִּי וְהִלְמֵךְ אִים כוֹרָא •
 וְלֵא הַפְּסִיק בְּזַקְתָּ מֵלֵהֶם לְעֵלְוֹת : חֲכֵד הַחֲכֵם
 מִמְּרָר בְּפִתְלֵי זֵל רַחֵם הַמַּעֲלֹת : בִּיאֹר
 מִסְּסִיק לְמַכְיִים מִבִּיא הַנְּלָחָה
 מַעֲטָה מֵהֶם כִּדְפָסוֹ כְּבֵד אֲחֵד
 לְעִיר וְסִנִּי לְחַסְפָּה
 לְכֵן רִוְחֵי ס
 סִמְכָנִי
 י הַבְּקָנִי : לְרַפּוֹם אֹתוֹ פֶּעַם אֲחֵד
 לְבַפְעֵם • לְמַעַל כִּי רִיחַ וְשַׁעַם צוֹק דְּכֵם
 חֲמֵרֵי נוֹעֵם • וְהַפְּסִית
 יִרְאִינוּ כְּפִלְאֵל מִתּוֹרָתוֹ
 אִמֵּן •

כְּנִשְׂרִים דְּרִוּוּ וְלֵא וַיַּעַן לְכֹוֹלָא וַיַּעֲבִי :

אֵל יִרְאֵה לֵא וְיִלְוֵהוּ כִּי יֵלֵךְ אִתּוֹ

וְתִשְׁלַם הַמְּלָאכָה בְּחָדָם כְּסֵלֵי סִי
 לְפָק פֶּה פִּירְאָרָא תַחַת מַמְסַלְת
 הַדְּנוֹכְטְרוֹן אִירְקוֹלִי רֵאִיסִי
 קַרְבֵּיעֵי זִרְהָ כְּבֵית הַר
 אֲבִרְהָם זִמְיָן אֲוִסְקִי
 יַעֲדֵד הַנָּה עֲדָרְנֵי
 הַכֵּן יַעֲרָרְנֵי
 לְהַרְכִּיף
 תּוֹרִים
 בְּיִשְׂרָאֵל וְהִרְוֵנוּ בְּחֵי אֲבִינֵנוּ
 מִמְּצִדִּיק הַרְבֵּי מַחְסָנוּ
 בְּרִדְוִינֵינָה
 אִמֵּן :

Handwritten cursive text at the top of the page, possibly a signature or address.

כבוד הרב נרתי שניאורסון ז"ל

על שם חסידות סוכה

Meis^r b. Samuel ex Szezebizesem

ספר פיר אנגוסתא (sec. calamitas) temporum.
Narratio specialiter calamitatum Judaeorum in Polonia

A 1648-9 poctice 4. s.l. (Graec.) פסד פסד פסד 1650

Wolffius Opus rarsissimum ad historiam utilissimum "style
concisus et sublimi" sec. Hottung sed passim obscurus

ff II non pag (incl. frontisp) quorum 4 prima acrostichon
exhibent cupis loco suum substituit ut nomen in
introductione plagiator in ed sep. reliquis caeteris
ad amissim! Cf. Jud. Lit. 464 u. 11.

altera eiq. auctore (plagiatore) Josua (Vater) b. David
ex Lemberg & Ten. Geo. Imbert.

ff 477 (pse) 1656

W^{ro} et ceteris (ut Casaral) talis nomen plagiatoris omittant
quia ff 4 prima (id. v. ad ed. praeced.) in Cod. Opp.

1695 & desid. quamquam graef. adest unde apud Metz
Expl. perfectum conservat. M. B. 481 b¹⁴⁵

(Ved. Fürst II Vol. 240 & Vol. III 263 Wolffius I p. 16 III 678)

II ha. totoci. nella Bibliotheca Abbe. non registrat quae opera

II Meis b. Samuel e. auctore a. ab. delli opera.

p. 357 orb. v. s. m. s. Ten. 1637 (pp. comp. Opp. tab. a. Metz)
Anf. N° 1797 & rectus 1799.

מד עול דעלעו ד. עו

ספר פיר אנגוסתא

Handwritten signature or note at the bottom left of the page.

